

ശ്രീമൂലംമലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി
ഗിരിജാകല്പാണം

ശ്രീമദ്വേദവേദാദികാശാസത്രസംഗ്രഹം.

ശ്രീമദ്വേദം

pa
30

ശ്രീമദ്വേദം

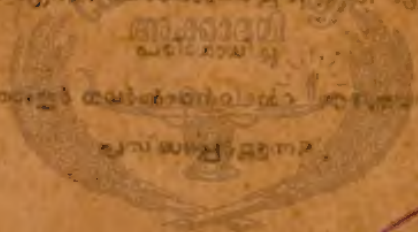
ശ്രീമദ്വേദം

pa
30

ശ്രീമദ്വേദം

ശ്രീമദ്വേദം

ശ്രീമദ്വേദം

ശ്രീമദ്വേദം

ശ്രീമദ്വേദം

Handwritten notes in red ink, including the number 11470 and various signatures and dates.

ശ്രീമദ്വേദം

ശ്രീമദ്വേദം

ശ്രീമദ്വേദം

THE SRÎ MÛLAM MALAYÂLAM SÈRIES.

No. VIII.

GIRIJÂKALYÂNAM

GĪTĀPRABANDHAM

EDITED

WITH AN INTRODUCTION

AND

AN APPENDIX

BY

S. PARAMESVARA AIYAR, M. A., B. L.,
[KAVITHILAKA]

Secretary to the Government of Travancore,
and
Curator for the publication of Malayalam Manuscripts.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1995

All Rights Reserved.

സുപ്രസിദ്ധമായ നളചരിതം നാലു ഭിഖസത്തെ കഥകളിപ്പാട്ടിന്റെ കർത്താവായ മഹാകവി ഉണ്ണായിവാരിയരുടെ, ആതമാതം തന്നെ പ്രസിദ്ധി സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും എന്നാൽ സിദ്ധിക്കാൻ സർവ്വമാ അർത്ഥമുള്ളതുമായ, ഒരു വിശിഷ്ടകൃതിയാകുന്നു ഗിരിജാകല്യാണം ഗീതപ്രബന്ധം. ഈ കൃതി ആദ്യമായി ക്രി. പി. ൧൮൭൯-ൽ പ്രോവർസി പയങ്ങാരും അല്ലെങ്കിൽ ഗിരിജകല്യാണം എന്ന പേരിൽ കൊച്ചിയിൽ സെന്തോമസ്സ് അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടു. സ്മരണീയമായ ആ പതിപ്പിന്റേപ്പറ്റി ഗോവിന്ദപ്പിള്ള സർവ്വധികാർത്ഥക്കാർ അവർകൾ കൊല്ലം ൧൯൩൪-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മലയാളഭാഷാചരിത്രം രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ ഒന്നാം തന്നെ പ്ലസ്സാവിച്ചു കാണാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അത് അദ്ദേഹത്തിന് ദൃഷ്ടി ഗോപരമായിത്തന്നെയാണെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം ഗ്രന്ഥം എന്ന പുസ്തകം ൧൯൩൯-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ശ്രീമാൻ പി. ശങ്കരൻ നമ്പിയാർ എം. എ. ഗിരിജാകല്യാണത്തെ “കിളിപ്പാട്ടോ” എന്നു നവ്യമാക്കുന്നതിൽനിന്ന് അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ആ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി കേട്ടുകേൾവിയല്ലാതെ മറ്റൊരറിവുമുണ്ടായിരുന്നതായി വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. ഗിരിജാകല്യാണം ഒരു കിളിപ്പാട്ടോ ൧൯൩൫ പാട്ടോ അല്ലെന്നും കവി സ്വന്തമായി കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പോകുന്നതും അദ്ദേഹം ഗീതപ്രബന്ധം എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു ഗാനമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സെന്തോമസ്സ് അച്ചുകൂടക്കാരുടെ ആ പഴയപതിപ്പു ഞാൻ ബാല്യത്തിൽ ഏകദേശമുച്ചോവായിച്ചു ഒരോരം അർദ്ധവിസ്തൃതിയിൽ ആണ്ടുകിടന്നതിനാൽ വർത്തമാനപ്പതം വഴി അതിന്റേപ്പറ്റി തിരക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി മാനാറ്റു കട്ടയേരൂർ ശ്രീവിദ്യാപ്രകാശിനീയസ്സേതപാറശാലയിൽ രെച്ചാപകനായ എന്റെ സ്റ്റേററിതൻ ശ്രീമാൻ

വി. ജി. കൊച്ചുശ്ശേരിനാശന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന അതിന്റെ ഒരു പ്രതി എനിക്കു കിട്ടുവാനിടവരികയും ചെയ്തു. എന്റെ പതിപ്പിന്റെ അച്ചടി കഴിഞ്ഞതിനുമേലാണ് എനിക്ക് ഈ പുസ്തകം കിട്ടിയതെന്നുവരികിലും ഒരൊറ്റ ഗ്രന്ഥത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചതും ആരും തന്നെ പരിശോധിക്കാത്തതുമായ. അതു മിനുട്ടിലിരിക്കാത്തത് ഒരു നഷ്ടമായി തോന്നിയില്ല. ഗിരിജാകല്യാണത്തിന്റെ പ്രഥമകാണ്ഡം (ചണ്ഡമെന്നും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നു) പ്രശസ്തപണ്ഡിതനായ എന്റെ സ്റ്റേറ്റിസ്റ്റ് ശ്രീമാൻ പി. കെ. നാരായണപിള്ളയുടെ ഒരു ചെറിയ ടിപ്പണിയോടു കൂടി ചേർത്തു. ദിവാൻബഹദൂർ ശ്യാമസുന്ദരൻ വായനശാലയുടെ ഭാരവാഹികൾ ൧൦൦൦-ൽ അച്ചടിപ്പിച്ചുയണ്ടായി. എന്റെ പതിപ്പിനു ഞാൻ ഉദയമ്പേരൂർ മജിസ്ട്രേറ്റി ഇല്ലത്തു ശ്രീമാൻ ശുവരൻ കണ്ടൻ നമ്പൂരിയുടെപക്കൽനിന്നും മറ്റും മറ്റാമഹോപാദ്ധ്യായൻ ഗണപതിശാസ്ത്രി അവർകൾ സമ്പാദിച്ച രണ്ടും, കള്ളർകോട്ട കിഴക്കേത്തു ശ്രീമാൻ ചിത്രശേഖരപാരിയരുടെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽനിന്നു പണ്ഡിതർ വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർഗ്ഗരാജാവു കൊണ്ടുവന്ന ഒന്നും, ഇങ്ങനെ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അവലംബിച്ചു. ഗണപതിശാസ്ത്രികൾ സമ്പാദിച്ചതിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം

“കോപ്പുതെല്ലാം കണ്ടു താൽപരിയം പൂണ്ടു
കൂപ്പിക്കാതെ നിന്ന ഗീർജ്ജിതി ചൊല്ലിനാൻ.”

എന്ന ഭാഗത്തിൽ അവലോകനമുണ്ട്. മറ്റു രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നാമഗ്രന്ഥം തന്നെ. ഒന്നിലധികം വെട്ടങ്ങളിൽ എന്റെ മനസ്സിനു നിർദ്ദാഷമെന്നു തോന്നിയ ഒരു ചാരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഒട്ടവളരെ പണിപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഉണ്ണായിവാരിയരുടെ കാലത്തെയും കവിതകളെയും പറ്റി അനേകം അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ഇതുവരെ കേരളീയരുടെ അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഏതാനും ചില വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ ഇടവന്നു. അവയെ ഈ അവസരത്തിൽ ഭാഷാഭിമാനികളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിന് എനിക്കു പ്രത്യേകം നന്തോഷമുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് അമൂല്യങ്ങളായ ചില വിവരങ്ങളും ചെയ്തുതന്നിട്ടുള്ള എന്റെ സ്റ്റേറ്റിസ്റ്റ് കേരളാ പ്രൊവിൻഷ് ഗവണ്മെന്ററായ ശ്രീമാൻ അമ്പാടി നാരായണപ്പിള്ള

തുവാളുടെ പേരിൽ എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത വാക്കുകളാൽ പരി-
ചേർമ്മിക്കാവുന്നതല്ല.

കൊച്ചി്ജിമയിൽ പ്രസിദ്ധവും പാവനവും ആയ ഈ
ജാലക്കട കൂടൽമാണിക്യക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കേഗോപുര-
ത്തോട് അടുത്തുകിടക്കുന്ന 'അകത്തുട്ടു വാരിയ'ത്തിലാണ് നമ്മു-
ടെ മഹാകവി ജനിച്ചത്. അകത്തുട്ടു വാരിയന്മാർക്ക് പണ്ടേക്കുവ-
ണ്ടേ കൂടൽമാണിക്യക്ഷേത്രത്തിൽ കഴുകമുണ്ട്. ഉണ്ണായിവാരി-
യരുടെ സ്വകാര്യം നാമധേയം രാമൻ എന്ന് ആയിരുന്നു.
രാമൻ (ഉണ്ണിരാമൻ) ആയും ഉണ്ണിരാമൻ (ഉണ്ണിരാമവാരിയർ=
ഉണ്ണരാമവാരിയർ=ഉണ്ണരാജിവാരിയർ=ഉണ്ണായിവാരിയർ) ഉ-
ണ്ണായിയായും പരിണമിച്ചാണ് രാമവാരിയർ ഉണ്ണായിവാരിയ-
രായി തീർന്നത്. സ്വന്തം അമ്മാവൻ തന്നെയായിരുന്നു വാരിയ-
രുടെ ഗുരുനാഥൻ. ബാല്യത്തിൽ ഒരിക്കൽ അമ്പലത്തിലെ കഴുക-
പ്രവൃത്തിക്ക് എന്തോ വീഴ്ചവരുത്തുകയാൽ മാതാപിതാ മരുമകനെ
ശാസിക്കേണ്ടിവന്നു. അപ്പോൾ അപ്പോഴത്തെതിന്റെ മുഖത്തിൽ
നിന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രകടനമാണ് താഴെക്കാണുന്ന ഭാഷാ-
ശ്ലോകം.

താഡിക്കേണ്ടന്നു ചൊല്ലിക്കൊടിയ തടിയുമായ്

പ്രാണനിശ്വാണകാല

ത്തോടിച്ചാടികുതാന്തത്തടിയനടിയനെ-

പ്പേടിക്കാട്ടും ദശായാ

കോടകാർമോലവണ്ണം തഴുകിയ വനമാ-

ലാവിഭൂഷാഞ്ചിതം തേ

കൂടക്കാണായ് വരേണം തിരുവുടലർക്കേ

കൂടൽമാണിക്യമേ! മേ.

'താഡിക്കേണ്ട' എന്നുവെച്ചാൽ 'താഡിക്കേണ്ട' എന്നാണർത്ഥം.
ഇത്രകൂടാതെ വാരിയരുടെ വകയായി ഒരു ഭാഷാശ്ലോകം കൂടി
കേട്ടിട്ടുള്ളതു തന്റെ ഉൾക്കൊള്ളാം.

നില്ലപ്പാ! നിഖനില്ല പേർത്തുമിവിടെ-

ത്തന്നേ മലർക്കണ്ണയാ

വല്ലിക്കാട്ടുമണിഞ്ഞു മുന്തലകിലും

വിസ്താർ പത്രാവലിം

തെല്ലറപ്പേൻ കലീപിനീപരിസരേ
 നില്ക്കുന്ന കല്ലഭൂമം
 ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു നല്ലും; എന്തിനു മന-
 ഓവേ! മഹീമങ്ക്രമം?

കലീപിനി: ഇരട്ടാക്ഷരക്കേതുക്കളുതറിന്റേ വേരണത്രേ.

വാരിയരുടെ കവതകളിൽ സമ്പന്ന പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നതു രാമപഞ്ചശതീസ്സോരും എന്ന സംസ്കൃതകാവ്യമാണ്. അതു മഹാകവി മേല്പുത്തൂർ നാരായണഭട്ടതരിയുടെ ഗുരുവായു പദ്മേശസ്സവമായ നാരായണീയത്തേ അനുകരിച്ചു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതു അൻപതു ശ്ലോകങ്ങളിലായി അന്തർവിതപ്പെട്ട ശ്ലോകങ്ങളടങ്ങിയതുമായ ഒരു സാരസ തത്വവാദമാകുന്നു. രാമായണമാണ് കാവ്യത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. രാമനാണ് കാവ്യകർതാവ്. അതിനാൽ പട്ടതിരിയുടെ കാവ്യസംഗ്രഹത്തെ 'ഭേഡാ നാരായണീയ'മേ അതുപോലെ വാരിയരുടെ കാവ്യവും ഭേഡാ രാമപഞ്ചശതീസ്സോരും തന്നെ. ചരണതത്വങ്ങൾ അവനാകശലനം ആയ വാരിയർ ഈ കാവ്യത്തിൽ ശബ്ദവിഷയകമായി പ്രസംഗിക്കാറുള്ളെങ്കിലും പ്രൗഢതകൊണ്ടു ഭൂതരിയേക്കാടിനെ തല കെട്ടിക്കുന്നില്ലയോ എന്നു തോന്നുപോകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനായി ആദ്യത്തെ ശ്ലോകം ഉദാഹരിക്കാം.

ആനന്ദോദയോരളുർകുടുംബാ-
 നിഷ്കന്തിനാം ധിയാ-
 കാവ്യസാരകമാപിപീലകമിഹ
 ബ്രഹ്മസൂത്രനിത്യം സദിതഃ
 ശ്രീവത്സാദ്ഭൂതകൗസ്തുഭോജപരവചഃ
 ശ്രീവാസുഭേവസ്സപയം
 ശ്രീമത്സംഗമന്ദിരേ വിഹരതേ
 ശ്രോതൃപ്രദായി നൃണാം.

മൃണാലൻ കല്പമൃണമുഴുന്നൻ യതമനഃ
 യം ചിന്തയൻ സന്തതം
 തന്വന്നമൃതവന്ദനേ ഭവതിതോ
 മഹാപ്രവ ദാമ്പ്യം ഗതഃ

ധന്യോ/നമഃ മനുജ കടാപി ന ചന്ദ്രഃ

സ്തനും ജനന്ത്വം റിഞ്ചേൽ;

തം നാഥം ജഗതാം നമാമി ശിരഃ

ശ്രീസംഗമേശം ധരിം.

മഞ്ജുസ്വർണകിരീടമഞ്ജനശിലാ...

ഭാളികചഞ്ചൽകചം

കിഞ്ചല്ലോദാധിവില്ലവല്ലവലരൈ-

വൃഞ്ചൽപ്രപഞ്ചസ്ഥിതിം

കഞ്ചാനതർദ്ദനേത്രമുന്നാമഭി-

ന്ദ്രഞ്ചന്മണീകണ്ഡം

സഞ്ജ്യാമൃതഫേനപുഞ്ജാനസിതം

പഞ്ചിനയേ നേ മഖം.

കണ്ഠാലംപുതകൈരസ്തം കർപാശം

കൈരമോദകീർണ്ണമുമാരം-

കണ്ഠാരതസുദർശനാശ്ചതുരീക-

ശ്രീവതഃലക്ഷ്മണം

നക്ഷത്രശ്രീജഗൽപ്രശോഭനം

ന്നാടിസ്ഥനാളികയ

ന്ദ്രപഞ്ചാഭിതവദോധമേ

രേദം തവദം വപുഃ.

പ്രതം ഗാഢനിവിത്പാദിത്വം

വൃന്ദാശ്ശിക്ഷാഞ്ചിതം

മഞ്ചപ്രാപ്രപദീനനീവിനിദ്രതം

ചിന്താമൊരാമം

ബലിദർശനകാട്ടതം പദധരം

പാണിനശാക്രിതം

ഓസീദ്ധരിതമുദരം വസന്തം

തവം സംഗമധിപമ്

ചൂർണ്ണ ചൂർണ്ണവെങ്കടം പുനഃ

വിഷ്ണു പുനഃ

തവം ധൂർദ്ധരം ധൂർദ്ധരം

ധൂർദ്ധരിതമുദരം

സ്പഷ്ടം രക്ഷസി; രക്ഷ; രക്ഷിതാമഃ
 സംഹൃത്യ; കൃത്വാഭിരോ
 ഭൂഷാത്തിഷ്ഠ വിരജ്യ; സമുഗിതി കിം
 പിത്രാസി വിത്രാസിതഃ?

നൃസ്തം ചേതസി യദൃഭ്യേ യതിരൂ
 നിസ്സരൂചിഞ്ഞൈർഹൃദി-

സ്തത്തൽ സ്തൂത്ര പൂവ സുപ്തബധിതൈ
 ഭൂത്തം തപയൈത്രോദിഷം;
 വിത്തം വസ്തുചാപത്യമിത്രദയിതാ-
 ഭൂത്വാഭി വാ ഭൂതയേ

പ്രത്തം ദേശജനായ തത്തദവിരൂ
 രത്തോദസി തത്തോഷിതഃ.

സ്തനപുണ്യപരംപരാമിഹജനേ
 ജാനാതി മർത്ത്യോ ന താ
 പാപനപുണ്യചാരം പരാതനജനേ
 സ്വപനാതയതേന യ
 പ്രീണാതി ശുവണപഗക്ഷിരേന
 പ്രാണാനി യേനാനിശം
 പ്രാണാതപ്രണയാവശേ ബത പശശ
 ഭേദേ ചരമഭൂ ഭൂശശ.

അപൂരണമഃയാവനോസ്തപാമനോ
 രാജേരംബുധാരാസമാ

ദാ ചപത്രമഃ ജനാശ്ച ബഹവ-
 സ്സന്ത്യന്തഃക യദൃചി
 കാലമഃചരവൽ തപാപി മേ ഭൂ-
 ന്മാവിന്ത്യമന്ത്ര മാ;

മിശുഷപ്രാദനം ബിഭൃഷ നയനേ
 സ്മിതാനുകമ്പാമനേ.

നീനപ്രായമൈരിതോന്യഭവമഃ
 ജനഭ്ഭിഃ രാഖിഭഃ

പ്രാനപ്രാവണികീരതം യദേതപി-
 സുനപ്രഭം യോഗിഭഃ

എന്നൽ പാവനതാസുധാകതശക്തി
 ഭാസപ്രകാശാശ്വസ-
 ഛാനല്ലാതമീർത്തിതം തവ വച
 പ്രാണപ്രയാണേ വൃണേ.

ആരണ്യകാശ്വതത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പദ്യം തന്റെ ചേർത്തുകൊ
 ള്ളുന്നു.

നിരവർണ്ണയൽ സ വരവർണ്ണനിമിത്തം
 മതിനിർണ്ണയായ യതിവർണ്ണനാ ദൃശാ
 സമവർണ്ണയച്ചരണചണ്ഡതാം തവ
 സ്വരവർണ്ണശ്ലോപഭണ്ഡയയാ ഗിര.

തന്റെ കാണുന്നതു സുന്ദരകാശ്വതത്തിലെ ഒരു പദ്യമാണ്.

സൗധേ മദമ്യ സഞ്ജവനേ മാപ്യവരോഭയ
 സീതാദേവീമേഷ വിചിത്രന്നവലോക്യ
 കരോമീനാം കല്പതത്രണാം വിചിത്രസൗ
 ക്ഷാണേ മദ്യേശിശ്വചാസ്ത ക്ഷണമാതും.

യുഗകാശ്വതത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശ്ലോകംകൂടി ഉദ്ധരിച്ചു.

തപദ്ബാണേവൃസ്സബിഭൃത്തചരിതമവരജം
 ബോധയൽ കരോകണ്ഠം
 തദ്ബാഹുവ് മായയാദൃൻ സ്വരിപദ്യചശര-
 യ്യാസ്ത പുത്രേണ സാധരം;
 കല്പാണോന്നിദമദ്രപ്രതിഭേവാപചാ
 ശ്ലാഹിനാ തേന തേനേ
 മർണാധാ യാ കപീനാമശനിരജനി സാ
 പാപോതാ തപാജന.

നാല്പത്തൊൻപതാമത്തെ ഭാഗത്തിൽ ഗുണകരമായൊരു തന്നെപ്പ
 റി പ്രകടമായി ചില വിവരങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭവന്മാലാകാരോ ഭജനവിമലാകാരകരണോ
 സ്തദ്യുഗം രാജാ രാമായണമണ്ണമവം തവ പദാ;
 സുഖം ശാഭാഭവേതൽ സ്വപ്നപദാശ്ചാസ്തമവചിതാ
 ജഗന്മാതൃർമാദം ദിശതു സാദാസാത്തവ പൃഥി.

ഇതിൽനിന്നു കവിയുടെ നാമധേയം രാമനന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൃത്തി ഇരിക്കാലക്കടക്കേരത്തിൽ മാലകകെട്ടണം വിശദമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ആ ഭാഗത്തിൽ തന്നെയുള്ള മറ്റൊരു ശ്ലോകമാണ് താഴെ കുറിക്കുന്നത്.

ഈയോ വാമുദേവ വാസ്തവിക കവയിതാ സ്വാൽ കിമിയതാ?
 ശ്രദ്ധാ വാത്സികീയാദ്രാപതീകഥാ യേന ഫി യഥാ
 തദേവം തസ്മാ ഭട്ടനക്ഷരനാഭാഭാ പരിണമേത്

പ്രസരതേ ശ്രോതൃണാം ഫലമിഭഭൂതേ കിം കവിമൃതേ?"
 ഗാനമസമാപ്തിയുള്ളതാണ് അ ധ്വനിവിതരായ പട്ടം.

ശതം നാതി സ മന വോഷ്ഠവി മാ

ശ്രീസംഗമധീശപര!

പാതന്ത്രേ ചക്രിതസ്തദസ്തി; സമിത

സ്തപൽപാരതന്ത്രേ സുതേ;

പാതാ ധാരാണി ശ്രോതൃയോഃ ശിരസി

പാതാ തദാത്ത്വമി

സ്തപതംഗമധീശേ തതഃപര കരുണാ

വീര്യവശാത്ഭവതഃ."

ഈ സ്തോത്രത്തിൽ പ്രഥമശതകം കൂടൽമാണിക്യസ്വാമിയുടെ ശൈശവിപാദമാണെന്നു കണക്കാക്കാം. അനുഭവകാ പാദാദികൾ മാനം. ഈ വിഷയത്തിൽ ചാരിയർ ഭട്ടതിരിപ്പാട്ടിലെ അനുകരിച്ചെന്നില്ല. ഭട്ടതിരി തന്റെ നാലും മൂന്നും ഭാഗങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

താഴെ ചേർത്തീട്ടുള്ളതിന് പത്തുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ചേർത്തുവെച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതായിട്ടുണ്ട്. അത് നാണ് ഇരിക്കാലക്കടവാരിയത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധശ്ലോകീതികൾ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ചേർത്തതാണെന്നു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാതൃപട്ടത്തിൽ നിന്നു വെളിവാകും.

ധീമാൻ പാദശവാഗ്രത്തിവിജയതേ

ജ്യോതിർവിഭഗ്രോരഃ

മൃതോ ഭക്തിണമനുരൂപധീനവൻ

പ്രഭുവരാജാ/ചേ

എറണാകുളം ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ കഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന
ശേഷം വാരിയർ കര നാലും തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിലും വടക്കു
കുന്നാഥ് പാലയം ഭാഗത്തുണ്ടായി. അക്കാലത്ത് അദ്ദേ
ഹം വടക്കുന്നാഥസ്തരിയായി ചവ കിടന്നതോളം നിർമ്മിച്ചിട്ടു
യുതിൽ ഏതാനും ദിവസ് എന്റെ കൈവശം വന്നുപോയി
ട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഗുണമന്ത്രിന്റെ അനുജനായിട്ടു ഏതെങ്കിലും
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ അന്നു തൃശ്ശൂരിലും
മറ്റും നാടുവാഴിസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്ന വടക്കൻകോരപ്പൻ
യോഗാധിപതി വാരിയർ പരിചയപ്പെടുന്നത് ഇടയാക്കുകയും ക
ർത്താവിന്റെ ആജ്ഞാനുസാരം വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രത്തിലേക്കു
തന്റെ ഒരു വഴിപാടുന്ന നിവർത്തി ആ ചാരകവിൾകിട്ട ക
ല്യാണം ഗീതപ്രബന്ധം നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് എന്റെ
കൈവശം കിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഗുണമന്ത്രിന്റെ അവധാനത്തിൽ
ഗുണമകത്താവു തന്നെ കുറിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പദ്യത്തിൽനിന്നു വിശദ
മാകുന്നു

ശ്രീമിമാകുളയാണമിഭം

നിരമാക്കുലിപ്പു രാജപാശനേ!

സാക്ഷരതാചന്ദ്രിക

“ഇങ്ങനെയൊക്കെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം.”

ഇതിൽനിന്നു ഗിരിജാകുമാരനും കുമാരിയെന്ന നർത്തകി അദ്ദേഹം ഒരു ഗുണമേന്മയിൽ ഏറ്റുതിരുത്താൻ പോകുന്നു.

നമുചരിതം പാമകളുപ്പാട്ട് വാചനങ്ങളെ ഒഴുവിലുവെച്ചു തി
 എന്ന് ഉപമിക്കുന്നു.

ഉണ്ണായിവാരയുടെ ജീവിതകാവ്യത്തെപ്പറ്റി രാമി പ്രായം പറയുന്നതിനു വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടതിൽനിന്നു വാരിയർ കൊല്ലം നഗരം പാണ്ടി-യുടെ മുന്നിലു എന്തും നല്ലതും പാണ്ടിയുടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത വസ്തു കാര്യം തിരഞ്ഞെടുക്കാനും മാത്രം പാണ്ടിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ മുഖംകാണി മൂ എന്നും അന്നു ഇവിടെ വെച്ചു മാറാതെ കണ്ടുനന്നായിമാരി മാരി പരിചയപ്പെട്ടു എന്നും ടിപ്പുവുമാരുടെ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി

മിഥ്യ മണിപ്രവാളശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെന്നും നമ്പ്യാ-മരണ
ബ്ബ് ഇതിഹാസമുടവുപ് നാമ-മരണ വയസ്സിൽ മരിച്ചു എന്നും
സൂക്ഷ്മം ചോദ്യം ൧൦ മന-ബാ ദാഹാദിതും ഒന്നാംപതി
പ്പിൽ പറഞ്ഞു കാണുന്നതു താഴെത്തര രേഖയേയും അടിസ്ഥാന
പ്പെടുത്തിയല്ലെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. രണ്ടാംപ
തിപ്പിൽ നമ്പ്യാ-ന് ഇടയ്ക്ക് നല്ല നാൾ ൦-ന് ഇടയ്ക്കാണ്
വാരിയർ കാർത്തികതിരുവാതിര തിരുമറിയെ ചുമംകാണിച്ചത്
എന്നു പഴയ കേരളാശ്വതെ സ്ഥലം ഭട്ടപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നതു വിശ്വാസം നോക്കുമ്പോൾ.

അോപി. ൧൧ മര. ഭൂമിതാ

കളിയല്ലനതിശിരസ്സുത

പ്രാണൻ കളയുമതിവിധര

എന്നാൽ കലമിതവിധവമരവിധനിതു "

എന്ന നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒന്നാംദശകത്തെക്കുറിച്ചു പരമേശ്വരൻ
അറയാണ് എഴുത്തുകാരനായിട്ടുള്ളത് എന്നും ഉണ്ണാപിറമിമർ 11
ദീപംസന്ധതിയില്ലാത്തതാണ് മരിച്ചത് എന്നും ഉള്ളതു നിവിവാ
മാണ്. വാരിയരുടെ മരണശേഷം അകന്ന ഒരു ശാഖയിൽ ഒര
യായി ശോചിച്ചു കരഞ്ഞതായ്കൾ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള കടമ്പയ്ക്ക് വാരി
യത്തുനിന്ന് അകത്തുവരാൻ കഴിയാതെ വന്നു. അതിനും രണ്ടു
നാൾക്കുശേഷം ഒരു പ്രാപിതശ്വാതിജ്ഞാസ്മരണനാലു ഇട്ടണി
ക്കുണ്ടാവാൻ കടമ്പയ്ക്കായി ചുറ്റുനാലുതെക്കുന്നെ കേന്ദ്രിതം.
ഇട്ടണിക്കുണ്ടാവാൻ നാൾ ൧൦-ൽ തന്റെ ചുറ്റു നല്ലൊരു
കത്തു ശങ്കവാരിയരെ അനുസ്മരിപ്പിച്ച് മരണത്തെ കഷ്ടതയോടെ
അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു ആ ദാഹാദിതും ഇടയ്ക്കും ഉണ്ട്. നാ
ളോടെ ൧൦-ൽ വിവാഹം നടന്നു ജീവിച്ചിരുന്നതിനു ശേഷം
കൊല്ലം ൧൦൦൦൦ വാണിജ്യം കാലാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു.
വിന്നിട്ട രാമൻനമ്പിഴയെക്കുറിച്ചു രാമനാഥാതിരസ്സോരും വ്യാ
പ്താനിപ്പിച്ച ശങ്കവാരിയർ ചുറ്റുനാലി. അദ്ദേഹം ൧൦-വ
സ്സോളം ജീവിച്ചിരുന്നു ൧൦൦൦൦-ൽ അന്തരിച്ചു. ശങ്കവാരിയർ
അയ്യം ഉള്ളിവന്ന പുഷ്പകന്യായെ പ്രളാഭിൽ രാമൻ നമ്പ്യാ
പേർ കാണുന്നില്ല. ഉണ്ണാപിറമിമർ ഇട്ടണിക്കുണ്ടാവാരിയരുടെ
അടുത്ത പുഷ്പകന്യായെന്നില്ല എന്നുള്ളത് ഇതിൽനിന്നു വിശദ
മാകും. ശങ്കവാരിയരുടെ കാലത്തിനിപ്പറയും കേരളക്കാലം ശ്വാതി

പ്രേമ്ണവും ലാഭ്യമാനം സഞ്ചരിത സദാ-
 നന്ദന മേന്മയെ നീതം
 രാജേണ ജ്ഞാനസാ വാ വിവശമതി തശോ-
 ഭാവ്യയാ വാ ജനന്ത്വാ
 ആദിപുത്രിവൃഗവ്യാ വിബുധപരിവൃഷ്ടാ
 ശ്ലേഷഭാതാവമാക്ഷം
 പണ്ണൻ ഉണ്ണോ ഗുരുമേ പരമതപഃഭാ
 ദ്ഭാസകോ ബോദ്ധവീതു.

(ഉണ്ണനാട്ടം)

ഐല്യാംകൊണ്ടും

“സ്തോമദ്ഭക്തിഭരണേ നന്നമനനാ
 ശ്രീമാനാവദാദിശ
 ക്ഷോണീശ്വരേണ ഉതാ നിരാഗൃതമനസ്
 ഗ്രഹത്വാ സ്മൃതിർഗാഢകൈഃ.”

ഇന്ദ്രാദി പട്ടം കലിസൂചകമാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ആരും സംശയിക്കണമെന്നില്ല. കൊട്ടാരക്കരതമ്പുരാൻ മാനുവദമാലാവിന്റെ സമകാലികനും മോറിണീനക്ഷത്രാധിപ്തി തിരുവവതാമ മാണ് തിരുവിതാംകൂർ ഉണ്ണിക്കരളവർ മഹാരാജാവിന്റെ സ്വസ്ത്രീയനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മാമനാട്ടം ഏർപ്പെടുത്തിയതും രാമായണവർഷനകമായി ഏട്ട് ആടക്കുറ നിർത്തിച്ചതും ഉണ്ണിക്കരളവർ മഹാരാജാവു നാട്ടുനീക്കിയ കൊല്ലം വനന-നമൻപാതിരിക്കണം. അങ്ങനെയൊന്നിൽ നട്ടചരിതം നാലദിവസത്തെ കഥകളി ആ പ്രസ്ഥാനാത്മ അനുകരിച്ച് ഉണ്ണായിവാരിയർ വൃന്ദ-നമൻപ നിർത്തിച്ചു എന്നു വരാൻ പാടില്ലായ്കയില്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രഭുവനെ ആശ്രയിച്ചുപാങ്ങിരുന്ന ഒരു മഹാകവി കൊച്ചിയുടെ ജന്മശതവായ സാമൂതിരിമഹാരാജകുടുംബത്തിലെ രംഗത്തോടുള്ള സാമീപ്യമനുസരണത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നത് അസംഭവ്യമല്ല. നട്ടചരിതത്തിലേയും ശിരിജാകല്യാണത്തിലേയും പല ഭാഗങ്ങളിലെ ഭാഷാതീത പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൊല്ലം പത്താം ശതവർഷത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തോളം ഒൻപതാം ശതവർഷത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലോ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലോ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു എന്നു വരാനാണ് ന്യായം അധികമുള്ളത്. പരിണമൽ പ്രസരൈ’ എന്ന

വാക്യം അനുകമ്പനകാലം എന്ന പദത്തെ നിർമ്മുഖം വരുന്നതിനാൽ അതു കലിസംശ്യാസൂചകമല്ലെന്നു ധ്വനിയുദ്ധ്യാനന്ദി വൃത്തിയുണ്ടല്ല. അതു കലിസംശ്യാതന്നെയാണെന്നിൽ രാമപഞ്ചശതീസ്തോത്രം വാചിതയുടെ യൗവനത്തിലേയും നട്ടുചരിതം വാല്മീകിയിലേയും കവിതയാണെന്ന് ഇതിൽ കൂടുതൽ തെളിവുകൾ നമുക്കു കിട്ടുന്നതുവരെ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ നന്മയുണ്ടല്ല.

ഈ മഹാകവിയുടെ കവിതാശീതമേറ്റുനിറ പദത്തെപ്പോലെ പ്രാപ്തം ഏ. ആർ. രാമകാവ്യം കോയിത്തമ്പുരാൻ തന്റെ നട്ടുചരിതത്തിന്റെ പ്രൗഢഗ്യാപ്തമായ കാന്താരതാമരകത്തിന്റെ അവതരികയിൽ മേടമുട്ടുന്നിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് അധികമാലിസം ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്തുതിക്കുന്നതന്നു അനുഭവിക്കുന്നില്ല. ഉണ്ണാലിവാരിയുടെ ഗ്രന്ഥാശയത്തിൽ,

ഗ്രന്ഥഗ്രന്ഥിന്റെ കഥയിൽ കഥാകവി
 ന്യാസി പ്രയത്നമാവാ
 പ്രായശ്ചിത്തമനാ റാമൻ നാരി
 മന്യുൻ ഖലം ചേർത്തു
 പ്രായശ്ചിത്തമന്യുനിശ്ചിതമേ
 ഗ്രന്ഥിസ്തമാസാദന
 പാതയ്ക്കു വൃന്ദാപാർവ്വതീസുഖ
 പ്രായശ്ചിത്തം സഞ്ചരം.

എന്ന രചന്റെ ഉദ്ദേശമെന്തെന്നു വിട്ടിട്ടുപറയാമായിരുന്നു എന്ന് പ്രൊഫെസർ തമ്പുരാൻ ഈ അവതരികയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുതന്നെ ശിശുചൈത്ര്യത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കവി ചുരുക്കമെഴുതുന്നതിലുള്ളതെന്നു ഏതെങ്കിലും സൂരണീയമാണ്.

“കവിതയെഴുതിയപ്പോൾ വരുവതുമാവാകാൻ
 കൂറ്റൻ മരക്കൊണ്ടു കണ്ണിപ്പിശോധനം
 അപ്പോൾതന്നെ വെളിച്ചം വെളിച്ചം പെട്ടു
 വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
 മരക്കൊണ്ടു വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
 മരക്കൊണ്ടു വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.”

എന്ന ലാളം അനുഭവം.

വെച്ചാളിപ്പാനായ് തുനിഞ്ഞുവെരയും
 സുകൃദായായ പരാണ പുറത്തു ഫാ-
 രേക്ഷണപാരം കടന്നുപോയ വിധൗ
 എൻമണിയെടുക്കുനിട്ടതിലൊന്നൊള-
 മമിദിവരനീകണവും തുണയായി.
 വിസ്തരമെന്നു പറയാവ കാൽക്കണാൽ
 ദണ്ഡാരശേഷനാട്ത്തീന്ദ മനോഭവൻ"

എന്നാലും "ദണ്ഡാവശേഷം മനോ ചകാര" എന്ന പാദത്തിൽ
 അവനാണെന്നു കമാസംഭവത്തിലെ കാളിദാസവർണ്ണനങ്ങ-
 പ്പോലും "ശിക്ഷണ എന്തജ്ഞിത സംശയമില്ല. പോരുമേതെ-
 ഗിരോ വാരമേ ചായവ" മുതലാദി ഭിഷകളിൽ കവി പ്രദ-
 ശ്ലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന നിരക്കശതപത്തെ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു വേണം.
 ഈ നിരക്കശതം ഇതുപോലെ തന്നെയാ ഇതിലുദ്ധിയാകയാ-
 യോ രാമചന്ദ്രശതീസ്തോത്രത്തിലും കാണാം. കേരളീയരായ
 സംസ്കൃതകവികളിൽ ഈ നിരക്കശനായി മഹാകവി ഇദ്ദേഹൻ
 രാമശാസ്ത്രികൾ കൊണ്ടാണു ഏകദേശ സൂതിപഥത്തെ പ്ര-
 രേശിക്കുന്നതു്. പ്രാദിപാതിയെന്നെന്നാകിൽ പെട്ടിച്ച പാടി
 കോടവൻ" എന്ത കവി പറയുന്നതിൽനിന്നു ഗിരിജാകല്യാ-
 ണം സാമാന്യസ്തീകളുടെ ആവശ്യത്തെ പരിസ്തരിച്ചു നിർമ്മിച്ചു
 തല്ലുന്ന വെളിവാക്കുന്നു.

ചന്ദ്രമന്ദിരവും സുധ കണ്ഠാശപ്പനീയം
 നന്നപ്പും പരവുമനപ്രാസമുപമാദി
 ഇന്നക്കം കലിന്ദം രാജം ജനിക്കും നൽസാരപാതം
 നിനക്കും നിൻദാവിതരം നിന്നല്ലുന്നവർക്കും പിണ്ണെ".

എന്ന നല്ല വരിതത്തിൽ സരണപതിപ്പേറി നല്ല മകുവതിക്കു
 കൊടുക്കുന്ന വരും വാരിയരും ഒരു പ്രബന്ധകടാക്ഷമെന്നത്രേ
 ഞാൻ കരുതുന്നത് ആദാതിരിയിലുള്ള ഒരു വരപ്രദാന
 ത്തിന്നു ഗിരിജാകല്യാണസരണപതിയും സന്നദ്ധയായിത്തന്നെ
 നില്ക്കുകയുള്ളു.

തിരുവനന്തപുരം.
 മർത്തം. ൧൧-൧൦ }

എസ്. ചന്ദ്രമേശവർമ്മ.

കിരിജാകല്യാണം

പ്രഥമഘണ്ഡം.

കനകനിരംപുണ്ട ഘന പാശങ്ങളുകൊണ്ട്!
 മനകാമ്പിഴയ്ക്കൽ വാണീടനവ! കരിമുഖ!
 ഗണനാസരണിയി ണ്ടാഗുണഗണ!
 ഗണനാമക! ചോരൻ! തുണയായിരിപ്പാ നീ
 ഭൂണിയിലാവാവേ! നീ പിണിതീത്തരുളുവാൻ
 മണിദീപികയാവേ! ജനസ് വിചക്ഷക.
 പരിഭ്രമിപ്പട്ടെന്നും വരുവാ നമുക്കില്ല
 തുരുട്ടുതടസ്സ് തുണ ചതുരൻ തിരുവോ?
 തുരുതരതീഗുണപരിപാകംതാമസംതാമസം
 സുരപാദപം കൃണം; സുരപാദ പാദപം
 സുരപാദനിവ ഗുരുകാശങ്ങളുളവാ
 മോക്ഷക നിമിഷ പാതാമരണമേകം.
 ശരണം പ്രാപിക്കുന്നെൻ ധരണീസുരപാദ-
 കരുണാനാഥികളാം പാവകൾ പാപ മോക്ഷം
 ആധിപതിവാണെന്നു പറിനിന്നുവരുമേ.
 നാദിമുഖവിവരാനാഥ മോക്ഷമേകമേകം.
 ആ സെമറിഞ്ഞാല്ലോ നാരായണൻ ചൊല്ലി;
 ദൂരതൊഴിവാമതിൻ പാപത വാദാരിച്ചാൽ
 ആളുകൾമുഖമെന്നു മൂലവന്നനാഥം
 കാളിദാസൻകേള! കേളികേളപ്പാനാ പാരിൽ.
 സൽപരാനാദികേള മൂലപരാനാദികേള
 തപ്പുകൂടാതെ നിത്യമേറ്റുനിവറുപ്പിച്ചാൽ
 മരപ്പരിതാപം നീക്കം; മൂലപരാനാദികേള;
 സൽപരാനാദികേള മൂലപരാനാദികേള;
 ഹര ശങ്കരശത്വാദി രിഷണമേകമേകം
 ലുരിയാടാതെ തുളുപ്പിയിരിക്കുന്നതും ചൊല്ലാ

പെരിയ സൂരികൾക്കുമരിശമുണ്ടായ് വര;
പരമാർത്ഥയാമെന്നിൽപ്പരിതോഷമേ വരൂ.
പരിചോദ്യം ഖിന്നിമൂരിയ ഭാഷയായി-
ശ്രീഭിജാകല്യാണം ഞാനനുചെയ്യുന്നെന്നാൽ.

ഏതിലോ കേൾക്കു പണ്ടു ശങ്കരൻതിരുവടി
യങ്കിലോചനനരൻ പുംഗവകേതു പുരാൻ
അംഗനാനാശംകൊണ്ടു തിങ്ങിന വിഷാദത്താൽ
മങ്ങിന മനസ്സുകൽപ്പാങ്ങിന വിരഹവിയാൽ
തുംഗം റിമാളിമേവങ്ങൊരു ഭാഗത്തിങ്കൽ
തമരപേ തന്നെ നണ്ടു തിരുമൊളിയും വാങ്ങ.
നന്ദികേശശാസ്ത്രംഗിപുംഗവാദികൾ ഭൂത-
വൃന്ദവും തപസ്സിന തന്നെത്തൊഴുതവെട്ടാർ.
തന്നടേ തതംകണ്ടങ്ങനൃചിത്തയും വിട്ടു
സന്തതമിരുന്നിതങ്ങതൊന്നുകൻ ചിത
കുപർദ്ദിതന്നെകാണാൻ തമത്തിവസരം
തപസവിനങ്ങൊക്കും പ്രഭുതനും ചെയ്തേ വരൂ.
കുന്നത്ത സന്ദേശങ്ങൾ സമസ്തശാസ്ത്രത്തിലു-
മുണർത്തുമെങ്കിൽ മറന്നതൊഴുക്കുന്നിട്ടു-
ട്ടേനേകം നാളേവം നല്ലപെരുകിടവിത
മുട്ടുമുത്തിതാൻ തപോനിഷ്ഠനായ് മരുണനാൾ
വിജ്ഞപവാസികൾക്കു ചെട്ടപാടെത്തു ചൊല്പു;
കഷ്ടമായ് ലോകത്തനും; ഭൃഷ്ടമായ് പാത്തനും;
ആർക്കുമേ കാശസമോർക്കിലില്ലാതെയായ്
വാർകഴിവാറെല്ലാം ചീർമ്മായിയായ് മേവി.
ദേവനനവമധുഃസവനരതിയിട്ടു
ന്നേവനം നാവിൽ മരോദേവനാമമെടുമുട്ടു
ദേവകും മുനികളെന്നെവമില്ലെന്നു ദേവം;
കേവലം മുനികളായവരുമെന്നു വേണ്ടു.
ദേവനാരിങ്ങ ശിവപാപനാപരമായ്
മേവിനാൻ മന്ദാകിനീപാവനതീരങ്ങളിൽ.
നിഷ്ഫലത്വമുഹൂർത്തപുഷ്പാലുവങ്ങളായ്-

* "അതേനാമത്തെ പേരുകേണം" കാരണമേവം, † "മുതൽക്കൂടേ"
(പാഠാന്തരം)

വർദ്ധിച്ചു പൊതിപ്പിച്ചു സത്രപം ദേവനും,
 കൈമാറ്റം പാതാൽ പാതാൽ പാതാൽ,
 നല്ലമാണ്ണി പ്രതിഷ്ഠിതമിന്നുതന്നെ.
 മാരിതനായ ഭക്തൻ ജീവിതനായി; പിന്നെ-
 പ്പരിതമായി യാഗം നേരിനു തക്കവണ്ണം.
 ഭാരിതം പാപമാനവേരിതന്നോടൊരു പാപം;
 ഗൗരവത്തർവിചാരത്താൽ; പ്രാദിമനോഹരം.
 രാജവനായം ഞാനാദിതേരേ! നന്നം
 വെല്ലുകൊള്ളണം ഭാഗമാതാവിൻ പാതർപ്പനം.
 മാധവസഹോദരി പാതാവായതു മേ
 ഭൂതനായകപ്രിയ പ്രീതയായ് വന്നുവന്നാൽ.
 സാദര്യം ഭേദി പ്രശസ്തനായി
 ചെല്ലുപുറവതാമായിപോയ പാതർ.
 നാഥനോടവരം ചെന്നുവെളിപ്പെടുത്തും ഭക്തം;
 ഭൂതനാഥനോടവരം പാതിമർപ്പ് വാങ്ങിക്കൊള്ളും.
 ചെന്നുവന്നാൽ പ്രീതയേതന്നായിപ്പാ-
 മാരിച്ചീടും പാതാൽവിവിധകളും.
 പിറ്റേ പാതാൽവിവിധ വാഗ്ദാനാധികരം വിട്ടു
 ചെന്നുവന്നു ചെന്നുവന്നുവന്നുവന്നു വന്നു.
 നല്ലപാതം നീക്കം നീക്കം നീക്കം നീക്കം! നിത്യ
 ചെല്ലും ചെല്ലും വിശ്വമാതാവിൻ പാതം.
 വിട്ടുവെളിയാ ഭേദിനാൽ ചെല്ലുന്നതോടൊത്തം.
 പച്ചച്ചെല്ലെടത്തു ചെല്ലും കഴിഞ്ഞതും;
 കച്ചെല്ലും ചെല്ലും; ചെല്ലും നിശ്ചിതവും;
 തച്ചെല്ലെടത്തു ഏകം നിശ്ചിതം സാധനമാം;
 കച്ചെല്ലും പച്ചെല്ലും വെളിപ്പെടുത്തും
 ഭക്തൻ ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു;
 ചെല്ലുന്നതോടൊത്തു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു;
 വിശ്വവിപ്രവർത്ത നിശ്ചിതം കച്ചെല്ലും."

ചെന്നുവന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു
 ചെന്നുവന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു.
 ചെന്നുവന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു.
 ചെന്നുവന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു ചെന്നു.

[illegible]

കുരിതം ധാതാവിനാൽ വർത്തമാനം 1-മോ?

ഇതാ വന്നു സമാധാനം നൽകുന്നതാകട്ടെ

ക്രിതാതാൻ കാലമാളവും ക്രിയതാമോദീപുരം."

എന്നല്ലാം നിനച്ചുവെച്ചിട്ടാണു സമാധാനം

ചെന്നതാകട്ടെ. പക്ഷെ നിന്നെക്കൊണ്ട് എന്തു സംഭവം.

നാകട്ടെ / അല്ലെല്ലാം കേവലം ദൈവിക്കാകി-

പ്പാകയാണെന്ന് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം.

വിത്തുമ്പുറത്തുകൊണ്ട് വിത്തുമാനത്തുപോലെ

വന്നിരിക്കുന്നതിനാലാണു ചത്താൽ

കണ്ണുനീർവന്നു കണ്ണുനീർവെന്ന് ചെന്നിട്ട്

കണ്ണുനീർവെന്ന് ചെന്നിട്ട് കണ്ണുനീർവെന്ന്.

സമാധാനം കേവലം കേവലം കേവലം

കണ്ണുനീർവെന്ന് ചെന്നിട്ട് കണ്ണുനീർവെന്ന്

കണ്ണുനീർവെന്ന് ചെന്നിട്ട് കണ്ണുനീർവെന്ന്

നിന്നിറങ്ങിപ്പോകണം കണ്ണുനീർവെന്ന് കേവലം

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

കണ്ണുനീർവെന്ന് ചെന്നിട്ട് കണ്ണുനീർവെന്ന്

നിന്നിറങ്ങിപ്പോകണം കണ്ണുനീർവെന്ന്

നിന്നിറങ്ങിപ്പോകണം കണ്ണുനീർവെന്ന്.

പ്രവണതാമോദം! നിന്നിറങ്ങിപ്പോകണം! കേവലം

നിന്നിറങ്ങിപ്പോകണം കണ്ണുനീർവെന്ന് കേവലം!"

എന്നതുകൊണ്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

"എന്താണിത്? നിന്നിറങ്ങിപ്പോകണം! കേവലം

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

നിന്നിറങ്ങിപ്പോകണം കണ്ണുനീർവെന്ന്

വന്നുകൊണ്ടിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട് ചെന്നിട്ട്

[illegible][illegible][illegible]

പൂജിച്ച ഭൂതേശ്വരനേനാ സാകം വാണു;
സ്ഥാവരരാജനിവൻ; ചേവതകളിദവകൻ;
ദേവരാജന സമൻ; പീവരഗുണഭൂമി;
ശ്രീപതി, ശിവശക്തിദീപദീപിതമിതൻ
ശേഖരിപതിക്കപ്പൻ, നാമനാചാര്യന്തൻ,
ബ്രാഹ്മണശ്വരഗുണൻ, നമ്മതപോവുലൻ,
ജിഹ്വയാനന്ദം, ചൈതന്യമനോരമഭക്തൻ.

ഓദ്യവാരാതേ സുഖം വാദ്യവാണവന്തരു;
അഭാഷണസാരാചാര്യോദിഗ്രസമം പരം
ദേവദാതാസ്തസ്മാദഭാഷവർഷിതം ചരം
പുഷ്പാസപരണീദിഷിതാന്തരപാദം.
നാമരാവതീ സഖി, മധുരാനന്ദശ്ചാ ചേത;
വിതരാസ്തദ്യോഗം; നിതരാം നന്നപ്പൂരി.
ഉഭയേ വാദ്യനവരജരാമൻ; അഷ്ടാം
കുദിരാഗ്ദ്യം പാർശ്വേന ദശാജനം പാർശ്വേ.
സുതരാം ഭൂതാനഭദസുരാദികൾക്കൻ;
വിതരണനിരീകരേ; കഥയാമൃതം പഥം.

പാനനീരോരുതനൻ സാധാരണാഭിനയം
ഭാഗമാഭിനയോലം സ്താനപരഭവശാൽ
പാനനം പരശ്വരം മിതസംവദോജ്ജ്വലം
ഫനസംഭിന്നവിവിചിന്നസംധീനപ്രവൃത്തി-
നാസഞ്ചാരിനം പാനസഞ്ചാരിനം
സ്ഥാനസംപ്രദാനമാനസദ്യോദനം
ഗ്രാണസാദൃശ്യപിന്നഗസംവാഹം
പാനപരമാനന്ദം മാനപരമാനന്ദം
മേനാവല്ലഭൻ പ്രാപ്തനാതികേരവിനം
പിന്നശരീരം പാനകസുധാസാധം
ശീതനിർമ്മലം പുതസംഗമനീയം
പാതപ്രാപ്തവാതപാതപാവിതം നന്ദം
എന്നോർമ്മണപ്രസ്താനസംപ്രദാനം
പ്രാണതപ്തസംപ്രദാനം ദൈകനിത്യം
ചൈതന്യ സമപിതനാദിനൽപ്രാണവീതനാത്.
പുതനാത് നിശ്ചിതനം പാതപാതദിപ്രദാനം
പഞ്ചമനാദിപ്രസ്താനസഞ്ചയം സ്വയം വാ കിം?

[illegible]

ഉൽപലഭ്യശ്യാമാ ചിത്പരിവൃന്ദഭരമാ,
 നേരജനശിരോമാണ! നിജനവനേ കിട-
 നിജനം മുഷിയുന; വജനം ചെച്ചൊരു നീ.
 മെഴുതിരുത്തരോ ചൊല്ലാ, മേമമനില്ലാതില്ല;
 മിട്ടുചിപ്പൊരു ബന്ധ; പശ്യ ഞാനേകാകിൻ.
 അച്ചിതൻ വശപാലന മൊഴുതേശാനവൃഷ-
 നാമനോടു ഭവാനിജനത്തിനെന്നോകം.
 സത്യമെന്നമ്മ നിന്റെ പത്നിയും മേനോലോ;
 നൃന്ദ മേനോലോലോ, ഗൃത്യക്കുളപ്പൊ ചെല്ല.
 ശാശ്വതി ദശവതി മൊഴുതൊഴുത വാഴ
 വാഴൊരു തെന്തിന്റെ കാഴ്ചയെ മൊഴുതൊഴുത.
 ചെട്ടിയോടെ പട്ടണനാശപാശുട്ടു കക്കാമ്പി
 മൊഴുത മൊഴുത വിട്ടു വാഴൊരു മൊഴുത
 മൊഴുതൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത
 പുഞ്ചിടരുതൻ. മൊഴുതൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത.
 മൊഴുത! മൊഴുത! നിരതിമൊഴുത;
 പ്രിയസേ മൊഴുതൊഴുത: മൊഴുത മൊഴുത.
 തന്നെ മൊഴുതൊഴുത കട്ടുനൻ മൊഴുത
 മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത
 വാഴൊരുതരോ മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത
 മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത

നേരജനശിരോമാണ! നിജനവനേ കിട-
 നിജനം മുഷിയുന; വജനം ചെച്ചൊരു നീ.
 മെഴുതിരുത്തരോ ചൊല്ലാ, മേമമനില്ലാതില്ല;
 മിട്ടുചിപ്പൊരു ബന്ധ; പശ്യ ഞാനേകാകിൻ.
 അച്ചിതൻ വശപാലന മൊഴുതേശാനവൃഷ-
 നാമനോടു ഭവാനിജനത്തിനെന്നോകം.
 സത്യമെന്നമ്മ നിന്റെ പത്നിയും മേനോലോ;
 നൃന്ദ മേനോലോലോ, ഗൃത്യക്കുളപ്പൊ ചെല്ല.
 ശാശ്വതി ദശവതി മൊഴുതൊഴുത വാഴ
 വാഴൊരു തെന്തിന്റെ കാഴ്ചയെ മൊഴുതൊഴുത.
 ചെട്ടിയോടെ പട്ടണനാശപാശുട്ടു കക്കാമ്പി
 മൊഴുത മൊഴുത വിട്ടു വാഴൊരു മൊഴുത
 മൊഴുതൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത
 പുഞ്ചിടരുതൻ. മൊഴുതൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത.
 മൊഴുത! മൊഴുത! നിരതിമൊഴുത;
 പ്രിയസേ മൊഴുതൊഴുത: മൊഴുത മൊഴുത.
 തന്നെ മൊഴുതൊഴുത കട്ടുനൻ മൊഴുത
 മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത
 വാഴൊരുതരോ മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത
 മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത മൊഴുത

ശരഭമുദനാദം മംഗളമാശീർവദം
 തുംഗവംശീതമുദമംഗണാലൃപ്യപനം.
 താപ്തകരാലാപ്യം ദിവി; വൽയമവാദ്യം ഭവീ;
 നിഷ്ഠോപാധ്യം ദിവി; ഗർഭിതവൃദ്ധി ഭവീ;
 ഉദ്ധതനാദ്യം ദിവി; പദ്യകവാദ്യം ഭവീ;
 താനദാനാദി ദിവി; ദാനമാനാദി ഭവീ;
 ദാമാദാനകൻ ദിവി; സാമാദാനകൻ ഭവീ;
 വദ്യകാപ്യം ദിവി; വാധികാമുഷ്ണി ഭവീ;
 താപസഗോഷ്ഠി ദിവി; താപസശാർദ്ദി ഭവീ;
 ദേവാനാദി ദിവി; സേവകവാദ്യം ഭവീ;
 അഷ്ടികാപ്യം വാധികാമുഷ്ണി ഭവീ;
 മൗഢമാദോശീർവദമൗഢമാദോശീർവദം?

അന്നുമാ ശരീരഭാര ചെന്നവകൾല്ലാം കാണായ -
 വന്നിതാകാശഭാരം പൊൻനിറം മിന്നൽ പോലെ,
 ചെന്നശരീര സുഖം വന്നിറങ്ങുന്നതേരം
 മൗഢമാദം മൗഢമാദം ചെന്നതിടമെന്നതും;
 സന്നിദ്ധം നാരായണനസ്തുവകാശീർവദം
 ദിവിതാദവിതാദം വന്നമൊഴുകുന്നതും.
 ബ്രാഹ്മണിജ്ഞാനമുദി നിശ്ചായം ശരീരാനാ
 ദുഷ്ടമൗഢമാദം ബ്രഹ്മധർമ്മസംപ്രദായത്തര
 സൗമനന്ദമാദപസൗമനന്ദമൗഢമാദം,
 മൗഢമാദാനന്ദനിശ്ചായമൗഢമാദം.
 ദിവിപാപമൗഢമാദം ചെന്നിറപ്പാതം ചെന്നീടനി -
 ന്നപ്പാതം നല്ലവന്നും; നില്ലാനാമന്നാകാരം,
 മൗഢമാദം! മൗഢമാദം! മൗഢമാദം ചെന്നിറപ്പാതം
 ചെന്നിറപ്പാതം സൗമനന്ദമൗഢമാദം ചെന്നിറപ്പാതം.
 ഇപ്രായം സൽകർമ്മ സൽകർമ്മ നടക്കുന്നം;
 മൗഢമാദം തടുക്കണം; സൗമനന്ദമൗഢമാദം.
 ഉൽപാതമൗഢമാദം ബ്രഹ്മകല്പാനമൗഢമാദം ചെന്നിറപ്പാതം -
 നാൽപ്പതിപുണ്യം; നിന്നെത്തരം ചെന്നിറപ്പാതം.
 ഇത്യാദി സതനാദം ഇത്യാദി ചെന്നിറപ്പാതം
 തത്ത്വഗം പടിയാത്തതാദുഷ്ടഗാൽ നടക്കണം.
 “നിശ്ചിതാനന്ദം വരണമാരേ കനി.

മടിയിൽ വെക്ക ചിരം; കടന്നുപാപിടി
 മടിതം നിർമ്മാണമിടയിലിവിവാദം;
 ഉടനടന്നഗ്രാഹ ദൃഷ്ടാന്തം നിഗമനം
 ഘടിതബഹുശ്രുതിപാതസ്തുതിനതി;
 നടനവതാമുദനേ നിപതനം
 തുടിതമജ്ഞസ്തുതിനേ വാഗ്ദാനം.
 മുഹൂർത്തമേ നേരം; നിർമ്മാണ തദാ
 മുഗ്ദ്ധമിതി ~~അ~~ ചിത്രീകരതുകാമ്പതാ
 മുഖമിത്രം ചിരം ശിഖരിശ്ചരം;
 സുഖമിതികൾ വേറെ നഗരീപാതാദേവ.

കവ്യവാദനൻ സോമനസ്സ് വനമുദാതൻ
 ജ്വലം മഹാമുഖം നവ്യം സുഖമാത്മാൽ
 ഉജ്ജ്വലമുഖമു-ൻ ദൈവാനുഗ്രഹം നിത്യ
 ലോകത്തിൽ നിന്നു മണി വെശനം; നിത്യം.
 സ്തോതൃസ്വധാരാദി മേലു കാശിനെ
 ആകൃത്യാ നവമുഖം മോഹിച്ചു മനോഹരം.
 ദാരിദ്ര്യ തിദ്ധാതം സോമനസ്സ് കടിച്ചു-
 നേകിച്ചു മിമിസേ പുകിയാശീസ്സുകൾ.
 താദിതി നവമാമുദാപുനസ്സുദാസ്യതീ
 ധരണീ പുകി വണീ നവമുഖം നവാനുഗ്രഹം
 യമുനാ ശശാ നവസ്വധിയം ശോഭാവതി
 വിനതാ പാപാദേവി ദേവാനുഗ്രഹികളും
 പെരിയ പാപിയാദേവിനൽ കൂട്ടിച്ചേ
 പെരിയം; താമൽ പാപിയാദേവനും.
 പരമനവമുഖം മിരം മനോഹരം
 പരമശിവ! മഹാ പരയാവതല്ലേതും.
 പരമോ മനോഹരവിശ്വരൂപകേ ചന്ദനീ-
 ന്നോജമിച്ഛാശീർവാദം നവവ ബഹുവിധം;
 കരതാമല മേടിച്ചുരയോദാ മദനം;
 ചിരമാനന്ദനം; ചന്ദനമലാ പരമാനന്ദം;
 ഉദയാസാക്ഷാദി പണ്ഡിതമതരം
 മിതകരമുദനം ഉദയാദിനം.
 കളിച്ചു വളരെന്നും ചന്ദനം മിമിസേനം
 ഗതി നീ സതാമനം ഘനശ്രോമുദനം

ചതുർമാസം ഏതം മലയാമാതിഭെന്നം
 ജനനിയതിക്കെന്നം സ്വദിതി വദിക്കെന്നം.
 ടംഡന്മാരും ഗാത്രം പാ; വാമാ; വാ 2 മ
 ബാണനപ്രായേ ഭിന്നിതേ കൊതിയെന്നം
 തരളാ മാനുഷാ ബാല തവ ബാൻ മാതാവെന്നം
 ദളിതാജ്ഞാനപ്രായേ യോതം ജയിക്കെന്നം.
 ധവവത്സലം ജവ; ധയ മേ കലഭെന്നം
 നവവത്സലം തവയാ ന വയം മേയാ ഏതം
 പരമശിവഭക്താ പാ നീ വിദ്യയെന്നം
 ഫലിയാ പാ മെന്നം ഫലതം ജന്മമെന്നം
 ബലാൻ ദാരസ്തവ ബഹു ബന്ധുതയെന്നം
 രവർപ്പിയാ ദോ ജല കാക്കണ്ണമെന്നം
 മേനാശ്നീ ദവ മേ രാജീ ശവെന്നം
 രമനിഷാ ചരം ശശോ നാക്കെന്നം
 രസവിദ്യപ്രാദാ മർമ്മ പാദി; മെന്നം
 രസനാച്ഛിതാ ദോ രമിതാകൃത! ഏതം
 വശോ പദജ്ഞാൻ വർഷാ ഭാഷയെന്നം
 ശശിമൗരീവാസനാം ശരണം പ്രദാ ഏതം
 ബലപ്രദാതാവ ബല ഗുണാസ്തമെന്നം
 നന്ദസംഗതാ ദോ സുതാശാ നീയെന്നം
 ഹര നോ മുക്തിതതി മഹാസ്തവ! മെന്നം
 പരമാശി പാദങ്ങൾ നരോ മോ കം സ്തവ
 പരമാശി കരാൽക്കരം പാദൻ മഹാമോ
 പരമിനയിരത പരമേശ്വരിയെക്കൊ
 ബ്ധസന്ദർശനാ വർ നരമാനന്ദം പാദങ്ങൾ
 സാമന്ത്രേക്ഷണൻ നന്ദ സമസ്തസുരപാതാ
 ബഹു പ്രാദതം ചക്രിവ മിപ്പിറ്റോദാമോമരം
 നിബിഡം ശരവരണകടേ നിറഞ്ഞുനി-
 ന്നവ ലേ തവ മകളിനിടേ കാണാകുന്നം "
 പരമേശ്വരനാമം പ്രദാനമേവ ഗതാച്ഛ
 ഹ്വാനം മൈനാശം പാദപൂർണ്ണത വാൻമാത്ര
 പാദശാപരമായ മഹാമഹാ-സ്തവകാ-
 ബ്ധകരം നിന്ന മാതാ മാർദ്ദവനമസ്തവ

[illegible]

ഇങ്ങനെ നാ.സ്രീകരം തങ്ങളോട് വാക്യമേറ്റു
ശതകാളത്തിനിടയിൽ കഴൽകൂട്ടി.
ന.സ്രീകരത്തിന്റെ സമയം വേഗത്തിൽ

കിം ഫലമെന്നോ ഭാഗ്യം സംഗ്രതി കവിയുഗേ;
 വൃന്ദതി ഭൂരിതാപം തന്വരാന്നെന്നത്തരം.
 ഇതരം നന്ന ശേഷം വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ
 വാതവ്യം നിർദ്വാരവുമെത്തുമെന്നൊരുവണ്ണം.
 ദുരിതമുഖം കൊതി പവിത്രജ്ഞാനമുഖം;
 മരമുഖാത്തും മൊന്നാൽ വിവിധം ഗുണോപമം
 ശിശുവെന്നായുസ്സുണ്ഡം; സൗ വചനം യുവാ;
 വശഗം വർഷിതസോ മരണമൊഴിയാമുഖം;
 ദുരിതമരം പരം; പുരുഷാത്മാകർഷണം;
 പരം പരമമൊരു മരണാത്തും ദുരിതം
 പടിച്ചു പാട്ടുനോക്കും പാട്ടു കേൾക്കുന്നോക്കും
 പാഞ്ഞെന്നു പേരും മറയ്ക്കുമൊരു മരണം;
 കഷ്ടതകൾ പരം പേരും വെക്കുമൊരു പേരും;
 വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ.
 പടിച്ചു പാട്ടുനോക്കും പടിച്ചു പാട്ടുനോക്കും വൻ
 വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ
 വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ
 വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ.

ചിരിയഞ്ചം.

വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ വെട്ടുതർവാദിനേന്നാൽ
 ശങ്കരൻ ശാശ്വതനീശൻ ഗണേശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ
 ശാശ്വതനീശൻ ശാശ്വതനീശൻ

* ചിരിയഞ്ചം എന്നാൽ ചിരിയഞ്ചം എന്നാണ്. ചിരിയഞ്ചം എന്നാണ്. ചിരിയഞ്ചം എന്നാണ്.

ലോകമാതാവായ മായാഭഗവതി
 ആദരപൂർവ്വകം നാഥൻമതമറി
 ഞ്ഞായി ലോകത്തിനു വന്നതു ക്ഷേമക്കുവാൻ
 ഭൂധരരാജനു പുത്രിയായിങ്ങനെ
 ഭൂതലത്തിങ്കൽ പിറന്നോരനന്തരം
 പുതറായോരു ഭൂവനരാജരം
 കാതലായ്ക്കൊന്നായ : കോട്കുലം കൊണ്ടുവേദം.
 പാത്ത് അർക്കു ചെതന്നാറിനുമുമ്പാ
 രാത്തികെട്ടുപാനെപ്പൊണ്ണനായികാ
 ധാതീയരേന്ദ്രനു പുത്രിയായ് വന്നതു
 കാത്തികീടാ രണ്ണാസയ ചാകുപാൽ
 രാത്രിനിവമനു കൂരാര കൂ അ
 ഉദ്ദി ലോകത്ത വർണ്ണപ്രദായ്ക്കൊ
 ആതിഥ്യേയുള്ള കോട്ട മുപ്പമുപ്പംകൊണ്ടു
 തുളുതുടയെച്ചാട്ടിപ്പോടവ അപ്പിര
 ഞ്ഞൊരുമിപ്പു തന്നാത്രേയം കാണാഞ്ഞു
 ദൈത്യജനത്തിൻ മനസ്സലക്കുപ്പോ
 പാൽത്തിരപാലെ പരമേശ്വരിയുടെ
 കീർത്തികൾ ചെന്നങ്ങലപ്പുതവട്ഠേ.

മൂർത്തികളെല്ലെത്ര മോഹനം. കാരുണ്യ
 വാർദ്ധിതന്നേ മനം; കാൽത്തളിർ കല്പകം;
 നേത്രാമൃതം പാരിശീദ്രശമാക്കുമേ
 നാസ്തി നോഭേഷ്യതി നാഭ്രൂൽ കലാചന.
 മിണ്ടാതെ നിന്നതുകണ്ട പരമശയീൽ-
 കണ്ടുമതിയെന്നു തോന്നവതാക്കുമേ.

നായ-
 ിയിൽ;
 കയ്യം.
 രണ്ടാസം മാതാപിതാക്കൾക്കു നാ-
 രുണ്ടായതു പാരിൽ നാരിമാർ ജാ-
 ക.ണ്ടാലുമിന്നപ്പനിമ മാതിവ-
 വേണ്ടു വിവാദമവളെ ജയിക്കുമേ
 അത്രയല്ലെത്ര മാനദോ പ്രയോഗ വാ-
 നദികളല്ലെപ്പോലെന്നതോക്കു നാ-
 തുത്ഥമോരോണേ നിനച്ചുമാപ്പു വ-
 നിമ്നമേര മോയിതു വന്നവരെ

കണ്ണുനീർ വഴുന്ന് കൊടുത്തുടൻ
 റിന്നേ മുഖംകൊടുത്തു കിടത്തിനാർ;
 കണ്ണുകൾക്കാനന്ദമെന്നു പറവതും?

ഒട്ടാട്ടിവും മത്സ്യവും തേങ്ങിപ്പു
 ട്ടുപിരിലാണു മറ്റൊരു പുഞ്ചിരി
 നിശ്ചലാവസ്ഥയും കൈകൾക്കു ചില-
 മിമിമ മുഖവിവർത്തനം; കരളിലും
 അമ്ലാനന്ദമയെന്നോടൊ സമയത്തി
 ലച്ചാണമിമയ തോന്നിപ്പോയാലപ്പോ
 നിമിത്തം കണ്ടങ്ങനെയിപ്പോയ-
 മിമിമനും മറ്റുള്ള ബന്ധനങ്ങളും
 ഉള്ളൊന്നതും വെച്ചുകെട്ടുക-
 മല്ലോ! രമിച്ചതുമ്പോഴൊക്കെ?

ചെന്നു പലനാളനന്ദമെങ്കിലും
 മനംകമിടുന്നു; നിവർന്നിപ്പോകുന്ന മാ-
 റാണങ്ങളു മന്ത്രികൾക്കു നേർ
 മന്ദമെടുത്തു മുഖംകൊത്തി നിന്നാൾ.
 പെട്ടെന്നു ചെന്നു ചെന്നു സമാധാനം
 നന്നായ്ക്കൂട്ടം കിടന്നുവെക്കപ്പോൾ.
 ഏതെങ്കിലും താഴെ സ്ഥിരപ്പെട്ടുവെ-
 ള്ളതെപ്പിടിച്ചാൻ പട്ടാളമന്ത്രി.
 നാണമുണ്ടാൽ കഴിഞ്ഞു പൊട്ടിപ്പോ-
 യെന്നു തുടങ്ങിയെന്നു ചൊല്ലാത്തതും.
 കാത്തിരുന്നൊരു കലയെപ്പോലെത്തൽ
 നീതിനടന്നിതു നീയെ നിരാകരം.
 “നിശ്ചിന്താനന്ദമെന്തിനെയെടുത്തു മ;
 നിന്നൊരപായം നോക്കുക എന്ന വരും.
 കണ്ണുനീർ വഴുതിയെന്നാകിലോ
 പെട്ടെന്നു വിട്ടു മറ്റൊരു കണ്ണുകൾക്കും.
 ചെന്നു മുഖംകുട്ടിയിട്ടുവെക്കപ്പോൾ
 മുററുന്ന പോലാണിവിടെ കരുതാൻ.
 പല്ലവപുഷ്പാദി മറ്റൊരു കാണൻ വിട്ടു
 നില്ലാ കൊമ്പിടങ്ങളെ മുററുകയെന്നാൽ?

നെല്ലുമാരിയുമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ട്
 നല്ല രസമുള്ളതുകൊണ്ട് ക.രി.ക്കയിൽ.
 പല്ലു നാലഞ്ചുണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്
 കല്ലും കടിപ്പാൻ മടിയില്ല കിട്ടുകിൽ.
 ഇങ്ങനെ കൈയ്യകൾമാത്രമല്ല സംഭാ-
 രംഗനമാർക്കുമാത്രമേ പറയുകയും
 തിങ്ങിന മോദം വർദ്ധിക്കുകയും-
 മിംഗിതം ചെയ്തല്ല മറ്റൊന്നു കാണുകയും.
 മണ്ടി മറ്റൊന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല
 കൊണ്ടുവന്നതാണു കൈയിൽ കൊടുക്കുകയും.
 കൊണ്ടിയും വെച്ചുമെടുത്തു കളിപ്പിച്ചു-
 മഞ്ചമാസം കഴിഞ്ഞതനു ഗിരിവരൻ
 മോദസമമളിതം ഇങ്ങാതി ॥ മാനദോ-
 ടോദനപ്രാശനം ചെയ്തു യഥാവിധി.
 ദൈവതായക്ഷര സ്ഥാപിതമാം

~ ~ סוף סיפור (א) נגדו וזאת

മു. വ. മുതലായവയിൽ
നന്നം തൊന്നി തദാ.

ans-

നാട്ടു വീണനാരു

പ്രിയം;

ജൂ. ൧൯൫൩

2000

പട്ട പണം.

ഒരോ പുഞ്ചിരി;

പ്രാജനത്തിലും.

അപിഭാഗവ്യ-

ചാർജ്ജ് നം.

ചിന്താശാസ്ത്രം.

2. ലാഭാനന്തരം

സംയുക്ത

മു തതഃപരം

நெதர்லாந்து

1000

சென்னை, 14.05.2019

മെയ് 22-ൽ തൊടിയ്.

മാറ്റം വരുത്തും.

ഒട്ടേറെ വൈകീടം മുട്ടുക

നിഷ്ഠയായ് പിഴുതി

ഒട്ടനടക്കി, മെട്ടുക്കുന്നത

പെട്ടെന്നു മണ്ടിനടന്നു

കുടുംബ ജനനാഭിമുഖ്യം

വിഷ്ണുപാതാവുല ഹൃദയം

അവ്യക്ത വസ്തുവചനം

നിർവ്വാജകാഭിഷേകം

സംസ്കാരസമുദായത്തിൽ

മുപ്പിടം പ്രസുതയുമാക

കുങ്കണകിങ്കിണീകാഞ്ച

സ്ഥപനീതാത്മ്യം

അങ്കണമേതാർ, ചങ്ങല്ലൂർ

രണ്ടാലാം ചെറിയ കിട്ടി

ଆରମ୍ଭରୁ ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି

* 'കുതി തെക്കയിൽ' (പരമേശ്വരൻ)

* 'കുരി തെക്കയിൽ' (പാഠം)

പാട്ടിൽപ്പുറപ്പിച്ചുണർന്നുപോയത്;
നീട്ടിത്തുടങ്ങി തിരുമുടി മെല്ലവ.

മൊല്ലിക്കൊടുക്കണമേ വാരാ നദി
കല്ലിലുവരും പഴിപ്പിള്ളതെപ്പോഴും
ഇല്ലാ മറവിയും സംശയമേവം;
കല്ലിമുഖമുൾ പിററിനതു മൂലം;
കേൾപ്പാൻ കൊതിച്ചവൾകൊൽ ഗ്രാമിച്ചുകൊ
ണ്ടൊപ്പവരും താനേ വിചരിയുമുതീർപ്പവരും;
നാൽപറ്റുവുമതിൻ തത്താലും പാഞ്ഞുവരും;
നന്നെപ്പുല്ലമെങ്ങു തെളുത്തു നവദം?
ലക്ഷസംഖ്യം തദാ ഗന്ധർവ്വനീനം
നക്ഷത്രവിദ്യയനുരാജമുരമിമർ
ശിക്ഷാഭിഭാഷിക്കാട്ടിനൽക്കണമേമോർ;
പക്ഷപാതപുണ്ടവരികെല്ലാമേ;
മെല്ല വാസസ്വലാപണമുള്ളി;
മെല്ലാമുല്ലവർഗ്ഗം പൊട്ടും പ്രതിവരതം;
സമ്രാജാക്കൾ ചൊല്ലാതെ നഖിതവരും
മുഖ്യസംബന്ധമിയന്നവരുമതിൻ
മെല്ലാമുറന്നുവരാൻ മെല്ലാമുറന്നു;
വിട്ടുപോകാതെ സാരദാമസ്തേയവന
പുഴക്കുളത്തിലുൾക്കൊള്ളാത്തതിലും
തൊഴികുളാൽപ്പുറപ്പെട്ടതെരിമുഖം
എന്നാരിൽവെച്ചു വർത്തനിച്ചു തർക്കന
മൊന്നുപ്രകാരമുമാരായതു രണ്ടുപേർ.
ഒന്നു വിട്ടുവരുന്നതു പക്ഷപാതം
പ്രത്യക്ഷമേ മെല്ലാമുറന്നു വരതം.
തന്നെ നൽകേണ്ടതെന്തെന്നു മെല്ലാമുറന്നു
നന്നിശിയിക്കുന്നതെന്നു വിശിഷ്ടത
താൻ മെല്ലാമുറന്നു താൻമൊന്നു രക്ഷപാതം
പാതം തൊഴുതവർ മെല്ലാമുറന്നു
കുടുംബശാലാമെല്ലാമുറന്നു
നൽകിപ്പണമോർ നൽകിപ്പിത്തമോർ;

• 'പാതവർകളും' (പാ. 1000).

ഞ്ഞാശ്ചിതൃഗ്ഗം ചരാചരം ദാവിനം
 ഭ്രാന്തികൊണ്ടുണ്ടായ താൻതി പൊഷിടവാൻ
 താൻ തീരുവാനിതു പല്ലതെന്നവൻ.
 വന്ന ഹിമംഗിരികന്യാകാമാം പാലു
 വന്ദനംചെയ്തു കാവുന്നതാകരുതുകാട്
 "എന്നെയെന്നെ പാളിച്ചു വരികെ"
 ന്നപാദം വന്നങ്ങിന്നെ നിന്ന ചിരം
 "നിന്നുതന്നെ നേടേ രാജ്യമാർക്കൊളളവെച്ചു
 വന്നെന്നവകാശി ഞാനിന്നിട്ടേലെന്നം.
 ഏതെന്നെ ചരിക്കണമെന്നു ജനതുളു-
 മെന്നം വെടിയത്താകുന്ന നീ"യെന്നതും.
 "മുന്നമിങ്ങന്നാനെയിന്നു വെടിഞ്ഞു ഞാൻ
 നിന്നെയിത്തുന്നതന്യായമായ് വരും
 ഏന്നാലവനോ : മേച്ചിച്ചിങ്ങനുകൊൾ
 കെന്നങ്ങ ദേവീമതമറിഞ്ഞേ. 1. 60
 നല്ലൊരുനേരയും നോക്കിക്കടി പുക്ക
 തെല്ലൊരുമഴികെന്താ മെല്ലൊരു പല്ലവർ
 കല്ലനയാ കടന്നുറപ്പുക ഞ്ഞവന്നം
 കൽപാമിച്ചുവൽമെന്തെന്ന കല്ലയൻ.
 "ഒട്ടനാൾ വാണിതു; വിട്ടുപോയാൽ ശം-
 കിട്ടുമേ കീർത്തിക"കെന്നായി ബാധവും.
 ധൂഷ്ടൻ കടന്നവന്നൊട്ടും മടിയാതെ
 മുട്ടുമ്പലംവെച്ചു വട്ടവും കൂട്ടിനാൻ.
 ബാലുനിർദ്ധൗരംഗം വധുചെലിമേൽ
 മാലുമായ്വെച്ചു പകർന്നി മിന്നുമ്പതി.
 അന്നമമങ്ങതിൻമുന്നെ കണ്ടോർകൾ
 കെന്നെ നന്മേൽ കെന്നെ നാനി മുദാ.

നേർവരാ മെന്തിൽ നിന്നാൽ ചെന്നതാമെന്തു
 കാർവര നമ്മോടു കേൾക്കുന്നൊരുളേൻ
 മിഗ്ഗരം മെന്തിന്നിപ്പമയ്യം ചാനവ
 വെച്ചു സന്നാദവും നിശ്ചയം നിശ്ചയം
 കാർപ്പിനാലും കോട്ടെപ്പിനാലും നന്നം
 പാർപ്പിനാലും കോട്ടെപ്പിനാലും നന്നം.

[illegible]

“വന്നവനിന്നിവന്നപഥം ചെമ്മുത
 നിന്നൊടല്ലെന്നൊടത്ര നിന്നയ്യും വിധൗ
 നിന്നൊ ഞാനെന്നമേ നിന്നും കൈവിടാ
 വിന്നതല്ലെങ്കിലോ ഹന്ത തേ ബന്ധമെ
 ന്നന്തരം തണുപ്പിച്ചു പാഞ്ഞാളാതെ
 സ്തന്തരമന്തികേവച്ചുദീപ്തിബതി
 ജാതു നൊ മന്യതീ പോതാവോ മന്ത
 ജാതഗംഭീരതാ താതസംഭാവിതാ
 പ്രീതസ്വബന്ധതാ പഹീതനാനാഗൃതാ
 മാധുരീപുരിതാ മാതൃദർശ്യാതാ
 ത്വപ്തപരിജാതാ ഭിപ്തകാന്ത്യാഗൃതാ
 മുക്തിനൃപേശ്വരവാനന്താ കൗതുകാ
 നിത്യം ചിതുസ്സദാചാരം ചാനന്ദനന്ദനം
 ബന്ധുബന്ധം മുനിവരഭാഷിതം
 തന്മൽക്കുമാന്തര ശരണമാനന്ത
 മന്തർക്കാരെന്തലം കേരളം കന്യാനാഥൻ.
 നിത്യം മുനികൾ ചമ്പലം വരം തതു;
 ഭാഗ്യാ ശിഖിവരൻ മാനിച്ചിത്തരിശാൻ
 റ്റുറ്റം ത്രിപുനവൃത്താന്തരോ രാസ
 നൃത്യമാർച്ചെല്ലാം നദോപാന്നാൻ.
 വിദ്യാപ്രദം ശരണം മന്ത്യാചമേളിത
 മന്ത്യാതേശ്വരവന്യാവിശിക്തം;
 ഇത്യാദികൾ ബഹുവിസ്തരേണോപ
 ഷ്ഠകതിരൂരതങ്ങൾ നിമിത്തമേതലം;
 നിമിത്തശ്വരീകളതു കേരളത്തിൽ കൗതുക
 മന്ത്യാതേശ്വരീ വിരഞ്ജ നിരന്തരം.
 കൗതുകം ദൈവികത്വം പാപമോ നശിപ്പാൻ;
 പാപമോദനം തപവിജ്ഞാനമാൻ;
 തപബോധം റ്റുപി പ്രത്യുജ്ഞാനമൻ;
 പ്രത്യുജ്ഞാനം മിഥം മന്ത്യാതേശ്വരമാൻ;
 ചിന്താ ശിഖിവരൻ സമാധിപത്ത് ദേവികമ;
 മല്ലേ പാപാവാനം വിരഹാധീനൻ
 വാസം വിവികേത ശിഖിവരനശീരനം

ചോത്തനാവേദനാനോദന സാധനം.

എന്താ മിഥുനം ചെന്നതാളേകദാ
 ചെന്നാളിങ്കൽ മുനി ശിരസ് മിറന്നതൻ
 ചീര ജടാഭാരമേറിയത് വാറൻ
 വൈകിട്ട് നാടൻ വന്നാനൊരുദിനം
 ചെന്നൊരുതരേറു നൽകിപ്പു ഗിരി
 മനസ് പ്രസന്നനെന്നു തത്സന്നിധൗ
 "നന്നവിടെയെന്നുള്ളിപ്പൊരിന
 സന്തോഷൻ ഞാനതിനില്ല വാടാതെ
 ആത്മവൃത്താന്തം മനസ്സാ ഞ്ഞു വാ
 യ്ക്കുകയെപ്പോഴും തന്നെ മുദ്രസമഭാ
 സാദര പ്രിയപരമാദാ വാടാതെ താമ്രദാ
 സാമുദയങ്ങളിൽ " കർമ്മണാപ്യപ്ത
 മണിമാതാതകമെന്നുള്ള പദമാവു
 കല ഞ്ഞാടിപ്പാൻ കൊന്നാടിമെന്നു ചൊ
 വുന്നതന്നെ പരമമെ വാടാതെ മ
 കളപിപ്പുകയേറും ദാസനതിന്നൊരുമേ
 ദാത്രി പരമേനാ പൂണ്ണതാമസയാ,
 "പ്രിയ ചോ തന്മിത്രനാളെ നല്ലൊരു ത"
 കൈവശം വാങ്ങു താതാനന്ദമാനം
 കെട്ടുതമിതമാം പന്താളാവാം. ത.
 എവനെൻ പാപാതുഭാവ വിധിനെ
 ദേവമനേ! പാപം പാപത്തിനാല
 ഇന്നേ കളമണമെന്നുള്ളിൽനിന്നു നീ
 കന്യാപിതാവിന്നു വന്നിട്ടുമാധിപരം."
 കന്നിൽ ചൊട്ടുകെട്ടുക നാമു നാദേ
 മന്ദം കലനതീം മനേതിരാം വീണ
 തന്നതാദേശ വിഷ്ണുതേരിൽ വെച്ചൊ
 ഞ്ഞെന്നുള നോമം നന്നോകയെല്ലാമൊ
 തന്നതിലേ വന്നിരുന്ന ഗീതീഭക്തൻ
 വന്നിരുന്ന ചെന്നോക്കു കന്യാമണിമുഖം
 ശോഭാവിനീതിസമുച്ചവണ്ണം ചിത്രം.

[illegible]

ഭട്ടാത്താ വേദസിദ്ധാന്തവിഗ്രഹൻ;
 വിത്തായിപസുഖൻ വിദ്വാ'ഹാനിയി;
 വിധുപസ്തുപാപൻ വിചിത്രപരാക്രമൻ;
 ശീതേവതശേഷനാട്ടന്തേമൻ;
 ശാസ്ത്രപ്രമുഖൻ ശരദന്ദാഹർമ്മ്യൻ;
 വ്യാപ്തൻ ജഗദാസിനാമുള്ള നമസ്കരൻ;
 ശേഷമുത്തമനാട്ടുത്തമീനൻ നരൻ പറ്റാൻ;
 പുതേയ്യത്തേടീനാനാസ്തത്രാനിനാം
 പ്രാപ്തവൃദ്ധസ്തൻ പരബ്രാഹ്മണീകളൻ;
 ശ്രീമാനാദേവൻ ഗിരീശനന്ദഭാഗിനാ
 ജാമുദാധരം ത്വാംഗീകരിച്ചുതി
 മേലായ മേലകൃഷ്ണകാമാരി-യാട്ടാ
 വാമാംശവും വാണമാമോദാപുഷ്പം.
 മാമാസ്തു ഭക്തമേടേതാദൃശോത്സവം
 കാണാൻ ദ്വാപരം നമുക്കു രതം വരാം.
 സാജാദീപ്തം നിനക്കു വരുന്നതും
 നിമാനനീതനാം ധീമാൻ; പ്രാപീദനി."

ഈവണ്ണമീരതം ദാമനീന്ദ്രനാ
 പാകർച്ച കന്യാ നന്നാളുമാമി.
 കാമന്നരാതിപാപിനപന്നവാസം
 നേവം നന്നൊറ്റുക്കുട്ടാതന്നാമരേ
 ദാവും നിറക്കേട്ടുടാന്നാശരജ
 സ്താവന്നശര തന്നാമനാമുപുഷ്പം;
 താവന്നമിച്ഛുതാദാവും നിരിമിച്ഛു
 മേവന്ന യോഗിശ്വരേ-പുനർത്തിച്ഛു
 "താവുന്നാമവമല നിൻ വരുന്നതും
 നോവുന്നവാരെന്തു കേട്ടതു മണ്ടുതും?
 കാമന്നപായമേങ്ങോ വന്നു? ശരമൻ
 നിൻ നിമന്നാമിച്ഛുതാമേടത്തോ?
 ജീവൻ കെട്ടത്താതോ ജീവപാകത്താ?
 പുവമ്പനോടീശനേവം തുടങ്ങുതോ?
 ശൈവൻ നമുക്കർത്ഥാമകെട്ടുതും;
 ദേവതയെന്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടുതും?

[illegible]

ചോരതരങ്ങളത്രവാണെന്നുള്ളതു വാൻ?
 തന്നെയും മഹാർഷി വേണ്ടുകിൽ നല്ലതന്നെ
 െ പ്രാപ്തവാനിതില്ലെന്നു ചോര വരും?
 കടന്നു കയറിയ നരയും പ്രീതിനായായതിൽ
 പൂജാതിയും സോദരന്മാർക്കു നഷ്ടീടിനാൻ.
 ശ്രമകേമോദ്ധ്യതൻ ഹിംസാവശൂനനന്നും
 താരകനെന്നും സഹോദരന്മാർക്കു പേർ
 പാശ പെരുപ്പിച്ച് പറയുന്നതെന്തിനാ
 താരകനായതി ന്നാശാഞ്ചനപ്രകർ
 ക്രമശബ്ദഗർഭമേവയാ നിവൃത്തിയായ്;
 വാഞ്ചനപ്രകാരം വാദനാദം വെല്ലുവാണെല്ലോ.
 കാലരൂപൻ ഖണ്ഡൻ ദാമാവിശാരദൻ
 ഗ്രാഹകരാജാവിൻ നന്നാശനൻ
 ദേവലോകം നിർദ്ദേശ്യമേതൊക്കെയോ
 നാശാജനം കരണിയാക്കമാ മഹാ.
 നിർദ്ദേശന്മാരെയും തല്ലുപായിച്ചു
 നല്ലതന്നെ നന്നാക്കിത്തോന്നാൻ.
 സർവ്വലോകം വെടിഞ്ഞാലതെയന്മാർ.
 മായ് പൂക്കുണ്ടി വിധാന്തരം നന്നാക്കൂ.
 നൃത്തനാട്യോദ്യമൻ നൃത്താഭിനയം ചൊര
 ശബ്ദാഞ്ചലിപരം പൂർവ്വത രാജനാദം
 വിഷ്ണുഭഗവാന്റെ പൂർവ്വ കാണാത്തതു
 വിഷ്ണുപം ചോരൻ വിടഞ്ഞു ചോരന്മാരായ്
 മേൽഗിരിയെത്തിനിന്നു രാജാ
 നാരായണൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു കഷ്ടത
 സന്തോഷം തോടുന്നതു ജഗദ്ഗുഹ്യം
 ബന്ധോ! മഹാകൈരവ പരമജഗദ്ഗുഹ്യം.
 വാഴ്ചിതവസ്തുവെല്ലാമുണർത്തി;
 കാൽനീടുകൊണ്ടു ശരണവും പ്രാപിച്ചു
 പരമനാദൻ തദാ പരമജന്മാവുമാ
 യല്ലാത്ത ഗുണദോഷം വിചാരിച്ചു
 പരമശരണ വരുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു
 സന്യാസ കാലം സമസ്തനേതൻ തദാ

ഗീജ്ഞത! ചൊല്ലുന്നീ കീറപ്പെട്ടതാണു നന്മ."

കോപ്പത്തെല്ലാം കണ്ടുവാല്പുഴയുടെ പുണ്ടു
കൂപ്പുകാതെ നിന്ന ഗീജ്ഞത! ചൊല്ലിനാൻ.

പ്രേമവരയൊന്നേ നമുക്കുവരുവാൻ വേണ്ട
ഭവഭവപ്രസാദമാവാൻ വേണ്ട.

ശിവശക്താധികാരിവരവേ ശിവ

കേശവവശ്യേ നന്മ കൈവ ശക്തം കൂപ്പേ.

പ്രേമവരയൊന്നേ നമുക്കുവരുവാൻ വേണ്ട

ഭവഭവപ്രസാദമാവാൻ വേണ്ട.

ശിവശക്താധികാരിവരവേ ശിവ

കേശവവശ്യേ നന്മ കൈവ ശക്തം കൂപ്പേ.

പ്രേമവരയൊന്നേ നമുക്കുവരുവാൻ വേണ്ട

ഭവഭവപ്രസാദമാവാൻ വേണ്ട.

ശിവശക്താധികാരിവരവേ ശിവ

കേശവവശ്യേ നന്മ കൈവ ശക്തം കൂപ്പേ.

പ്രേമവരയൊന്നേ നമുക്കുവരുവാൻ വേണ്ട

ഭവഭവപ്രസാദമാവാൻ വേണ്ട.

ശിവശക്താധികാരിവരവേ ശിവ

കേശവവശ്യേ നന്മ കൈവ ശക്തം കൂപ്പേ.

പ്രേമവരയൊന്നേ നമുക്കുവരുവാൻ വേണ്ട

ഭവഭവപ്രസാദമാവാൻ വേണ്ട.

ശിവശക്താധികാരിവരവേ ശിവ

കേശവവശ്യേ നന്മ കൈവ ശക്തം കൂപ്പേ.

പ്രേമവരയൊന്നേ നമുക്കുവരുവാൻ വേണ്ട

ഭവഭവപ്രസാദമാവാൻ വേണ്ട.

ശിവശക്താധികാരിവരവേ ശിവ

കേശവവശ്യേ നന്മ കൈവ ശക്തം കൂപ്പേ.

പ്രേമവരയൊന്നേ നമുക്കുവരുവാൻ വേണ്ട

ഭവഭവപ്രസാദമാവാൻ വേണ്ട.

ശിവശക്താധികാരിവരവേ ശിവ

കേശവവശ്യേ നന്മ കൈവ ശക്തം കൂപ്പേ.

പ്രേമവരയൊന്നേ നമുക്കുവരുവാൻ വേണ്ട

ഭവഭവപ്രസാദമാവാൻ വേണ്ട.

ശിവശക്താധികാരിവരവേ ശിവ

കേശവവശ്യേ നന്മ കൈവ ശക്തം കൂപ്പേ.

നന്ദി നിനച്ചു നിന്നൊന്നു മധ്യാഹ്നം തദാ.
 "നിൽപ്പിൻ നിമേഷം; പരിഭ്രമമന്തിന"
 നിസ്സൗകര്യമൊട്ടു ജ്ഞിതമാദൃശം
 അപ്രതികാരമൊട്ടു നിശ്ചിതമേനോ:
 വാപ്രസന്നം ഭവേന്നിമരം; ദോഷമേനോ.
 മനോ മഹാസൗഖ്യം; വിശേഷമിത്യു:
 നിൽപ്പതിനേവമുപാധം; കാര്യവത്.
 പുഷ്പമാണന്നേ; കപ്പാൻ തടവില്ല
 നിശ്ചിതമേത പരമമനോഭാവമോ?
 മഹാസൗഖ്യം കണ്ടാലുണർന്നിട്ടു
 മനോഭാവമേ അനേകം കേൾക്കുമ്പോൾ
 "കാര്യം" വാതാഭം നിൽക്കുന്നവനെ
 "നാവാവാവിപ്രകാരം" ചൊല്ലിപ്പോം!"
 ശതകലപ്രമാണമു കേൾക്കുന്ന
 ശതമു തരമുവെച്ചാൽ നിൽക്കും വിശ്വം
 "നാവാവിപ്രകാരം" തർക്കമിതിമോട്ടു
 മനോഭാവം വല്ലഭമൊട്ടു കേൾക്കുന്നവൻ.
 "നാവാസം മഹാസൗഖ്യം കേൾ! നിൽക്കുന്നവൻ;
 "നാവാസമല്ലിതെല്ലാ കേൾക്കുന്നവൻ.
 നൂറ്റോലമുതലു സന്ദർശി. 20-ം
 തെക്കേനോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന വേറെ
 മിക്കതുമെന്തെങ്കിലും പക്ഷം വെച്ചാൽ
 നന്നേ നമിപ്പതു കണ്ടു തട്ടുപവും
 പരിഗണിക്കേണം തിരുൾശകാവു.
 മനമിടുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത
 രാപ്പകൽമുഖമാമീക്ഷണയുഗ്മം
 വ്യക്തമൊക്കെപ്പിടിച്ചാൽ നാസനും
 ഹൃദയമൊന്നാൽമുതലു കേൾക്കുന്നവൻ
 വെട്ടു മനോഭാവമിതിമോട്ടു വെച്ചാൽ
 നീവരും കണ്ടുവെണം നാലു കേൾക്കുകയും
 ബാഹ്യമേതെല്ലാവിൻമുതലും
 മായാസീതസമോളിതം മാറ്റിടും
 വെച്ചാൽമുതലും ശാർദ്ദം വെച്ചാൽ

[illegible]

അതിന്റെ വിചിത്രതയെക്കുറിച്ചുള്ള
 1. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 2. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 3. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 4. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 5. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 6. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 7. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 8. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 9. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം
 10. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വം

പുഷ്പാഭയ! ഫലം ന പ്രതിഭാഷസേ?
 മേലോ നത്തിനാരമുറ്റത്തൊക്കി നി?
 വിഷ്ണുരമേന്തു കേളാതു ധനുസ്സിന്റെ?
 രാജാ പ്രണയകലാമണ്ഡിതത്തിൽ
 മറണച്ചെന്ന മേലോ പാട്ടിപ്പതും?
 ചാരു സൗന്ദര്യമുവന്നുമെന്നാക്കാന-
 മാരുപമാനത്തിനുള്ള ജഗത്ത്രയേ?
 നാരിമാക്കുല്ലാഭദാരവിധാനങ്ങൾ-
 ഉത്തരവൻ പടിപ്പുപ്പതു സൗഖ്യവനേ?
 ദുരേന്ദ്രനാരികൾ പൊരികൊള്ളിച്ചു
 നേരേ തരുണൻ മേളുകനാരിനി?
 ധാരകനാരിനിത്താരവിനഞ്ചിനം?
 പ്രേമകനാരിനി-പ്രേമകാപങ്ങൾക്കും?
 താരേണോട് കടയാരികൾക്കും?
 താരേ തുണമിസാരികൾക്കും നിശം?
 നീരനാരി! സംസാരിക്കുന്നാരികൾ;
 ചാരു ഫലിതം സനകാദികാമിതം.
 ഞയ വന്നതാരിനിനുള്ളതിനഞ്ചസ്യ?
 പ്രേമവൻ തിരുതാരിനി വേണ്ടു പോയ്?
 തപസ്വാദി മഗ്നിതാരിനി മഹേശ്വരം!
 തത്ത്വമാവാനു ചാരുവർഗ്ഗം വിദുകനി.
 ഇപ്പാദി താരനാ ചാപ്പാൻ പുറന്നവരും;
 കല്യാണ പാദം താരപ്പായ്വരും മേ.
 ഉദ്ബന്ധനാ ചാ വർഷപ്രാശനാദി യാ
 നിശ്ചയാസം മേ മരിപ്പാനിനി നല്ല?
 ഉറുമാൻമാരേ! നീ ചാറു പാദികാരികിൽ
 കററമെന്താണിപ്പു താരനാ മേലകിലാം
 വിഴുക്കത്തു നിശ്ചയ നദാർ പാ
 മഹാനാരികൾക്കും മേലോ പാദനാരി?

ഇപ്രകാരേണ രതിപ്രദാർപ്പം ചെയ്തു
 സ്വർഗ്ഗവിപ്രയുക്തൻ ചാറു പ്രാപനമാര
 നസ്യോരെന്ന കല്യാണപാദം ചാരു;
 ചാരുവർഗ്ഗം ചാറു കല്യാണപാദം

“ദേവ! രതിദേവി! അത്രനരംചെയ്തു
 ഏറ്റവും ചെറു വെടിഞ്ഞു നീ വാഴ്വാൻ.
 അത്രാണി ഭാഷായണീ സതീദേവി താൻ
 വാങ്ങതേ ശുഭർത്ഥപ്രതിധാരണിയിൽ.
 തദവിവാഹം ചെയ്തു ഞാനിരിക്കുന്ന നാ-
 മെത്തുക നീക്കംനോടിക്കാമ മാതുവാൻ
 തപസ്വിനനംഗം തരുന്നാ; ഞാനെന്ന
 തിപ്പൊഴേക്കു വെട്ടു നാളാമാ.
 നിശ്ചയമുണ്ടതു വിശ്വസ്തപ്രിയോ വാ
 നിശ്ചയം നെഞ്ചുണ്ടിട്ടു വാണീട നീ.
 അല്ലകാലം നീ വരാൻ ചൊല്ലേണ
 മിപ്രകാരം “ഞാനിന്നെതുപോലവേ.
 ഇപ്പോഴിവിടെ വിശ്വാസമോ നിന്മേ
 മപ്പോൾ വിശ്വാസം ക്ഷമയും ഫലിതമോ.
 ഉദ്ബന്ധനാദികൾ മൊത്തൊന്നു വാങ്ങാതെ;
 പുഷ്പാഞ്ജലിമേ! മാറി നിൽക്കും.”

അശ്വമേധാവിശ്വമേധകേട്ടവർ പോയ
 നീലകണ്ഠാർച്ചനവൃഗ്ദ്ധ വരാറിന്നീ
 കാലമേഴുത്തേ പാഞ്ഞുവാങ്ങാ ശുഭാ
 ബാലേന്ദ്രോദ്ധവ സന്ധ്യാസമാഗമം
 പിന്നെപ്പിന്നാകി നന്ദാദികളോട്
 നന്നാദികളേതരംചെയ്തു സംഗതം
 നന്നായവർ വേണ്ടുന്നതരംചെയ്തു
 പിന്നാലം നാമുമാനന്ദനരംചെയ്തു.
 നന്ദിച്ച് വന്ദിച്ച് പോയ സന്ദേശ-
 നന്നാദികൾ കരം കരകിരണനാദികൾ

നന്ദിശ്വരനോടതരംചെയ്തു: “പോയതാ
 നെത്തു വാങ്ങുന്നതോടേ ഉരിച്ചു നീ?”
 എന്നതു കേട്ടുനന്ദിച്ച് നന്ദിശ്വരൻ
 വന്ദിച്ച് വിദ്വാന്മാർ താഴ്മ നിന്മേ
 നാകികൾ വന്ന ബഹുമാനമാർ
 ശോഭിച്ചുവാനാകവേ നല്ലതാ-
 ലുകവിദ്യകാകാനാകാദികൾ;
 പാലനാ ചൊല്ലിപ്പോയപ്പോൾ

പോയ ഭവനീനാരായണസ്വാമി.

ഇതരഭാരതീയർക്കു ദ്രാവിഡീ
തന്ത്രവ ചിത്രം മനസ്സു മോശപരൻ.
മുർത്തികൾ മറിയപേരെയും കണ്ടിതി
വിദ്യയറിയരുതീശപരന്മാരട.
ഉള്ളിൽപ്പോയ പോയി നല്ല നന്മോടെയായ്;
തെല്ലിനെയും പാൽ വല്ലതുമെന്നായി
പെട്ടിമലയിൽ ചെന്നല്ലാവരും വാങ്ങ;
കൊല്ലമേ മേടമൽച്ചെല്ലകിൽ ഭാനവൻ.
അല്ല ഹിമാവത! വല്ലനാട്ടെങ്കിലും
കല്ലെഴുത്തായിക്കിടക്കുന്നസംഗതി.
മല്ലിപ്പുറാവരീതി ചൊല്ലി പോന്നോട-
തല്ലി വരോടാരായ്? കില്ലിപ്പുറത്തിനി?
കില്ലാന്നമല്ലിനിടക്കല്ല പലതുമുണ്ടു
സല്ലാപമിട്ടു തല്ലാ സമന്തമോ.
വല്ലാതെ ലോകങ്ങളെല്ലാവരെയും
വില്ലാഭി മന്ത്രമൻ നല്ലാം മരിക്കുവാൻ.
എല്ലാതെയും പോയല്ല നമുക്കിനി.
ചൊല്ലാമിനിക്കേറേക്കു നല്ലൊരു സാരം.
എല്ലായിലും വേണ്ടതല്ലാ മനോഭംഗ
കല്ലാസരീപന തെല്ലകിലും തവ.
ഇല്ലാകസോരയ്ക്കു പല്ലാപരം
മല്ലോ ഹാസമിതെല്ലാക്കണകിലും;
ഹല്ലായിതം നഗരല്ലാമിതന്നിട്ടു
കില്ലാ ഹൃദയെല്ലാമിനന്നൻ
ശ്യാവൃഥമൊന്നു കൃത്യമൽവെട്ടി
നന്നമിടക്കു കൊണ്ടുതല്ലാ രേഖനവന
തെല്ലല്ലധീശന വില്ലമു മന്ത്രപം
തല്ലിപ്പുറമല്ലൊന്നുവില്ലമൻ.
കൊല്ലമേ വൈദികനല്ലൊരു സംഭവ
മില്ലതെന്നു വൻചൊല്ലിലോ വരും
ഇല്ലാതരമേയുള്ളൂമേ തന്നെക്കു നി
ന്നില്ല തന്നെക്കേറോ; വല്ലത്തിനതിനി

കല്ലുതന്നെല്ലാത്തന്നല്ലാം വെട്ടുവ.
 ഉല്ലാസനായ് വാഴ്ക നിർല്ലാപവം നമോ!
 ഹല്ലാസമിഷ്ഠനയ്ക്കു ചൊല്ലാമവനി
 തുല്യമിതോ! നന്നാല്ലാത്തതും
 ചൊല്ലാമെന്നിരിക്കിനി! നില്ലാ കല്ലാമവ
 ചൊല്ലാമതെന്തെന്നെല്ലാമവം-തോ.
 ചൊല്ലിനാനെന്തെന്നെല്ലാമവം-തോ.
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!

നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കൽപ്പടയെന്ന ശ്രംഗാരമാം രസം
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കല്ലുവെട്ടാമവം പോലനം നല്ല നമോ!
 സർവ്വനമോ! ചൊല്ലും ചൊല്ലും
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കൽപ്പടയെന്ന ശ്രംഗാരമാം രസം
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കൽപ്പടയെന്ന ശ്രംഗാരമാം രസം
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!

നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കൽപ്പടയെന്ന ശ്രംഗാരമാം രസം
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കൽപ്പടയെന്ന ശ്രംഗാരമാം രസം
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കൽപ്പടയെന്ന ശ്രംഗാരമാം രസം
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കൽപ്പടയെന്ന ശ്രംഗാരമാം രസം
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!
 കൽപ്പടയെന്ന ശ്രംഗാരമാം രസം
 നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!

നല്ല നമോ! നല്ല നമോ!

ലുരക്കായിലെത്തന്ന തരുവില്ലാ പിടി.
 പൊയ്ക്കൊരുകീഴമല്ല നില്ക്കത്തൊട്ടും
 കൊക്കലല്ലാ മനം തന്നുരൻ കൊണ്ടുപായ്;
 സുകൃതകൃതനെ കാഴ്ചയായി ദൃഷ്ടി;
 ചിൽപാലാർ കൂട്ടം നല്ലവന്തിങ്ങനെ.
 തൽ കീഴ കാഴ്ച ജന്മം വിജയം,
 ഉഷ്ണികൾക്കില്ലുന്നവർക്കു മൃത്യുവും,
 അക്ഷിപ്തിയെന്നിവർക്കുതൊരു ധനം?
 തൽഗുണഭോഗമവർക്കുതൊന്നുതന്നെ.
 കൊല്ലം ദേവിയവർക്കിയിരിക്കും
 കിഷിളി കൈവിട്ട മിഷ്ണും തന്മതം.

തൽക്ഷണം താത്പര്യമിന്നു പോയ്ക്കൊ
 പക്ഷ വിജയന സഖിമാരുമായും.
 “തൃക്കാട് തുറന്നിതോ നല്ലതാണോ ക.
 കൊക്കലേനില്ക്കുക തെ”ല്ലെന്നവർ.
 “നില്ക്കുന്നല്ല നിനയ്ക്കുന്നവാനല്ല-
 മിഷ്ണുവിന്നല്ലല്ലൊരുക്കായിവരി! കേൾ
 ഉറക്കായിനങ്ങോ കിടക്ക വിരിച്ചു നീ?
 യക്ഷമ കേട്ടെന്തു മൊഴിപ്പിച്ചു വെ?”
 “കണ്ടവരോ ഞങ്ങൾ” നിനയ്ക്കുന്നവരോ
 പരന്ന കിടക്ക പരമശിവൻമടി.”
 “അക്കാലമെല്ലെ നല്ലൊന്നുവേണം.
 സൽക്കാരവശനല്ലൊന്നുവേണം.”
 “അതുതന്നെയൊരിക്കലും തന്നെയല്ലെന്നെങ്കി.
 വെത്രയും കഷ്ടമോ കുന്നിപ്പുറീശ്വരൻ?”
 “കോകിലകാകുലവാദന നന്മ മന്മഥേ
 വ്യാകുല വിഷ്ണുപേ പാകി പ നവ്യതം.”
 “നാരദഭാഗീരീതസാരവ്യാ കേട്ടു നീ
 നീരജാക്ഷി! കഥം നീയോ നാലുനാ?”
 “നാരദൻ സൂക്ഷൻ വേദം നേരതുകി
 സാരമായ് ചൊന്നത കേൾ തോയ് ചുറ്റുമോ?”
 “ഒന്നു നേരല്ല മേറെന്നു നേരെന്നു-
 ചൊന്നതല്ലത നന്നതഥാ നിശ്ചയം.”

"മകളത്രയും മകുടത്തർമ്മിപ്പറേറോ
 ശ്ലേക്കൊക്കെയാക്കത്തർമ്മിന്നോളം.
 പേരപ്പതേ സാക്കമന്നോർപ്പവര നന്ന നീ;
 താല്പര്യമൊ ഗിരാം പാർപ്പനായാ മാം.
 പെട്ടിലൊരൊന്നിപ്പോ വാമു മായാ പോർ
 പാച്ചിൽ വച്ചീടിനാട് കാഴ്ചയെങ്ങ ധിയാം?
 ഇച്ഛമയാ കേട്ട ചിന്തിച്ച യാവന്തരി
 നിശ്ചയിച്ചൊക്കെയാക്കയാതാമത്തരം.
 മച്ചായെങ്ങ പാർപ്പാട്ടു കേട്ടാട്ടാട്ടു
 തെച്ചമുക്കം പരിച്ചാച്ഛമയാ പോക്കിലോ
 നിശ്ചയം ചൊല്ലുവൻ പാർപ്പൊല്ലായ്ക
 വച്ഛമല്ല നമുക്കു നന്നോല്ലെന്നതും."
 ..പത്താവിളയല്ലതാലിപട്ടമ
 ജ്ഞൻതോടിമായാ മന്നോക്കുടമോ.
 നിഷ്ണിതീയാ നിക്കളെന്നോള ചോട്ടാ,
 ജ്ഞനയിലൊല്ലുന്ന നിന്നോ കന്നോടും.
~~എന്നൊക്കെ~~ കളർച്ചനോട്ടം
 വെക്കൊട്ടാ പാർപ്പും മൂപ്പാ വരും!
 എൻപ്രകാരമു മന്നാപ്പഴക്കേ മോ
 നെന്തിൽ പ്രവർത്തനം വന്നു വരും!
 ഇന്നിപ്പതന്നാ മന്നിൽപ്പയക്കുന്ന
 നീയ്ക്കുതൻ വെട്ട സമ്പ്രദായമിനി?
 മൂർദ്ധ്വം നൊന്തിത്തന്നയും ഭോജനം
 ശാർദ്ധ്വം യമർദ്ധം നാശനം പാവനം?
 ശ്ലേക്കെത്രയൊക്കെ വല്ലൊ നല്ലൊ
 ന്നില്ലനാം ചാക്കെമുട്ടവരാത്തമേ!
 ഒട്ട നന്നാക്കിൽ ത്രിവിക്രമവാസിനാ-
 മൊട്ടനാം മോ അച്ചിട്ട വന്ന സുഖം!
 ചിന്താമാത്രം ഭൂതനാം; ദേവകൾ
 നന്മമാ ജീവിതവിഷ്ണുതൻപ്രദൻ
 പാമൊല്ല വിഷ്ണുതോ മന്യവീര;
 ധീരത തോടില്ല നമുക്കു പാമോ നാം?
 നേരൊരു ബന്ധവുണ്ടാക്കുന്നമേ?
 നേരണിയം ബഹു; നെപഴുതിയല്ലൊ താൻ;

[illegible]

הנהגתו של המנהל הכללי של המבחן
הוא כפוף לחוק המבחן.

യാമഭവേദ്യം ത്വാനപ്രീതിനം
 ചൈവേ പിതൃപുത്ര ദേവതാധനം
 ഇത്യാദി മനസ്സാദൃശ്യം ചൈവ
 ബാഹ്യാശാരികാദിവ്യാനാമം
 സ്തിഗ്ദ്ധജ്ഞാതാർത്ഥം കൃത്യം വ
 പ്രത്യേകമേതേന ഏതേതേന
 ലഗ്നേ ശുഭേ ഗ്രഹാൽ പ്രസ്ഥാനം ചൈവ
 സന്ധ്യാഭസ്മതാപ്തപ്ലാസനാദി
 തേന സർവാർത്ഥാർത്ഥം ചൈവ
 മേതേന ചൈവ സാമുദായം മേതേന
 വിശ്വീണ്ണമാനശ്ചൈവ ഹൃദയഭേ-
 രത്യന്തപാവനം പ്രാപിച്ചു ശോഭനം
 നാതീതിവ്യാപിതം ചോദ്യമേവേവിത-
 മത്തമേതേന വിവരിച്ചു.
 അതിനാൽ ചൈവേതേന ചൈവ
 കേളീശ്വരശാരികാദി ചൈവ
 ഭൂതജനങ്ങളും ചൈവ
 “ചൈതേനൈവ ചൈവേതേനൈവ ചൈവ?”
 കല്യാണമാനശ്ചൈവ ചൈവ
 തത്ര ചൈവേതേന ചൈവേതേന
 വൃക്കതം പനഞ്ച വിജയം തൊഴിച്ചു
 ഭൂതജനങ്ങളും ചൈവേതേന ചൈവ
 തീർത്ഥം കല്യാണമാനശ്ചൈവ
 വിദ്യതേന തന്നിലേ ചൈവേതേന ചൈവ
 നൃസ്യാധ്വാനാദിനി ചൈവേതേന ചൈവ
 തത്താദൃശീ തത്ര ചൈവേതേന ചൈവ
 യീര്യമിതി ചൈവേതേന ചൈവ
 ഭൂതജനങ്ങളും ചൈവേതേന ചൈവ
 “താൻ കേളീശ്വര ചൈവേതേന ചൈവ
 ചൈവേതേന ചൈവേതേന ചൈവേതേന
 ചൈവേതേന ചൈവേതേന ചൈവേതേന
 കല്യാണമാനശ്ചൈവ ചൈവേതേന ചൈവ
 സംഗ്രഹമാദി ചൈവേതേന ചൈവ

പഞ്ചാതമായവർണ്ണയമ്യ സമം.
 പാദാന്തപാതിനി വേണിയശിശി
 ഖേദാസ്യാകുമാരായീ നിന്നിതാമി
 സേകവും ചെയ്തങ്ങനെ വട്ടപ്പാൽക്കൊണ്ടു
 ചെങ്കുളാൽ കുത്തിപ്പിരിച്ചു ജടകളും.
 കോടീരവും ചീരശാടീയുഗളവും
 കൂടി മേളം ദസ്തപാടീരപണ്ഡവും
 കുളാക്ഷമാലയും വേപ്പമേതാദൃശം
 നിദ്രാക്ഷന്തമേകി താപസചേതനാം.
 നെഞ്ചുക്കൾചെയ്തു പൂന്തരളം പാ
 ലന്യസഖീജനം മേന്മ പക്ഷ പരമേ.
 അത്ര ജയയും വിജയയുമെന്നിടേ
 സത്രമാകാ; തന്നാവിരീനൊന്നാകൂ.
 താനമവരമായ് കെട്ടിച്ചുളച്ചിട്ടു
 പാനീരസന്നാഭധൗ നല്ലാടജയും.
 സ്നാനമരുണോദതതിനു മുന്നേ
 ഭീനതായന്നിടേ നിത്യം നിരമ്മായ്.
 ധ്യാനം ജപം ദോഷദോഷപുജാതിമി-
 രാണനം നിത്യം പൂജണസ്നാനവും
 നാനാവിടപീലനാഞ്ചി വാപാ
 ഭീനമുഗപക്ഷിജന്മന ചാർദ്ദവു
 കന്ദഫലമുദനീവാസഞ്ചന-
 മെന്നുവേണാ ബഹുക്രത്യം നീക്കകരം
 ദട്ടാമരതാരാണ ചട്ടാമര ചെമ്പുരക്ഷാ-
 ണിളാത്തരാജാവാകട്ടെ പട്ടാമര
 പട്ടാംഗപാശേന ചെട്ടവു പൂടി മുന്നി
 ദൃഷ്ടാന്തനാനാത്മമൃഗാശാലവും.
 നിത്യം യമജരം നിയമജളാസനം
 പ്രായശ്ചിത്തം പ്രാണായാമനവും
 പ്രശ്വാമരണവും പ്രതാപസിദ്ധമായ്
 നിധാഞ്ചാരണ ധ്യാനം സമാധിയും.
 പത്മം അനികിതനെ* തൃത്തമാസ്ഥനാ
 ശക്താമുണ്യേന നിദ്രാശാസനാൽ

* 'അനികിത' (പരമേശ്വര).

[illegible]

തത്സംഹാരാഞ്ചൈരധർമ്മിതമാനസാ
 ദർശയന്തി ക്രമോച്ഛിന്നാർവ്വഭിരൂപം
 കർശയന്തി തനം ധർശയന്തി സുരാൻ.

ഇങ്ങനെ പാർവതീ വിഭിന്ന ധൈര്യമുള്ള
 തുംഗനാദാശ്രമിണിയിലേക്കും
 തിരുമുത്തോളം ദിവനാശ്വരതോളം കരേ-
 ററങ്ങും കാണക്കാണ വിചിത്രഗുണസ്വ-
 രരൂപികളെ ധൃതങ്ങളിൽ മരുമാ-
 നംഗമിവാദ്യ തപസ്സു കതിന്നനാൾ
 ചങ്ങലജാലം നടത്തുകയും പുണ്യ
 ഭൂഗാവതീശ്ലോകതരഗേമമുപഹരി-
 മണി മന്ദലിപ്പുതലമിട്ടുതലിപ്പി-
 ണങ്ങിട്ടുവാണെന്നങ്ങിട്ടുവല്ലാഞ്ഞി-
 ണങ്ങിവണങ്ങിപ്പഴുക്കി വഴങ്ങിപ്പ-
 ഴങ്ങും ഫലങ്ങും പഴുക്കും കിഷ്കിന്ദ്ര-
 ളങ്ങും കമിനും പനമൊന്നുവെല്ലാം ത-
 രംകണ്ടണയത്തക്കതരംകൊണ്ടു വായിൽക്കൊ-
 ടുത്താലതെല്ലാം പിടഞ്ഞങ്ങിറക്കിമെ-
 വക്കാതെ നോക്കിപ്പുണിക്കും സുണിക്കും നി-
 ശേശാർദ്ധാഭസൻ വശാനാഥനേകൻ നി-
 ശേഷമെന്തിനേക്കാ വശം നിൽക്കാതെന്നിട്ട-
 ശാന്താവശപോ ദൃശാദേശാദേശാപ്യ-
 ശം ഷാഷ്ഠശാപി വിശാപാപാ നാ വി-
 നോദായ ചമന്നാ നോദ്രന്തങ്ങി ത-
 ഷാ മീപുരേതാസ്സാ ചൈവ തത്സംഗം.

പൈതരം വായുവിൽ നീശാധനായ്ക്കു
 ക്രിതരൂപമേകാരണം ഭാരണം
 ചീരം ധരിച്ചു തൻ ദാമരമെന്നോളം
 പാരം കലങ്ങി വായുവോ ബഹു പുണ്യ
 പാമിന്നധീശപരനാരുമേ കുന്നാതെ
 പാരമുടയോരു ധീരതാവാരിധി
 നാരായണാദിപരാരാധനേന വാ-
 മാശാശുഗപാതവീര്യമിരുന്ന വാ-

രിക്കും മുനികൾ വചിക്കുന്ന വാക്കുകൾ
 ക്ഷേത്രം കേട്ടു വണക്കമിത്തക്കവു-
 മെന്നിൽമാതിന്നു ഏതായ് കാണുകയാൽ
 അദ്ധ്യക്ഷതയാശക്കരി നാമെല്ലാമു
 വൃദ്ധമുനിയായുടനൂ മോദഗ്ദ്ധൻ.
 മുത്തനരമു കരമു വടിയുന്നി
 വീഴ്ത്തുമിന്നും കിതച്ചുദിടയുടെ
 "ആർക്കെങ്കിലും ശ്രമമിരിക്കാതെത്തന്നാ-
 നാക്കും കെട്ടുന്ന; കിടക്കത്തേ! ക്ഷേത്രം വന്നു.
 എന്നു പറഞ്ഞതങ്ങു ചെന്നെന്നയും വിശേഷം
 ചെന്ന കൈതാഴ്വരീ ജന്മയും വിജയയും.
 "താത! മുനിവര! ചേരമിനി മതി;
 പാദശ്രദ്ധയെല്ലാം നീ തരികെശിവാ.
 നേരേ പറയുന്ന പോരായ്മയെന്തിനാ?
 ചാരം വിചാരിച്ചു ശൗചിതരപാവനം.
 സാദരം കാണുക നി ദ്രവ്യപത്രമേ;
 മോദവരം കോ ദവാദൃശം ദർശനം.
 മാർഗ്ഗമിതം തവ ചിന്തയും അർത്ഥമേ
 കേൾക്കുകയും യാത ചോദ്യം നന്നുപിന്നും
 "ദ്രവിതമെല്ലാം മാർഗ്ഗം! നാമെന്താ?
 ശൗചിതരന്നാരിവാ? നാരി യാ ദോഷിയോ?
 ദ്രവ്യപത്രമെന്നോതിയല്ലോ. തോന്നി;
 മോതിരം നല്ലി തോന്നാതെപ്പാശന.
 കേട്ടു തപസ്സുതിന്നിപ്പൂരം ചൊല്ലുതി-
 കാട്ടിലോ മറന്ന! കാരണമേ ചിരാദിമാ."

എന്നു പറഞ്ഞതർത്ഥം നടന്നപ്പോൾ
 പണ്ണികുടിയമകവേഷ വൃദ്ധനും.
 സാരമൊന്നും നല്ലി ശിരമകു
 പാദം കൃഷ്ണിച്ചു തജ്ജവകരം താൻ
 തർത്ഥം ചൊല്ലാൻമുറ്റം തന്നു നല്ലി
 തജ്ജാലിത്തയ്യൽ നമസ്സാരവാനന
 പുജനവിജനപാദനംവാനന-
 മാധവിപ്രാധവിപ്രേവ്യമേ മിതം.

[illegible]

ഞ്ഞുവെച്ചതെല്ലാം പ്രതിഗ്രഹം;
 സൗഖ്യം തവൈവ കേളാക്ഷിണാശ്രയം.
 വാക്കിതു സുതമാം; ധ്യാനമേവ ചർച്ചം;
 നീക്കമില്ലിപ്പിതം ശീശ്രമേവാചതാം .
 ധ്യാനം മുൻവരനിത്തരം വാക്കുകൾ
 ബദ്ധപ്രണയം പറഞ്ഞു വിരമിച്ചു.
 ഭാരതിവിശ്വാസം വെട്ടുമെന്തുകൂർച്ചകൾ
 പൃഥ്വീധരസുത കേളാക്ഷാശ്രയം.
 സ്തിഷ്ഠസഖിതോടു മുഖമുദി ദശാ
 വശമുദിദശം സുതമെന്നോടിനാൾ.
 ബദ്ധമാ രാമംഗിതവിയോ വിയോരും
 നതാ വന്നിതുകൂടെ വെട്ടുമേവ ചർച്ചം.
 കേളാക്ഷ! തവൈവ സൗഖ്യം! ബദ്ധമാ
 മുഖമുദിതോടു; വെട്ടുമെന്തുകൂർച്ചകൾ.
 ഉത്തമന്മാരാം ഭാഷിപ്പതോരോട്
 ന ത്യമോടു കൈതാനെണ്ണവാനാരോ?
 അന്യർ പ്രിയസഖ! യുദ്ധംകൂവ കലാ
 വിസ്മയമുണ്ടാരു നല്ലതു മുൽച്ചൊൽ.
 കേളാക്ഷിവിശ്വാസമില്ലാൻ ചരിവര.
 ജ്ഞാതവല്ലവരും മറ്റൊരുമേവ.
 സതോവമെന്തെന്നൊപ്പുവ പോരായ്;
 മതോവകൊണ്ടിവിളിപ്പോർപ്പുവരുന്ന.
 താദൃശമാർ ബഹുരീതിപുണ്ടിങ്ങനേ
 സാമരം ചോദിക്കിത്തോളിച്ചൊതു നാം?
 എന്തു കൊതിച്ചു തപം തുടങ്ങിയെന്ന
 ചിന്തയെക്കൊണ്ടൊന്നു തേ കാരണം?
 സന്തതം താദൃശമാരും തവിടുന്നു
 ചന്ദ്രാധരൻ പ്രസാദം തരാനെല്ലയോ?
 എന്നതു തന്നെയവർക്കും തപോമുഖ-
 മെന്നമാത്രം ഭേദമെന്തു ചൊല്ലാമതു
 മതോവകമ്പി ഭഗവാൻ കൈതാനെണ്ണ-
 മെന്നൊവൻ കൈതാനെണ്ണ മനോമഥം.
 തതാദൃശം മതം സിദ്ധിപ്പതെന്നിനി-
 യെന്നാമും തപസ്സിതമ്പി നിശ്ചയം.

വൃദ്ധനായൊരു കർമ്മാർത്ഥിയായൊരു

ശക്തിയർന്നു ചെന്നുവെച്ചതല്ലേ?

മിത്തമേകാണാമെന്നു ചൊല്ലുന്നതും

സംഭവവിട്ടു താഴ്ന്നിനെയുമാ.

നിന്നമേവമേകാണാമെന്നു ചൊല്ലുന്നതും

ധർമ്മമാലാഭം വരുത്തുന്നതാണെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മതി തെളിയാം: തന്റെ

ഭാവവികാസം തെളിയാം.

എന്നതും സാക്ഷാദനുഭവമാകുന്നു.

വൃദ്ധനായൊരു വൃദ്ധനെന്നു ചൊല്ലുന്നതും

വെളിയാകുന്നതാണെന്നു ചൊല്ലുന്നതും

നിന്നമേവമേകാണാമെന്നു ചൊല്ലുന്നതും

താഴ്ന്നിനെയുമാ.

പ്രത്യേകമായിട്ടു വെളിയാകുന്നു?

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

ചൊല്ലുന്നതും മിത്തമേകാണാമെന്നു

മാനാമനീശപരനായ മഹേശ്വരൻ

ജാതാമതംകേട്ടനായാസമാനസൻ

സ്നാനമന്ത്യാമെന്നാക്കിയങ്ങായതു

തായമടിപ്പവാനായങ്ങുചിന്തിനാൻ.

“പാർവതി! നിന്മതം പാർവതി. നന്മതം:

നേർ വെട്ടി വെട്ടാതി ഞാൻ ചോദിച്ചല്ലോയുമാ;

പാട്ടുവിയ്ക്കവാനോപോർനടികർട്ടാമ

താഴ്വതിന്നീക്കോപ്പിത്താർ കൊതിച്ചുവരാ.

ഭൂതതാനായംപ്രേപിതാവായ ത-

സ്നേഹമുള്ള ഒരു കോവലമഹാശയനായ

പാർവതിക്കുവന്നു. സി ബുദ്ധനിച്ചതി

സ്തിബുദ്ധിയെപ്പോലെ പാപാനിനാസം.

പാനവഴങ്ങിനിന്നുവന്നുവന്നു.

മാനാമനീശമെ. മ. ന. പാട്ടുപാട്ടു.

പാട്ടുപാട്ടുപാട്ടു തമ്മിൽനോക്കി.

പാട്ടുപാട്ടുപാട്ടു പാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

സുന്ദരനാൻ നല്ല ഗന്ധർവ്വപാശ

കിന്നയെക്കൊണ്ടുവെട്ടിപ്പാട്ടുപാട്ടു.

ജാതാമതം പ്രീതിയും നിന്മതം ചോദിക്കാം

ദീതി നൽകും വീട്ടുപാട്ടും പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

മാർഗ്ഗമെടുക്കുന്നതും പാട്ടുപാട്ടുപാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

ജാതാമതം പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു പാട്ടുപാട്ടു

യുക്തം ദരിത്രം തവ വർണ്ണമി കേരളേ നീ.
 ഇത്തോളിങ് നന്നല്ലബദ്ധമാപ്പോകൊവാ!
 ചിത്രം ചരിത്രം പരത്യാജ്യമാർവരം.
 സ്നാനം നിത്യമേ വൃതങ്ങൾ ധർമ്മമു.
 മാനന്ദമലമാം നൃണം നമുക്കുമാ.
 വേണുന്നതൊന്നുമേ കാണുന്നതോ തത്ര?
 നീ നന്നിതൊന്നുമാരായുന്നതെന്തോ?
 വൃദ്ധൻ പാശുതുരുത്തമാരിയെന്ന
 ചിത്തമോഷ്ടിൽ കൈ കിട്ടുതാം പാത്രവും?
 പുതറിയരേന്ദ്രസ്തപ്യമിതോത്തതി നീ
 ഇല്ലം പരമാപ്രത്യാശമാക്കീടൊവാ.
 തത്ത്വചിന്താഭരണ ബുദ്ധിവിശിഷ്ടം
 ആത്മാർത്ഥം ഞാൻ നിമിത്തമാർത്ഥമാവൻ.
 ചാലിതസ്ത്രിതവപിപ്ലവപരവൃത്തം.
 വേദം! മിഥ്യായുഗം ദേവനാമസംഗം
 അപ്രിയമെങ്കിലിവിറ്റുപറ്റുവാനും;
 വിപ്രവൃദ്ധൻ ഞാന; വൈദ്യന്താക്കണൊടും?
 തോളിമാർ ചോന്നിമാർ ഭാഷയൊന്നൊളം?
 ദേവനീരോ ചൊല്ലു റിക്കത്തെയ്തോ ഞാൻ നവ?
 പാഴിൽപ്പുററതു ഭൂമിപ്പുരയ്ക്കൽ
 വേദാർത്ഥം വെളിച്ചം മാധുര്യം നെയ്യം
 വിപ്രൻ ഭരണി ശമി ഭഗീ സംഭമീ
 വിപ്രരാജാക്കന്നതിപ്രവൃദ്ധനല്ല ഞാൻ.
 തപസ്വിപ്രസ്തോമനസ്സൊന്നെന്നിമേ
 നൃഗപയജ്ഞാലാഭിപ്രതിപാദം.
 തപസ്വിതിയമേ സുഹൃദ്യുതന്തമുത്തോ-
 രപ്പൊലം മേലിട്ടുതന്നെ കൊവി."

ഇപ്രകാരമുള്ള പരമമശനി-

രിപ്പൊളം ദേവീ വിപ്രമുദ്രമാനസം.
 പ്രവൃത്തനന്തിങ്ങനേ? മുഹൂർത്തം? ഭൂമിനേ?
 സ്തിരസനേത്ര സാധു"രതിരമാർത്ഥം
 ഉക്തിവിരതിവിചിന്താമാർഗ്ഗം-

ഇതുകൊണ്ടു തന്നെ അതന്നു
ചിത്തം തെളിയിച്ചു മറ്റും പ്രദേശമിതി
ഉദാമകുമാസവസ്ഥാമനസ്സാകാം.
നന്ദാസനമൃഗം തദ്ദൃശം ദീപ്തം.
യത്ര പണിപ്പെട്ടു മഹാന ചിത്തേന
ഗുഹാ മഹാനാമംഗം മഹാനാമം
സ്തംഭവ മഹാഭവ മത്തേന തുല്യവ
നാമവ മഹാവ തത്രൈവ പാർവതി
വിശ്വദേവനാമം മഹാഗുഹാ
ഗുഹാമഹാഗുഹാ ഗുഹാഗുഹാ
സ്തിഗ്ദ്ധാ വിശ്വദേവനാമം കടമെടു-
ത്തുദാശാ മഹാ സതപതാതത്രൈ
പ്രത്യേകമന്തർ മഹാമന്തർ മഹാ
ബലം പരാമൃഗം മഹാമന്തർ
പ്രാണിനാമം മഹാ നന്ദാ മഹാ
മഹാ വനദോതാ വിശ്വദേവ
പ്രതിമകളെക്കൊണ്ടാമഹാ
തത്രൈവദീപ്ത തത്ത്വമെല്ലാം
പ്രദേശം മഹാ മഹാ മഹാ
ഗുഹാ മഹാമന്തർ മഹാമന്തർ
പക്ഷ നിജപരമപ്രകാരം
മഹാഗുഹാമഹാമഹാ ഗുഹാ മഹാ
നന്ദാമഹാ പക്ഷ ചന്ദ്രാമഹാ
നന്ദാമഹാ മഹാമഹാ മഹാ
വിശ്വദേവ മഹാ പാദപ്രണാമന
മാതാ മഹാമഹാ മഹാ മഹാ
കാമം തപാമഹാമഹാ മഹാ
മഹാമഹാ മഹാമഹാ മഹാ
മഹാമഹാ മഹാമഹാ മഹാ
മഹാമഹാ മഹാമഹാ മഹാ

നന്ദാമഹാ മഹാമഹാ മഹാമഹാ മഹാ

[illegible]

അപരമ തിരസ്കരിക്കാനുള്ള ചട്ടം നടപ്പാക്കണമെന്നും
അതിനുള്ള നീക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകട്ടെ.

അതിന്റെ സമയം സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി അതിന്റെ
മധ്യത്തിലായിരിക്കണം അതിന്റെ ഒരു പ്രതിമ.
അതിന്റെ ഒരു പ്രതിമയെ അതിന്റെ ഒരു പ്രതിമ
മധ്യത്തിലായിരിക്കണം അതിന്റെ ഒരു പ്രതിമ.

അവർക്കു കൺ വന്നിരുന്നു. അതു ബഹുതാമസം
 ഗതം. അയാൾ പറഞ്ഞു: "എന്നാൽ എന്തു ചെയ്യണം."

[illegible]

ഉത്തരവാദിത്വം നൽകി, സമാഹരിച്ച ഓടാളിടം
 ചെറുപ്പം വെട്ടിയെടുത്തു, നൽകി.
 അതുകൊണ്ട് വെട്ടിയെടുത്തതിനാൽ - കുറച്ചു ഓ-
 ടാളിടം ഉണ്ടാകുമെന്നു.

അസൂരനെ അടക്കി വെക്കുന്നതിനായി,
മരിച്ചവരും ജീവനുള്ളവരും

“യുഗാന്തനവീകരണത്തിന് ഏകദേശം 100 കോടി രൂപയുടെ ഓഡിറ്റ് ചെയ്ത കണക്കുകൾ ഉണ്ടാകണം” എന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

מחלקת המחקר והפיתוח

നാ വി സത്യം തപശ്ച മാനസം സാധനം തപശ്ച
 ഭാര്യായാ യോജനേത്യഭിപ്രായം
 നാ വന്ധ്യകാരമതവാതുവത്ത്വിസ്തര
 ചർക്കനക്ഷത്രദിപ്തിശ്ച ശാശ്വതം.
 അവിടെ നാവാപതി "നപദമപാരാ
 മത്യുത്സാഹം ച മോ രണാവഹിതമിതി.
 ജനതതികളനനദികൾ സരണമതിരശ്വാം രു;
 ഖാൻവരല്ലാർ ചേർന്നുവരു.
 ഇവ പുരകൾ മതിയ്ക്കിരിക്കും കരകൾ സരസ്വതി രതി-
 രത്തകരകരണാത്മക പാലത്തി യിടയ്ക്കുവരും.
 അവിടെ നിത്യവിശിഷ്ടവൃത്തവാരമാറാത്ത
 രൂപസുഖസ്തംഭം ചാരുമൈപ്പാഴും.
 ദിനവിശിഷ്ടകളശ്വരമാർ ക്ഷമശർവ്വ
 ക്ഷേത്രാദിദൃശ്യം സമുഷ്ടിസ്തദിതി.
 പരിമുഖാഖ്യാദിനിശ്ചിതതാശ്ച
 പാനീയപേശലം ദേശമേതാദൃശം.
 ഇവ ചാരിയിക്കൊട്ടിവിവി പരവതുവിതം പാർത്തി,
 ദീപ്യേല വിവിശ്വസ്തമേ ചാരുവാൻ!
 ഇതു ചാരിയിക്കുമാറി തിരിയുമാറാത്ത
 നൈപ്പാഴും ദീപിതേ രാജ്യം ദീപിതം
 സതതമിഹ ദിവാനിതി പരകീയതുമാകും രു;
 സന്ധ്യകൾ രാത്രിയൊടുങ്ങുന്ന ചിന്തയും.
 സതതമിഹ മരവിതാർ ക്ഷമതിത ച മതിരോ
 യാചാർക്കുമാറും ക്ഷാമതാ പാലം.
 ഇവ നിരന്തരസുഖവസതി സജ്ജനാദിതികാകി.
 ലേഖകരും ജന പത്മജനാഭാദി.
 വാരിയൊഴുത്ത് ചാരുത മലമലമണ്ഡി;
 ബാഹ്യതാമണ്ഡലം ചാരു വരസ്സിദ്ധിവിഷ്ണു;
 യരണിയമലമണ്ഡലം ജനാദാരിദ്രം
 തതു പുരം മാനദോഷസിദ്ധസമമാ.
 ജ്ഞാനിപനകര ഗുണവലിവിശ്വ
 മൃഗസമസ്തമിമാമാമാസരം;
 മലർവിശ്വകർമ്മ ചാരുവാദി;
 മൃഗശാസ്ത്രവിശ്വകർമ്മചാരുതം.

അദ്വവിപരതിവിതതതൃണവിടചിവല്ലക-
കൃതന്തർല്ലഭിപ്പൊഴുചയീമയം.

ഘിതപവനജവചവടെ വിവശരഥ നിന്നുപോയ്
ചിത്രവച്ചിത്രേണ ചിത്രശിഖണ്ഡികൾ.

“സുരനഗമചിസുവഭമതൊരു നരകോപചം;
സ്വപ്നമെന്നാലിതേ ദൃശ്യം സുഗതിനാം.

അയ്യ ലവന്ദതിനിതിനാദിപ്രിയം ചമദനര
മുപ്പുരയവൈശികവശ്യമറിയാമോ?

വിവിധജനശ്രീനിചിത്രസൂത്രമഹാകാവേ
ചിത്രനിന്നാരുള പദം സരപദം.

നവനിനയനവിഭാസുഖസൂത്രമാണുഭു-
ന്നാനാഷ്ടിഗ്രഹണ നാപതിയിവൻ.

നരകയൊരിവനചിദിതിന പരമോഷ്ടിഭോ;
നാകം സുരസുരവ്യാഹാരകാരണം.”

ഇതി വിവിധമകതളിർലവൻ നിന്നു പുണ്ട പു-
ണ്ടിതിരി മരിച്ച നിന്നൊരുവിശ്വ

വല്ലഭമാരു കരുതുമോട്ട ശിഖരിപെരുമാളിന
ചാന്നതിരുന്ന വവിച്ചു വിനീതനായ്

നീയുടയ്ക്കുവുവുടനിതയിതയിതീയൻ
നീയൊ നിവേശനനാനേയ്യ ന പദം

പദയൊട്ട സുഖമന പരിജനസമാവൃതം
ചാളാചമനീയമർപ്പം മധുപകം

ഉചിതവിശിഷ്ടതതമുചാപതകതുരവ
മുതമബാധവൃജനാനിലഭിയും

ഇതി പാ വൃന്ദകിന്നോട്ടപ്രമദനാടൻ കൊട്ട-
ത്തിരിമയൊ പൊയ്ക്കനതിഥിസപത്നിയെ.

അനന്ദവയുചവരുടനടമയൊട്ട വീണ്ടിത-
ന്നാപ്രവൃം തീർത്ത പാമെഴുതിവൊടെ.

അശ്വമലതിരിശിമവി; ചലകൾകലവത്ത് നീ-
ന്നാമ്പടയ്ക്കെക്കൊരാളിപ്പോക്കീ സമേ!

വരികർകിരിരി സുമം! വരമണിമയനേ;
വന്ദൻ ഭവാനും വളരെ മുഖമുക്കാം.

അതി ഭവതു തവ കശം! തിരി മനിശിരാവിശ-

[illegible]

പ്രതിമമതു സകലദിശി; വരദിവിടെ നിന്നോടു
 പ്രത്യക്ഷമെന്നു വർണ്ണിക്കിലുപു ഫലം?
 പ്രതിദിവസദിവിടെ വരുവതിന്നു കൊതി തെരുവു
 പ്രാബല്യമെല്ലാമേ; പാരുഷ്യമെല്ലാമേ
 അവശതയിൽനിന്നുവരുന്ന കഴിവന്നിന്ന-
 രാവശ്യമിന്നു വന്നു ദാഗ്ദ്ധ്യമെല്ലാമേ.
 അവസരമുമാരുതമെല്ലാമേ വരുവതിന്നിന്ന-
 രാവശ്യമിന്നുവരുന്നതെല്ലാമേ സിദ്ധമാണ്.
 അതിശയിത്തമമതിന്നൊരപചിതി വരിച്ചു നാ;-
 രാശിസ്സു മരണമു? നന്നാണുതീരം തേ.
 അപരകഥക, ചിന്തയൊന്നിന്നു ദവാ-
 നസ്യമൊന്നു നന്നാണു നിമിത്തവും.
 പരമശിവനമിവരുമെല്ലാമേ സന്നാതനൻ
 ഫലവിശ്വാസനൻ ബാഹ്യമെല്ലാമേ
 ദവനമവരുമെല്ലാമേ സന്നാതനൻ
 ദസ്താനപ്രേപ, നിദ്രാജിനാമ് മോദനൻ
 വിജിതപരമമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 വിജിതപരമമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 പ്രാഥമപതി ഗിരിശനമെന്നമ, തി ശയനൻ
 പ്രത്യക്ഷമെല്ലാമേ സന്നാതനൻ
 ഫല, നജമുഖനമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 ഫല, നജമുഖനമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 ശാസിതപരിണതനിമമശതകലിതമെല്ലാമേ
 ശുഭവർണ്ണൻ പഞ്ചവർണ്ണമെന്നമകൻ
 സന്നാതനമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 സർവ്വസാക്ഷി ശർവനമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 തവ ശിരസി സുഖമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 ദാക്ഷായണീദേവമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ.
 ഇതുപൊഴുതു ചിരനിമിത്തമെന്ന സമാപനം
 നിമിത്തമെന്ന തപസ്സുതന്നു വരുന്നതെന്ന സമാപനം.
 സകലദിശി, ചിലയികമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 സന്നാതനനിമിത്തമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ.
 ദരിദ്രതനിമിത്തമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ
 ദരിദ്രതനിമിത്തമെന്നമ, നജമുഖനിമുത്തനൻ.

യശസി കൊതി യദി മനസി യദി ച കരുതം സുഖേ
രത്നം വിനാ തവ വന്നശ്ച രണ്ടു
ദവഗാനമിതിവിചിതകളനമൃഗസങ്കല്പം
ചാഞ്ഞുമാരാഞ്ഞും ഭൂമിയിലും ഭർദ്വദം
സവിധഗതമുരുസൂക്തവിദവഫലസിന്ധരം
സംശയത്തക്കൾ കൊണ്ടു ബന്ധിക്കാവാ.
അധികദ്രവ്യമിതിവിധിനിഗമനവശീകൃത
മാദരിച്ചാലര സൈപരധാരം സ്വയം."

മധുമധുരതരീതി മരീചിവാക്യം കേട്ടു
മൗഢൗ കരംശ്ചിപ്പി മേനാസഹചരൻ
സ്തൂരിതതന്ത്രപട്ടകമയകവചപുണിഞ്ഞു താൻ
ഭൂതലം ഹർഷാഗ്ര കണ്ടു നനച്ചുടൻ
പകർപെരിയ മണിവരെയെടുവരെയുമാദരാൽ
ഭൂയാനി വന്ദിച്ചുനിന്നു വിനീതനായ്
"സ്തുതചരണകമപൊടിപടലമിതുകൊണ്ടു മേ
പുതമാമന്തപുരം"മെന്നു ചൊല്ലിനാൻ.
നദ്രശമിതു സരസമിതു സമൃദ്ധിതരിതൈര്യം
സംശയമെന്നെത്ത സർവ്വം പുറപ്പെട്ടു
പൊലിച്ചതുകമവിവിധവ്യക്തമിതരാഭവം
പോയതിവേഗേന പുഷിതന്തപുരം.

സന്ധിവിഹ മരുവുമവർ പുരനഗരവാസികൾ
സന്തോഷസംഭ്രമമേൽസുകൃവിവശരായ്
സാറകളുകമവലംഗം സരസതരവാക്യങ്ങൾ
സന്ദേശനിശ്ചയമന്യോന്യമോതിനാൻ.
"ഇഹ നദിയിൽ മനികളിവാര്യവര്യതയ്ക്കു
മെന്തുകാളും ഹന്ത! കേട്ടീലോ ദവാൻ?"
"വിശമവരമളിപ്പതു പരമിതികീഴ്ച ഞാൻ
വെൺചാലരം വീശി നിന്നു കേട്ടിടീനേൻ."

"പറക പറകളു കി.വിതി?" പറവനതു വേറെ ഞാൻ;
പാട്ടാക്കുവാൻ കാലമല്ല പാർക്കിരുക
വിജനമിതു പറവനിനേ; വിരസത പിണയ്ക്കുവാ;
വേളി മേളിപ്പതാമൃതമൃതമൃതം.
"ചരിതമിതു ചരത, മരിച്ചതരതനാരുപോൽ

ജാതാതുഭാവാവാ നിശ്ചിതനായതും?
 "പ്രകൃതിയല്ല! വികൃതിയാ പൊതു കരുതുംവിധം;
 ഭാഗത്ത് ഒവാക്കെത്തുണ്ടു തോന്നുമേ?
 പ്രമദപാപി മത രാജനീതി നന്നായ് മിക്കതും
 പാപ്ത തത്ത്വം തപസ്സു നന്നായതും;
 ഉദനീബത വപുഷി ചൈതന്യമിടിച്ചതും;
 മേഖകവേണി ചിടയായ് പിരിച്ചതും;
 ഹാസനീലമുദയശനതാപി തന്ന കാമ്യതും;
 പാപനാശ പണ്യകല്പന കാമ്യതും;
 ഒരു കിതവരനരിവളെ ബഹു ബാത! പറ്റിച്ചതും.
 മോടിവന്നീശൻ പ്രസാദം പാറ്റിച്ചതും;
 അതു താമിതി ഗിരശനീവളൊടു വെച്ചിച്ചതും-
 മങ്ങനേയെന്ന വെച്ചിച്ച വസിച്ചതും;
 അഖിലമിദാവരണ ചികര ജന്മവിജ്ഞാൻ പൊ-
 ണ്ണതാമകേളാത്തതിങ്ങാറുനാറുഷിപ്പുറം?
 അതൊരുപക്ഷം വിത്തുവിത കിമപി ധരിച്ചാഞ്ഞ നീ.
 രഥൻ ബധിൻ ജഡൻ ദ്രവം നിശ്ചയം."
 "അറിവനമ്മെപ്പിരിച്ചമേയുടെ മനീഷിത-
 മസ്യാദൃശമുഖമേവം മനോരഥം.
 ഇവർ മനകളിൽ കിമപി മനസി ധരിച്ചാതെ വ-
 ന്നിച്ഛമിപ്പിച്ചിടുന്നതന്യനെന്നോറ്റു ഞാൻ.
 "വിജ്ഞാനതിപതരനൊരു വിവശതയിൽ വിണതും
 വിദ്യയാക്കിക്കൊണ്ടുതെരയും നന്നൊടാ.
 തന്റെ ഹൃദയ മനികളിവർ ശിരസായെ രാമിച്ചു
 തന്നിഷ്ടമാത്മന്യന്യപുരം പുഷ്പതും"
 "പരകഥയാതിതമിനിവരവതു കഥാ സഖേ?"
 "പൊട്ടാ പൊതി പൊളിയും പച്ചമിടുക കണ്ണം."
 ഒരു സൂത്രപഥമസ്മദസ്മദജ്ഞതൈവ കേ-
 ടുണിയുമെന്ന നിശ്ചിതം മയാ.
 വളർച്ചിട മനസ്സിതയുമൊളികനമുചിക്ഷണേ
 വാപാർത്തതിയ്ക്കിടകം കടക്കുവാം
 ഉടൽമുവനണിദ്രിതമൊഴ കറ കൃത്തിലു
 മോടുന്ന മാനം മൃഗേലം കരത്തിലും

മിശ്രമാദേശേന വന്നതും നിത്യവും.
 ശിഖന്നൊരു തെളിച്ചമുവന്നിവിട് വലിയ ബന്ധനരും;
 പാവകവരണമോരറിയാത്തു പോയത്?
 നാനദിമതനാതി മെച്ചിയീശനിപതനോപമ-
 മൃഗ്യപ്രാപനം; മീശപരേ കാകമാ?
 അതു കരുതിയവസരമുരന്നിശ്ചാരി പൊതു നി-
 ന്നാത്താത്ത്വം ദേശനാശാസരമൻ പാവകൻ.
 തെരമിപ്പുറനിമത്തിതരിക ശിഖരമാശ്വ;
 മോട്ടുല്ലിവിരക്കേറാ പൊട്ടിക്കു മോരമോ.
 ദശമപാ പാവയ് വരികുമാർകുവരോ-ശ്ചര-
 ദശമപാമണനോപേക്ഷി ദശനാത്തകൻ.
 തപാദ മേരുന്ന ശ്രമാ തന്നിതു കണക്കല്ല;
 താപം വരുമ്പോൾ മരപുറത്തായ് വരും.
 തെളുത്തയിവിവർ മുന്നുകൾ പരന്നതു കൊതിക്കുവി-
 പാദമണനാമരിയെട്ടുപരം ദശം മേ.
 പ്രചന്നമിവിത തപാമതിപ്പുടൽ കേന്തി പൂണതും
 കേട്ടുകണ്ടോർ ചരത്തുല്പാദം പ്രാശാമി-
 നാമ്പാലിത്തവസയിവട്ടുദിഷ്ടിതാതിനാ
 മൂക്കനേരത്തുനവാദാം കേട്ടുപോൽ.
 അപരിപുഷ്പവലിയിതമിതു ചരിവരുമായി മെ-
 ന്നാത്തതു കാമമാനിവിരക്കേറു മോരമോ?
 കശവനവി നന്ദഗതിപ്പു ചത്തി; നന്ദതന്മോമ-
 പ്രഭവ ദവാദാമപതുവാത്സ്യവാൻ."

ചിത്രവാൻതുരമോദികളിത മെക്കിയിൽ മിഹികാധരൻ
 പ്രീതിവിവനം കേട്ടു കണ്ണുതവിത്തനാമ്.
 നന്മമോദികൾ പരവതിന നാരി ഫലതി നാമിപ്പ;
 നന്മ മോധിപ്പതിപ്പുപുറമോമോ.
 മതപാലി ഗത്തിവിടെ; വരിയിൽ നീദിപ്പതാ
 മനാമോമല്ലയന്യതിക്കുന്നിം.
 ഇതി മനസി കശൽ കരുതിയതിനമോത സാഗതി-
 യിപ്പാമിപ്പുവണ്ണം വരുവാൻ വരുത്തിനാൻ

പിറ്റുസുതാലാടമോദാ മോശതി മൊല്ലിനാമ്;
 "പോശാമല്ലമേ" പശുണതിന്ന നി.

നാട്ടുനാളാഴി തപോനിധി നിസ്സരം;
 നൂതപാത്ര പന്ത്രണ്ടുതരിശുതപ്പുറം താ
 നേതദിവാഗായ ജാതപരാജേൻ
 ഋഷികുളിപ്പശിശയിതുമുയുടെ തപം കണ്ടു-
 മിശ്വരൻ പാരം ബഹുചരി തേടിനാൻ.
 അനികിപ്പടനിവർ തപസി ഫലവുചിതമേതാ-
 മന്ത്രേണുതുക്കുപ്ര തപസ്സും പ്രയാസവും.
 തുവരിത്തവരോരുതാ പാത്ര വിമാനമറിവോല്ല,
 തിപ്പോളകപ്പെട്ട ചോപ്പേയ്ക്കിരിപ്പാൻ.
 മാനിരനവനാതപാത്ര വെച്ചിൽ പീടികിവാമരോ;
 ഗാന! ശിവനന്ദുഷിയാ മകൾ തവ
 ഗുണാമിതമാറി ഗുണിനി! ശിവനന്ദിവാം കൈവിടാ
 പാശമി സാമനക്കൊമ്പടിഞ്ഞീഴിലും.
 നവവരജനനിമിത്തം; താമകളിതി ഉദം;
 സ്വയന്തിതാ പ്രതി സംഭവമേതു തേ?
 നാമത മതി; പരശിവനാടയി തവ മകൾക്കു കേ-
 ഉത്തേന വാചിന നിത്യം ബന്ധിതാ.
 അനന്ത ശിവന പെരുതിവര പിരികി, ലോന്നിഷി-
 ലാനന്തനന്ദിനന്ദാപുരൻ ഉദ്ധൻ.
 തുവര പിരികിരാജാജാ ശിവന പുനരജ്ജരി-
 ഛേദനമുതിന്നോ ജനജരക്കു സമതം.
 അദിസരണമാം നന്നിപുണയിവര ചെല്ലിവി-
 ന്നാപ്രനാം വശത്തിലുച്ചെച്ചമേശ്വരൻ.
 കടലകമിവര പിരികിപ്പട വിചളവേ പാതി
 യൊട്ടം കറയാതെ കെട്ടുപോമിശനം.
 മനോഹരവശതികളിൽ മേൽ പെരിയോളത്തി
 നന്നാമരയിൽക്കേട്ടമാളാമരക്കു നി.
 മിതാദവനവതിന ദൃഢപിതൃപാതകാ
 മാജ്ഞാമണി സതീ പത്നിയായ് വന്ന തേ.
 തുവര വിമാനദശയിലും ശിവനം ബാളിച്ചത
 കെട്ടാത്താളൊഴിഞ്ഞാഴീഞ്ഞിനനാൾ?
 തുവര പാതി പരിചിതമി, യൊരശകു മെയ്യു-
 മന്ദനമിപ്പ്രായ്ക്കുലനി നന്നി-യോ?
 നാമൽ പെരുതിലുമരുനന്നിനന്ദികളനപാ-

മംഗലകൃതി പൂർവ്വതരക്കാരണം.
 മൃഗവനിതു ൨ ലരറിവരറിക പിതൃപുത്ര! നി
 മണ്ഡോ മോഹത്തിൽ മഗ്നനാശീ വൃഥാ.
 അന്ധർ തവുമുചിതവുമൊരിരുട്ടിരിയൊളിച്ചു പോ
 മാശയോനശാശ്വേശമുണ്ടാമ് വരും.
 അതുകത്തുകതളിരി, പരുതചിന്തസന്താപ;
 മാരാഞ്ഞു കാമതാമസമിടിക്കുജ്ജനം.
 പെരുമനിധി പരമശിവനാരുമറയിൽ ചാഞ്ഞുപോയ്;
 പിറ്റയെറുണാരി വാനവാക്കാക്കോ;
 ചരമവിധിപ്പറ്റി പകുത! ജഗത് ദിവിജ്ഞാതി;
 പത്മജാദികൾ ടിണി പാശായ്.
 അജമാദികൾ കരുതി മുറ്റമുരമുനി സവ പ-
 ണ്ഡമുതിപ്പിടാ തുഷ്ടപായ് മാനസേ.
 അതുപൊഴുതിലഴ ഗുഹിണി! അവ മകൾ പുറന്ന പ-
 ണ്ഡമെക്കൊന്നാണുണ്ണികൾ വിണ്ണവർ.
 പെരുമതകമവർ പലകമൊരുമൊട്ടു വന്ന നിൻ
 പെണ്ണിനെക്കണ്ടുമ്മൊന്നു കുറ്റമുട്ടൻ
 ഇവളിവിടെ വൃതവളു ബഹുമതി! ഭം പര
 മെന്തു സൗമാഗ്രം നിനക്കിവരുന്നേരേ?
 ഉവന്നജനനന്യുടെ ജനനീ ദേവതി; നവ
 പുണ്യഗുണും പുഷ്പത്തിനാൻ ഹൃദം?
 ഉലകിതിനമുരൊഴിയ പാശിവാമുരൂപീതി.
 യെന്തേറെ നല്ലവാനല്ലുന്നയയിവൾ
 ഒരു വിവശശയിലിനിഷ്ടമുചൽ പുണ്ടെന്നു.
 അന്ധോനശാശ്വേശ നീ കരേറിയെടോ.
 വൃന്തനക്ക വിശദസമരസമയമൊരാളോ?
 വെളുത്തുനിന്നുണ്ടാ പിപാസ ജ്ഞാസ്തുതു
 അപരനായ പുരുഷനെടുമിവൾ ഓരതിന്നമുമാ?
 നെക്കാണിദീപ്തകൊഞ്ചമ്പൽ വർഷം?
 മതി മനസി ചാ മന്തയിതുകാല വൈശാലി നി;
 മൗനാനവാദമെന്നാൽ മന്തായ് വരാ.
 കരുതരുതു അരുതായെ കറ്റുകവല്ലിയെ -
 കോഞ്ഞിരൊരിന്മേൽ പട്ടെന്തുവാൻ കെഴുതുക.

കത്തു കിമ്പി വടയതു കട്ടി വർക്കുവല്ല കേൾ;
കപ്പുവു കണ്ടു നീക്കു വെട്ടിത്തൻ.
നിടക്കുവി വട്ടനമുക്കിനാലു പരാളോണ
നിന്നു ലാളിച്ചു നിളിക്കുനു കല്പകം.
ഇഹ ജീതി പുക്കു പെരുകു മഹനമതു മേൽക്കി-
ലെത്രയും നന്നോടുമെല്ലാം മോശം
പ്രണയമതു കേതപവാ മിവടയെറയ്ക്കു മന്ദോ
പ്രമാണമാനം നന്നൊ വന്നിപ്പോ
കനമറകു മനയെല്ലാ നാമകുനം പാൽ
വടപാശയ്ക്കു കേൾക്കു മേൽ വീടയർ
പരമ്പലവുമാനം ഇന്നു ശരണു വെറോന്നു മൂ
കാമൻ ജയിച്ചിടലാമാരിയെന്നെയും.
നല്ലിപ്പി വ മേലമിന്നു ഉറപ്പായു ദീപ്തതാ
സർ വശപരണമാണി വന്നൊരുമം."

ഇതി രാജസംഗതി മേൽക്കു മനയെല്ലാ നാമകുനം പാൽ
വടപാശയ്ക്കു കേൾക്കു മേൽ വീടയർ
പരമ്പലവുമാനം ഇന്നു ശരണു വെറോന്നു മൂ
കാമൻ ജയിച്ചിടലാമാരിയെന്നെയും.
നല്ലിപ്പി വ മേലമിന്നു ഉറപ്പായു ദീപ്തതാ
സർ വശപരണമാണി വന്നൊരുമം."

ഇതി രാജസംഗതി മേൽക്കു മനയെല്ലാ നാമകുനം പാൽ
വടപാശയ്ക്കു കേൾക്കു മേൽ വീടയർ
പരമ്പലവുമാനം ഇന്നു ശരണു വെറോന്നു മൂ
കാമൻ ജയിച്ചിടലാമാരിയെന്നെയും.
നല്ലിപ്പി വ മേലമിന്നു ഉറപ്പായു ദീപ്തതാ
സർ വശപരണമാണി വന്നൊരുമം."

ഇതി രാജസംഗതി മേൽക്കു മനയെല്ലാ നാമകുനം പാൽ
വടപാശയ്ക്കു കേൾക്കു മേൽ വീടയർ
പരമ്പലവുമാനം ഇന്നു ശരണു വെറോന്നു മൂ
കാമൻ ജയിച്ചിടലാമാരിയെന്നെയും.
നല്ലിപ്പി വ മേലമിന്നു ഉറപ്പായു ദീപ്തതാ
സർ വശപരണമാണി വന്നൊരുമം."

ഗരുഡനിമുഖമധികം ശബ്ദം സുവിതൻ;
 ഗാഢനിർദ്വയകൊത്തുകാൽമാൻ;
 ഫണിമുഖനതിവസതി; നമിതാഃ ധ്വനിർജ്ജരൻ;
 പാവനസദാനേവ ഷോഭിതസേവിതൻ;
 സുതന്നുനവിദ്യയോ മുകുകൈരരവൻ
 സൈപരയാദിയിൽ വിന്നാണവാണവൻ;
 ശ്വസനസഖി വരണസഖി ശിഖരികാശേഖരൻ;
 ശോഭനനാമാ ഹിരണ്യനാഭൻഗിരി
 മനമിവതിയ സദിതി ജനകനെ വണങ്ങിനാൻ
 മാലോപർജ്ജവൻ മൈനാകഭൂമരൻ.
 കനിവൊടമ തുർന്നഗ്നി സുതമുരസി ചേർന്നു
 ഗാഢം പുണർവാചാഗ്ഗ്രാമ മുഖനി.
 "അതി തനയ! വിദിതനരവിനരവസതേ! നന്ദ-
 കായുരാരാഗ്രസൗഖ്യങ്ങളെത്തിയേ.
 പെരിയദാരിത്ര ശിരസി മേ തനയ! താമസനി;
 പെൺമോടല്ലിപ്പൊരു മുറ്റത്തുമാണമാൾ.
 തവ ഭഗിനി സുതന്നധി ബഹുവിധത്വപരകൊണ്ടു
 തന്മുറൻ തന്മനം തന്മയ വീഴ്ചുവയം.
 മനമിപ്പ മേ മകളെ വരവാനൊരു വേദകീടോ
 മറെറൊ കാളം നമുക്കുള്ളതിൽപരം?
 വകലമിതിനചിതവിധി മുതിക്കു തെങ്ങന്നനെ-
 സ്സപ്താർദ്ധവാക്യം പ്രമാണീകരിച്ചു നീ."

നിജനകമൊഴികളിൽ നിരപമമോ കേട്ടു
 നീതിമാൻ മൈനാമേവമൊ തദാ:
 "ഈ ജനക! മേ കരുണ തുലമിതു കേൾക്കയാൽ;
 മന്ദാപഹൃതം നമുക്കു മറെറൊരിന്?
 അഖിലജഗദ്യഥാനന്ദ വരമുദവസരം-
 മനമില്ലാത ജനങ്ങളിങ്ങൊട്ടു
 സ്ഥാമവിടെയിതുപൊതു പതിവതതാമസം
 സ്ഥാനാസനശയനാനന്ദസൗഖ്യം
 കളുക്കതു സമയമിന; ഹൃദയ വരദശരം;
 ഹൃദയമൊന്നുപോ കൗവലമുട്ടേഴ്.

പാർ പണിത്തുപതിയാ പണി; സുകരദിതൊരുത്തനാൽ
പാകാരിയെന്നും വിശ്വപ്പെടാവിനാൽ."

ഉദ്യമമിതി നിശ്ചയമെന്നിതുമിഹ കേട്ടു.

ദോഷാൻ തുഷാരദ്രി വിശ്വപ്പെടാവിനെ
നാതുപെട്ടതിന്നിതതു മമമവശമിട്ടി താ-
നദ്രാഗതനായി സദ്രാക്ഷിക്കിതിൽ.

നാരികിലുടനതിസമുദ്ധനാളി മൃഗമുദാദാ
മാണുവെന്നതു വണങ്ങിയുരവെയ്തു.

..യെ ശിഖരികാൽവെ! പട്ടതിനി വൈകാതെ
പൊഴേ നിശ്ചേഷ്ട; പൊതുക്കളെന്തു ഞാൻ?"

തൊഴുതരികി നിന്നി മിട്ടിതന്മിളിതമോഷ്ഠം
തപ്തോവോടിപ്പും പരഞ്ഞു ശിരീശപരൻ
വിരചയിതുനന്ദമൊഴ കനകമണിമണ്ഡപം
വിസ്തൃതമാമെടുത്തൊരുമ്പട്ട തൽശിര
സ്ഥലമവിടവടശതവിശമിതപി ദൂതം
തട്ടൊന്നുമിറച്ചുട്ടുടമസംഗമ.

സ്തിമിതമിതിഹ വന്നൊരനിമിഷമുണ്ടാതി;
തീർന്ന കാണാത്തു മണ്ഡപമെപ്പൊഴേ.

നീല പാത്ര നിഖിലപി കനകമണിമിതി;
നീലവെസുതൃക്കൾ കാർണമെല്ലകൾ;
നിമിഷമിതിമുഖസുരദി മണിമലം;
നീളം ത്രിശൂലനം വീതി നാലകാതമം.

തെളുമ്പി മുതൽനി തീൽ വളയലകൾ വാട
തട്ടം തുറന്നുളും തുണകൾ ദിത്തിയും.

പലാണിമിളിടകൾക്കു നിന്നാധികശിര്യവ
പട്ടനിറംപുളുപാവകൾ മിളയു;

ജനസനഹൃദയമമമമതു പുക്കുവാൻ പണി;
ജാതാനുചരകം കൊണ്ടു മേളിപ്പ.

ബഹുദമി വമ്പമിളിപ്പിപ്പൻ വെരകാൽ പല
ബാലപടയുളും വ്യാളപ്രതിമയും.

പുട്ടികുണിമലാമരമലാമലിൽ വിട്ടു
പത്തരാശാപരമാഗപാടലം

മുട്ടരൊടമലമണിമലാമലാശതോ

മോശിക്രോസ് നാടാവാതിട്ടുത,
 ഉപരി പന്തൊഴനിൽ പന്തൊഴി വളരെ-
 ലോപ്പിച്ചു വളർത്തിയൊരു ദീപ്തിയായ്
 വിശദമായ പാവർ പാർ വെവതു വിശദഗംഗ
 നെട്ടിപ്പുറംപുറത്തു തന്നെ.
 മരണിപ്പിൽ ബഹുപണികൾ മരണിപ്പിൽ വെറുപട്ട
 മോന്നു മരിച്ചിനെയും പൊന്നു
 സകലനിലകളിലുമായിനിൽക്കുമ്പോൾ-
 നാദിപ്രദേശങ്ങളുമായൊട്ടു കാണുകയാൽ
 സദാതോരുപാപതു സന്തോഷമനുഭവൻ
 സത്യപ്രാപ്തിയിൽ മേന്മയുണ്ടു നോക്കിനാൻ.
 ഇതുപിന്നെ ശരീരമെവിടെനിന്നു വെട്ടുകാ-
 നെക്കൊണ്ടോ! വിസ്തൃത വളർന്നോ മൗലം?
 ഇവയെ മേൽക്കുവെട്ടിയിതുപാപതുപാപമെ-
 നെന്നിവണ്ണം പല വിധമൊരുവിനാൻ.
 അവിടെ പുനരതിരവർ കൊടുത്തുമാൻ ക
 ണ്ടെപ്പാട്ടുനേരെ പെട്ടെന്നുമാനൻ
 അദ്വൈതവെട്ടാത്തതിൽ മനസ്സ് നിർണ്ണയം.
 ഉപാധി കണ്ഠീജം കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞാൻ
 അതിലവളരി-പാട്ടു മതിനാട കൊടുത്താ-
 യഭൂതിസ്സുൽഭവാനും കരുതിനാൻ.
 മധുരമതിമതിമതിനാലരി മാത്രം കണ്ടു
 നാൽപ്പതു ധൂർത്തിമേൽ വെറുത്താ.
 നാതുപാപതു സന്തോഷമനുഭവൻ
 ഉത്രാതമെങ്കൽപ്പോലും വെറുത്താ.
 കഥമിദനി വെറുത്താൻ രാമനാടകം
 കത്തിച്ചുമരി വരകമെങ്കണ്ടു
 കരുതുകൊടുമേന്മയെ വെറുത്താൻ വെറുത്താൻ
 കൊത്തി കൊടുത്തു മേൽക്കുവെറുത്താൻ
 അനുസരണമെന്നുതന്നെ മനസ്സ് കൊടുത്താ
 തന്നെത്തന്നെത്തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ.
 ഇതി വെറുത്താൻ തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ
 മെരുത്തുന്നതും കലാനമസ്സമാ

പ്രാദുരം കന്യാമൗലം മയാ ഭീഷതേ.
 പ്രഥമഗതിന പട്ടമന്നസി മതമിദമുണർത്തുവാൻ,
 ത്യാഗം വിവാചനാവിശാലം ഭീഷതേ.
 നാതു വിവിധമതിമഹിതമതുവിവിദഭാവശ്യ-
 മാദേശകാംക്ഷി ഞാനീശ! പ്രസീദ മേ."
 അടിപൊഴുതു പടിമയൊടൊരഭിമതമുണർത്തിയാ-
 രട്ടീശപരനോടങ്ങി മഹേശ്വരൻ:
 "അഭിമയിതമീഷ് സകലമവികലമതഃശയേ;
 യഃ ശ്രമകഃ; പുരക വരണ ഞാൻ."
 ഇതി ശിവനോടനുമതിയുചിതമൊട്ടു ഭിക്ഷുകാ-
 ങ്ങിതു പോന്നെങ്ങീ ഹരിവാൻ തടുത്തേ.
 അപരിചിതമപരിചിത പരിചിതമപര പുര-
 മാദേശകന ക്ഷണേ തോന്നി ശിരീസ്തന.
 ഹരവിനമദമതഃശയനിരകര കലവായ ~~അർത്ഥം~~
 പട്ടവിതാനാ പട്ടക്കാമണിഗ്രഹം;
 പുതായ മണി നിരയുമണിനിരപരകര ഭീഷതേ;
 പുഷ്പകുടുംഭം; കടികരതോരം കൊടി;
 നാഖപദിശി പവനമലകുടിസ്സരഭീശ്വരവ്യ-
 മായാശരതോരമത്യുന്നത പന്തലം;
 സമീശമപയനിസ്സസനിപമേശിനാമയന
 നാശിതശാലയിലൊരു നോക്കവും.
 അടവികളിലിരുന്ന "മടി കള തളി"യെന്ന
 ശോഭന മേഘകളിനിരയെന്നും
 ഒന്നിതുമായി ഘനമരവരണിപാലി നിരളയും;
 ഭാരതഭട ശിഖനാമോലാഷങ്ങളും;
 വല്ലുവിനോട സാമരതോരനങ്ങളും;
 വാദ്യമതഃശയന വെണ്മലാമരങ്ങളും;
 വിശാഖാടിതകരതളിരിനിടയിടയിലിടയന്ന
 ശോഭാശനാശരതഃശയനോലാഷവും;
 വനിധജനവിജയഗുണാതിവർണിതി വാലനാ,
 പ്രാദുരതഃശാഗ്നിശിഖിപാദങ്ങളും;
 ഇവ പരമ നിശാശ്ചിഹ്നവനിധജനാശക
 നീഷാണം ശാശ്വതകന തത്ത്വമെന്ന

അനമിളിതനാദോ പലനാദോ വനാ
നന്തപുരം പക്ഷിത്താനനാദം.

അതുമാത്രമല്ല വനാദം പലതരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നു. പക്ഷി
ദാഹിവാദ്യം താഴെത്താലാടുന്ന
കരവെച്ചോടിക്കൂട്ടം മരവെച്ചോടിക്കൂട്ടം
കൊമ്പു പിന്നം കൂടൽ പോലാദം വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
തുടിപടക്കുകിടാ പിടികൾ കിടാ പിടിക്കുകിടാ
തുളുക്കേഴിക്കൂട്ടം വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
മരതു തകിൽ കരവെച്ച തിടാ കൂട്ടം വെച്ചോടിക്കൂട്ടം.
മുഖ്യമുഖ്യവെച്ചോടിക്കൂട്ടം
പല യാണിസുരതതിനി മണിക്കനാദം വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
പട്ട കൊടക്കും പാദാദിവാദ്യം
പുരയവതികരകുറിപ്പാ കരവെച്ചോടിക്കൂട്ടം
പുണ്യമരവെച്ചോടിക്കൂട്ടം തിടാ വെച്ചോടിക്കൂട്ടം;
ലളിതമിതി പലവിധികളിൽ പലർ നാദം വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
വെച്ചോടിക്കൂട്ടം സമ്പന്നതയ്ക്കായി
അതിനി ദിതി നാദം വിത്ത സുരതതിനി - കൂട്ടം
മാത്ര പോലാദം താനസുരതതിനി
നാദമുനിന തിടാതി പലതരത്തിൽ വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
തന്നാശ്വീനാ പെരുമേനി; ഗംഗയും
മുനയോടു വെച്ചോടിക്കൂട്ടം വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
മെത്താതരതതിനി തിടാതരതതിനി.

ഇതുമേല വിജയയോഗത്തിൽ പലതരത്തിൽ
പെരുമ്പാൽമാല തിടാതരതതിനി വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
തടവി ള്ള നാദികൾ പലർ മലമകളെ മെല്ലവെ
താതന്നെപ്പിളിഞ്ഞി പലതരത്തിൽ.
കുടി തിരുട്ടി നാദിതി ചെല്ലാതെപ്പിളിഞ്ഞ
കേൾക്കാൽ മനം കടന്നു വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
തളിർകുസുമകളെപ്പിളിഞ്ഞ കുടുംബ തിടാതരതതിനി
തെലവും തേപ്പിച്ചു തുപ്പിച്ചു താഴെവെച്ച്.
തടന പുനരിവെച്ചോടിക്കൂട്ടം തിടാതരതതിനി വെച്ചോടിക്കൂട്ടം
താളിയും തേപ്പിച്ചു സാദരം വെച്ചോടിക്കൂട്ടം.
അഥ സലിലമുതലാദിവിവിധതതിനി.

മൻപൊടൊരാടിപ്പിതൗധധവാരീയും.

കവശിഖരി ചലമകരികളികളകളുക്കളെ.

ശ്രീട്ടി കമാവാൻ ശ്രീതദേവനും.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

സരസതരതരതാ രാഗതിലമലപതിമന്ദിരം

സരസ്വതിനേരനനിശ്ചയസുന്ദരം.

‘കളികളിക്കേ’ (പ്രകാരം)

“കലിതമിഹ കബരമിതു കഥയത കണക്കിലോ?
 കാന്തിയില്ലേ ചൊവ്വിനിത്തരം ചോദ്യവും.
 “ഉചിതമിതു രാഹിതമിനി വദനമിതു കാഞ്ചതി-
 ന്നൊന്നേറെ വേണന്നു കഷ്ടമിത്തരം.”
 “നലമുടയ വകയിലയി! ന ലല്ല മലർ മാധകര;
 നന്ദനഭേവതാ പന്നീയോ പവി?”
 “ചികരഭരമിതിനാരി മുടിമണിയിതോ വേണ്ട?
 ചിന്താമണികലസന്തതിയില്ല യാ?”
 “കുടിലതിരുമുടിയിടവിധാ രാണാഭിന്താന?
 കൌസ്തുഭം പൂമുകൾ കൊണ്ടെന്നതേ മതി.”
 “മണികനകമുരി, പണികുമാർഗണാദാദകമാ
 മാണിക്യമുഗതാലലംബിക പൂങ്കു.”
 “കരുണിരയിൽ വിതരവതീനരവ ഗുതുവീരവ
 കൊണ്ടുവന്നില്ലേ മകരന്ദമെങ്ങു ചാൽ?”
 “മകരമുഗലഗവകുലിപ്പാർമുതി പത്രകം;
 മാഞ്ഞുപോയോ വാൻ വിയർപ്പുബിന്ദുക്കളാൽ?”
 “ശ്യാമതര താമ്രി! നിത്യതര പരമനവഭേദ

രാരം വിരർപ്പനീർ.”
 മഷി മിഴിയുമെടുതീർക;
 നല്ല പൊടി!”
 മണികുടകളുടേ കരം മാ
 ധൂരായോഴവാൻ.”
 ശിവനീതുപൊഴുതിലുണ്ടായൊ -
 നിന്തമം ജാതകം.”
 നിഹ വിഷരരമണിപ്രഭം
 മരകെയിറേറ്റുവും.
 തതമണിമയതുലാകോട
 താപവള മോതിരം.”
 നിനിലവസതനുവാമിവൾ
 നിയുണ്ടോ പാടം?”
 ടയ മുറ്റാധൂരപുമേനി-
 ഭരണായിതം ”
 ലയിൽ നവകളഭകണ്ഠ;

ഭണ്ണപ്പൊടിവീണ വ
 “സുരഭിപ്പു തമിളിത
 തുലികൾ ശാക
 “അണിയുമളവനവ
 രാസ്യേന്ദുനാ ധൂര
 “ഇവളിലൊരു പരമ
 രിച് ഛോവിശേഷത്
 “വിദിതമചി പരവ
 വേണം വളകൾ വ
 തളവളകൾ സരസ്
 താലിപതക്കങ്ങൾ
 “അലമമിതിനിയ
 കാലസ്യമിണ്ടലുമേന
 “അണിയുമളവിവള
 യാഭരണങ്ങൾക്കുമാ
 “വിരചിതമിതിരുമു

വീശിയുലഞ്ഞി മുഖമുള കെട്ടുക
 നന്നിതാണുവന്നിടയുമറി ഓടുകയാണിട്ടു
 നിവർത്തമുതൽ അറുപ്പു വെച്ചുവെ.
 "ചരണതരവൊടി സ്വഹിത മെ മടയ്ക്കി ചരണൻ;
 ചരണതരവൊടി കൈയെ ചാർത്തവൻ.
 ചരണതരശിരശിനി ശശിരവൻ വെന്നിത
 ശാരതോദരി! നീ ചവിട്ടുതെങ്ങുമേ,
 ലളിതമിതി ചരണതര സമിതി മുഖമേണെ
 റീമരവിന്ദന താഴിച്ചു ചണ്ഡിക.
 ഗുരുവിന്നൊട്ടു ചരണതരമിമ്പരണമേണിത
 കൊപ്പി-ം കൊപ്പുകൾ പൂപ്പിട്ടു കൂടാമോ?
 മേമിതരമണവൊടേ മലകളവിടേ വന്ന
 മാമേരു മേരും മേമകുടാദിയും
 രജശിരി ദുഷ്ടമിരിയെന്നുഗിരി വേദം
 രണവിളനിലം രോമണശൈലവും
 മലമിരി നിമഗ്നശിരീയമേഗിരി വിന്യാദി
 മാലുവാൻ മിത്രകൂടം തിളകുടാലം
 അശിഖരി കടലിരി ചരണശി സാറാദി
 തഞ്ചനഗോവർത്തമേന്ദ്രാദികൾ.
 ത്രിശതനിധരണിദാമണിപ്പണാ ഗുരു
 തെററന്ന തിമിതമിരിക്കിയടക്കയും
 സ്ഥലനലി പൊലസുമേനകലസുഖസമ്പത്തു
 തഞ്ചനതരമേന്ദ്രാദിയെല്ലാം കൊടക്കയും
 സരണമിത സുജനോപ ഫലതി ബഹു പോലെന്ന
 സന്തോഷവാഴും റീമരവാൻ വചിക്കയും
 ഹാവിയില്ല പൂമിരിവിന പരമമൊരുമിക്കയും
 പാവാടപട്ടകൾ പാടേ വിരിക്കയും
 സുജനവതിതതികൾ മിവ പരിഷ്കരി നടിക്കയും
 സുരകൾ ദാവരനിഞ്ഞു രനിക്കയും
 സുരമിനികൾ പരമമിത വരികയുമിരിക്കയും
 സ്ഥലപാധിയാമൊന്നിതം വ്യാപരിക്കയും
 "യയ ജനനി! ജഗദ്ദാമണമേണമേണ!
 മംഗമാലംഗം ഗുരുവിദ്യാമേ!
 യയ ജനനി! ശിവകുമാരി! ജഗദ്ദാമണി! ശിവ!

ഇതുസന്താനസഞ്ചാരിവിത്തമെന്ന!
 തവ ദേവതു പരമേശിവനിനി ചുവന്നിപ്പുറൻ;
 താരകബ്രഹ്മശരദുദ്രാധിപതി!
 ജനനി! തവ ചാനിതമിതു ജഗതി തതമെവിധം
 ജന്മാദി തത്ത്വരഹസ്യമെങ്ങി വേണ്ടതവ.
 ശരണമിഹ തവ ചരണയുഗമിതു മാത്രം
 ശരണാലങ്കാരശ്രീശാരദാംബരേ!
 ഇതി സ്മരണതതിഷ്ഠ നതിമുനിതികൾ ദവിഷയം
 മെന്നവേണ്ട ചമ്പക്കുളം മുഴുകയും
 ഇതമൊഴിയില്ലാത്തവിധം വിശ്വവിനോദങ്ങളേങ്ങേ-
 തെല്ലാമൊരുക്കിയെന്നത്തു ചുറ്റുംവരും.
 കവിതമിതു കവിൾ കഴയുമരിയ കവികൾക്കിനി-
 കൈലാസ ശൈലകാലാറലമോളകിൽ.
 നതവരദപരമേശി വരതകരണപാത്രം
 നന്ദിശതമല്ലഭസം പ്രണാമം
 തെളിയിക്കൊട്ടു സാക്ഷാൽനമിച്ചിതമോരോരോ
 ദേശങ്ങളിൽ നിന്നുസംഗ്രഹമാജനം.
 കരളിലുരുക്കുകമൊട്ടു കൂട്ടിയിട്ടു വന്നിട്ടു
 കാലാനിർദ്ദയം ഹാടകാധിപനും.
 അവർ വരവിലെരിയത്തമംഗണമണ്ഡം
 മാതാപപാടവപാടിതരിപ്പതടം
 അടവികളിൽ വിടവിനിമ പൊടപെടൊരുമയ്ക്കു
 ദാകൈകലഞ്ചിരിക്കത്തു കവിതവേ;
 കതികളൊട്ടു പദാന്തരികളിവുമതൻമഗ്ന
 കന്യ കഴിയെക്കുടികൾ കന്നാകവ;
 അവിനമിനാദഗതികൾ മരവെട്ടിയൊരവ;
 അകാശശൂന്യവകാശങ്ങൾ വിടയവ;
 നാവനിമുദമഗ്ന പതി തെരുതെരുത്തു മല
 ന്നായിരം ചുറ്റുംകളൊക്കെയൊരുമവ;
 അതിനകിതമലാ നിന്ന വഴിയിൽനിന്നു
 ട്ടുളിശത്തിരൾ പൊട്ടെന്തെരുവേ;
 അരിയെ പാതമറന്നിപ്പരമമൊത്തുത
 മാദിപ്രാഗ്ത്തമകൾ പറ്റുക പൊട്ടവേ;
 താഴകൾ കരുതുന്നിപ്പരമകിൽ നിറഞ്ഞവ.

നന്ദാണുരജ്ജിൽ നിന്നു വിട്ടുപോം.

[illegible]

[illegible]

പുറത്തുവന്നുശോഭനം നല്ല വാനവൻ;
 കലവജനമെളിഞ്ഞു രത്നമണിമാലയെ
 കണ്ടുനാദനം നൽകാത്തവനോടേന.
 നിശ്ചലരതിപാതകമൊക്കെ കനകപട്ടാഭം
 ദിവ്യാംഗരാഗവും മാതാമിനാൻ മൂർത്തിമേൽ.
 നിബിഡതമി വിളസി ബഹുശൗഭനം
 നിവകാസ്തനേന കൃതിയിൽ നിരന്തരം.
 തരിവകൾ പരമപുകൾ കടകാർത്തോർവ്വ
 തമജാംബുനദയോത്താമിപാശതം.
 പടുകുകടന്നിരുന്ന വാണിപതകൾ
 പാകാരിവാചകം കാരണമേ.
 പരകിയിതിലൊക്കെ മൺമെന്തിരുന്നവൻ
 പരമാദിമൊന്നു നൽകൾ പരമാധരം;
 ഹൃദയമതിന വിവരിച്ചു; ചൊല്ലിപ്പോയവൻ
 പരമമോഹമുണ്ടാക്കി ചിന്തയിൽ;
 അവിശ്വകർമ്മനാമകമെന്ന തരമൊക്കെ
 മതുതരണം നിറയുന്ന ഭൂതനം
 അരണിമിശ്രമതിനടലിലൊക്കെ തരമേ.
 പാപാഭ്യുദ്ധതിക്കുവന്നൊന്നോരോ.
 ഘോര വരദ! പരമശിവ! മഹ! മഹ! മഹ! മഹ!
 ശംഭോ! മഹേശ്വര! ശാ! ശാ! ശാ! ശാ!
 ഇരുന്നവൻ വെച്ചിട മണിയുന്നഭൂതനം
 മിശ്രനാശത്തിന്നൊക്കെതിച്ചു നാ!
 ശൗഭനമിതി നന്മാൻ കൾ സൗമ്യതകൾ ചൊല്ലിപ്പോ
 ശൗഭൻ മെല്ലെനന്നുണ്ടൊന്നോരോ.
 ചൊല്ലതിന പരമനേ ചൊല്ലുന്നവൻ;
 ചെന്നു തന്നെ താഴെ നന്നു ശാർവ്വതം.
 സ്തംഭിതമണിമിശ്രമിശ്രമൊക്കെ ചൊല്ലിപ്പോ
 പാദിമയെ വെച്ചു ചുറ്റി നന്മിശ്വരൻ.
 കരളമിശ്രമെല്ലെ കനകനാശവരൻ
 കാശിനെന്നുണ്ടെന്നുചെന്നാൻ ഭൂതം.
 തൊഴുക മലർ, കഴിയില്ലാത്ത വിദ്യകൾ
 നന്നൊക്കെ ചൊല്ലിപ്പോയവൻ

[illegible]

നഗരയുദ്ധതികളടയ്ക്കു നന്മനകിരണാർപ്പിതൻ
നാരായണാദിന്നനാലീ തദാ ശിവൻ.
വിരമിതരവ ദാമിനീ ശിവരിദമനാരിമൻ
ശരമേന്ദ്രിയവൃത്തി കണ്ണിലൊതുക്കിനാൻ.
തെളിമയൊഴുകിപ്പൊഴികൾ മിമിതകിട്ടികിഞ്ചിതം
ഘോരതേജസ്വ ശിവേ മൊന്നുമെണ്ണാൻ ധീരം.
നാഥമന്മനഗമ്യത കളകളുടേയും
വാലിനാലൊരാലി വെളുത്തുപ്രേരണയും.

പാപത്തിങ്കൽനിന്നു ടലിൽ മൃഗമൊഴുകിയൊരൊരാ
പ്രാണമവാംനതികൾ തമ്മിൽ കൂട്ടുകിനാൻ
പാപകൊല്ലാ പാപനാശ! വരിയൊരാളതാമര
പൂവിൻതൊഴൽ തൊട്ട! പാപനിന്നാനന്ദം?
പുളകമിട്ടു ജനന ദാമിനീ തവ സഖി! ഏകാകമം?
പാപാർത്ഥം പാപനാശമെന്തുവം വരേന?"
"വരേന പാപാർത്ഥി, തവർത്ഥനാ മനാ
ഗവ്യനാശവായം പാപനാശ! താഴ്ന്നീ.
മുടയ്ക്കുന്നതൊരുതൊഴുത നിവീരനെ
നാദിശാമര പാപി! നാശമെ ന്നാട്ടു നീ.
പൊട്ടി കളകളെ നാശമെന്തു പുകൾക്കിടയിൽ
പണ്ണമൊത്തും കളകളെൻ പാകിനീ!" [തൻ
"കഥാ സഖി! വരതമതു പാപിതമപി ന്നുരത."
"കന്യ നാ ശരണ, ഗുഹിതൻ വൈഭവാൽ.
സുഖമ! പാപ! കളകളെ വരതമയ്യേ തവ;
സ്വസ്ഥതാം പൊട്ടു പണ്ണമൊഴി പാപൻ.
മൃഗപകവൃണയ്ക്കൊന്നൊരൊരുകടുംബമാ;-
യുണ്ണിയ്ക്കു പീഡണൊന്ന കടുംബനാ."
"മൃഗാശാസ്ത്ര വരതമ പഞ്ചമെന്തുനാ പാപി!"
"തൊട്ടു പാപൻ തെരുമൊട്ടൻ പ്രാണമാശ്വ."
"പാപനാശിതമുദികൾ കളകളിത പാപമു ന്നം."
"പൊട്ടി! പാപനാശമിടം വെച്ചമല്ലയോ
നരശിരസ് മന മകളെന്താർ പാപനാശ പ
നാശമിട്ടൊന്നൊന്നൊരു ശരണമം."
"പൊട്ടി! വരതമ പാപി പാപ വരിയൊ ശരണമ

കനകമണിയറയിൽ മണി നിറം നിറം ദീപങ്ങൾ
 വെട്ടങ്ങൾ മെന്തകൾ മോറ്റുനേർത്തം
 അർദ്ധവർകൾപദവി തിന്മാതിരുപമാവു-
 മതുതതാമസ്യലപ്യഗപതാഗ്രമം
 സുരദിസുരതകസുമേന്തമലയുഗ്രവ-
 സൗമ്യസമ്പന്നകൾ വേണുന്നതൊക്കും
 പ്രഥിതമുണമുണകുതിരിപരിമണിമേളിതം;
 പ്രത്യേകശൃംഗീ. പാർ പാദാ സുഖം.
 അമരനിപരിഷ്കാരം; ഹിന്നാട്ട പുളിമി-
 തർപ്രപാദ്യധുപർക്കം പാദാടനം.
 ക്വമന പുനരത്നിതമുവി ദൗരമഹിസാ
 പാതുകാപാദനം മദമാസാദിയാൽ;
 കഹമിദഗ അസദസ് കശേത പരിഷ്കരിച്ചു
 കോപ്പ കൊടുക്കും വിദ്യാപാലിനാം;
 ക്വവിദ്യതമുതാദിപ്രകാരം കാദമിദഗ ഭേദിന;
 ഗോധനമോദനമാണകാദമാൽ.
 അമിവരണമുണമു പാദാമല്ലാ-
 രഞ്ചിതോദാദനമോദനമുതാദിനം.

സരസമിതി സകലനാദികൾ മരുവരിയെ
 സമുദയമൊന്നാണായി തൽക്കണ്ഠം.
 ഭവനപതി ശിശിരനാദെ ചരണതളിർ വന്ദിച്ചു
 ശ്രമിദാദി കരണതമുണകുതിനാൽ.
 ഭവനധിപ! ഞയ ശിശിര! നിന്ദാകരണാനന്ദം!
 ചേർച്ചിളിപ്പിച്ചുളിഞ്ഞിടം പാദത.
 ജഗതി തതമവിനാദവിന്ദയം പാദിനായ;
 ചെമ്മേ ചരിഞ്ഞു കാൽ വിട്ടുടന്നാദിനാൽ.
 സരസമിതിനാദിതവിയില്ലനിശ്ചയമെല്ല നി;
 സർവ്വസാരമെന്നാദി പാർ നിന്ദാപാദം.
 ഞയി! വരേ! ചരമധിപ! പാദമു മദ ഗുഹ.
 മൊരാവപാദികളെവരേ വിട്ടുതാൻ.
 പൊളിവമനമിതി മേന്മ കരുതരു ശൗര!
 പുഷ്പത്താദികൾ മൂവർ ചതഞ്ഞു പാദം.
 പണിവരണ പണകൾ പാദാദിനാൽ കണമല്ല;
 പാതിയും പ്രാദേണ പാദം കരുത്തു പാദം.

പുഴക്കര പാലത്താൽകരകൾ കവികളുടേതോ കാണുക;
പൊട്ടി ഞാൻ ഭൂമിയിലേ; പോയി! ഇന്നു, നീ."

ഇതി യരണി കയ്യുമുവതിവിശദമെപ്പോഴും
തേറാമരമുഖം പാഞ്ഞാലി ഭൂമിയിൽ
തന്നെ പുനരതിന വഴി നിർമ്മിതി ചിന്തിച്ചു
തന്നുമാൻ കരോത്തവനെ വരുത്തിനാൻ.

പ്രേമശാലിന വരുത്തി കരോത്തവ! മാത്രേ!

പാഞ്ഞുകൊണ്ടാൻ നാമിതവരേക്കൂ കേരം.

മേലു പുനരിതപ്രപഞ്ചത്തിനാസരമാകയാൽ

പാഞ്ഞുണ്ടാകയാൽ; പോക നിന്ദാസ്രവം.

പ്രവേശിപ്പിക്കിരസി വന്നു; മതി മനസി നശയം;

മനോമല്ലെങ്കിലും നാമിതിൽ "

ഇതിസംഗതി ശിവവരണവന്നു പാഞ്ഞുകൊണ്ടു
തേവരണത്തിൽ ചിന്തിച്ചുനോക്കിനാൻ.

കേവലമാർ! മര! ശിശി! സുരഗിരിശാസ! നിൻ

കല്പനകൾക്കു കരോത്തവൻ.

വായനനിവർത്തി വെടി നിന്ദാശക്തി നിന്ദാശ-

ക്താശക്തി മൂലം നിന്ദാശക്തിയാക്കിനാൻ.

പാഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്ന പാഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്ന പ്രഭാ!

പൊരി മാർന്നൊഴിഞ്ഞുനോക്കിനാൻ.

അപ്രകാരം വിടത്തൊഴു കരോത്തവനെ

മാത്ര പാഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്ന പാഞ്ഞുകൊണ്ടു

അതവന്നെക്കിട്ടിട്ടുനോക്കി നോക്കി

നോക്കി കേവലമാർ വരുന്ന പാഞ്ഞുകൊണ്ടു

പ്രേമശാലിന വരുത്തി പാഞ്ഞുകൊണ്ടുനോക്കി?

പാഞ്ഞുകൊണ്ടു പാഞ്ഞുകൊണ്ടു മാത്രേ?

നിന്ദാശക്തിയെന്ന പാഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്ന പാഞ്ഞുകൊണ്ടു

നിന്ദാശക്തി വരുന്ന പാഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്ന പാഞ്ഞുകൊണ്ടു

പൊരി കരോത്തവനെ വെടി പാഞ്ഞുകൊണ്ടു

കരോത്തവൻ കേവല ശാലിയിൽ

പ്രവേശിപ്പിക്കിരസി വന്നു; മതി മനസി നശയം

മനോമല്ലെങ്കിലും നാമിതിൽ "

ഇതിസംഗതി ശിവവരണവന്നു പാഞ്ഞുകൊണ്ടു

തേവരണത്തിൽ ചിന്തിച്ചുനോക്കിനാൻ.

കേവലമാർ! മര! ശിശി! സുരഗിരിശാസ! നിൻ

കല്പനകൾക്കു കരോത്തവൻ.

മേടിനീ മെല്ലെ നേരമായി തദാ.
 പതുമൊട്ടു സുരാനികൾ കൗശലനെ മാനിച്ചു
 ഭൂമിതല പൂർവ്വംസ്ഥാനസുന്ദരേ
 ഗുണനതികൾ കരുതി പലർ മാഹിതലവടിയത്ര-
 കൂടയിൽക്കല്ലെന്ന് കംഭോത്ഭവനഭേ.
 നഗനഗരപുരിവിപിനനദനദിതടങ്ങളും
 നാനാജനസംഘനിശ്ചാസവും നേരായി.

നഗപുരിയിൽ മിഥ്യവൃത്ത സുരാനിസതീകലം
 നായക പുരുഷന്മാരുടെയും തൽക്ഷണം.
 മിഥമൊട്ടു മൃഗനികടനപഗതാ തദാ
 മൈനകപാർവതീമാതാ ഗിരിപ്രിയം.
 അവരവരവിവചിഗുണമിതികൾ കളിത്തമ്മാക്ക-
 രംഗനാടകവും വന്ന ശിവാദിതിക.
 അമരതന്നനന്ദമന്ദിരാപ്രാപ്താദിക-
 മൃഗമംഗലങ്ങളും തുടങ്ങിയതും
 നിബിഡപരിമളാദി വാകളുപകൃതി-
 നീരാജനജാസംഘങ്ങൾ മാമരാദിയും.
 ഇവ പലതു കരതളിരിൽ മിട്ടിതരസമാണ്ടുകൊ-
 ണ്ടല്ലാവരും വന്ന നല്ലതലവായ്ക്കൽ.
 ശശികുമാരണിയുമാരണിയിലേ മേളിച്ചു
 ശംഖഭരീതൃണാദവും ഗീതവും.
 തപരിതല ഗിരിമരവിധി സുരസുര മിദശ്ശേന
 തുക്കായ് കഴുകിച്ച വിശ്വശാപനഭേ.
 ശിശിരമതിമധുരമതു ശിവാദി ച ശരീരേ ച
 ചേർന്നു പ്രീതാ ശ്വരപ്രീതിമാദിതരവും.
 അവിശ്വശാധിപനവൃത്തിയാ നിറകർപ്പുവു-
 മാമരനീരവുമാതു സ്വപ്രീതിനാ.
 അതിസുരമിമാർഗ്ഗണവൃത്താനന്ദമാന-
 മന്ദപാട്ടു നല്ലി നീരാജനം ചെയ്താൻ
 അഴകടയൊരണികഴിയിൽ നന്ദപാർവതനൊ-
 ണ്ടൊരാഴ്ച സാധി നന്ദസ്തരിപ്പിടിനാൾ.

മലകളുമ്പതുപൊട്ടു തൊട്ടു ജനകാശ-
 നാരെയും മറ്റു വലരെയും മാതരം

സകലജനജനനി നിജസഹചരികളൊടുമ-
സ്തർവേശ്വരനേ വരിപ്പാൻ പറഞ്ഞു.
ഉദമണിതപദകടകിടയിടയിൽ മന്ദിച്ചു
മെല്ലെമെല്ലെച്ചെന്നു വല്ലഭം ഉർല്ലഭം
കളമധുമെളിമുരളമൊരു വരണമാവയാ
കണ്ഠത്തിൽവെച്ചു തൻമെയിന്നയ്ക്കുകിടം.
അടിച്ചിടൊടികളിച്ചുചുരുക്കുകൾ തന്നിൽ നി-
രാടിയാടിത്തളിൽ വാഴും പാപം
അടിമലരിവടിമപെട്ടവർകളവനം പൊതു.
ചുംനിക്കാ മാവരസംബത വൃണ്ഡയാ.
അതപോഴിത്തുടച്ചുതമിളവുവന്നൊക്കസാ-
മാപത്തിനി ഭഗിനാപർമിളോർത്താ
ഇതി വിചിത മനിയൊരിക്കൾ ചർമകളുഴിച്ചി-
ചീശ്വരീമാവരണരീശ്വരൻ നിന്നനാൾ.

അഥ പട്ടാഭിരൂപി വവരിടമൊഴികെ മാലോ-
രഞ്ചോടേഴുന്നള്ളി ക്യാണമന്യരോ.
അഭിരുണിസുരനാദി ഗിരീസുതരോഃ തുട-
ന്നാസനേ നാഥനിരുന്നള്ളി വാദരം.
പട്ടതയൊരു പരിണയനസൂചിതവിധാനങ്ങൾ
പാപപാദ ചെല്ലു സപ്പൂർണ്ണമാണ്ഡി.
അവിവരണദണ്ഡത്തിനിന്നു തുണ നൂക്ക നാ-
മന്ത്രോന്മുഖന ചെല്ലു പാണി വിധനം.
വട്ടിതപദമകിത്തരി ദാനനാ പ്രദക്ഷിണം
ലത്താരതിസ്വപദോമാഞ്ചമാഞ്ചലം
വസദനാലമനികാ ഉല്ക്കണ്ഠനീമന്യനം
പാദോമാദിമൊഴൊമാഞ്ചലം
അതിമുഖമാഞ്ചലം തട്ടിടി പട്ടിച്ച താ-
നമ്മിമവിട്ടിച്ച ഉത്താ ഗുഹാമാഞ്ചം
ശിവദഗി രജതഗിപുരിപിരുന്നള്ളുവാൻ
ചെമ്മേ സമാപ്യ ക്ലാപനാഥം പ്രാപ്തം.
അമരമനീമാവർകൾരസമം പൊലിയാ-
മാർദ്രാഞ്ചതാകൊണ്ടുത്താ സമാന്തരം.
പ്രിപുരവിപു ഹർമ്മിണി തുറന്നിവി നിസ്സമം

അമരണീയവതിജനനദവിലവലപുണ്ണ-
മനോരമം വിട്ടുപോകു പുരോത്തമേ.

പരമശിവമണിനായിരനലരമണീ ചെന്ന
പാടപാട വെച്ച ഭീഷം മണിമയം.
തന്ന സുരപതിമഹിഷി സമികളൊടുമാഗത്യ
തട്ടിക്കടഞ്ഞു വിരിച്ചിതു മെത്തയും.
കരളിലുരുക്കുകമാമോ- സരിലാമിന കൊണ്ടു
ഗംഗാഭഗവതീ ഭൃംഗാരാജനേ.
സുരയുവതിസമുപാഹൃതസുരഭിമേർമാലകൾ
തുകിനാർ മേടിച്ച മാതൃക്കൾ നീളയും.
ശിവമാഹിഷിപദജനസൂത്രപരിപാടകന
ഗുംഗാരായാനി തൻമനി ലഭിച്ചുടൻ
ശിവശരണഗ്രാമമതിന ബാരിരജിരസീമയിൽ-
ച്ചെന്ന രതിയാം ചേൻ ശിവായത്താ
കസുമയശരണിരുകൾ തിരികുമെടുക്കയും
കോട്ടങ്ങാം തീക്കയംചെയ്തു ചങ്ങവിനാൻ.
കവിതന്നിനദവിരുളതുവരമധുവിപാസുവാ
ഭൂപാലപുഷ്പഗന്ധപ്രസംഗവും.

സർവ്വഭൂവി സതതമ സകലജഗദിശനം
സംസാരദോഷ രിക്ഷാസാങ്കീലമായ്
ചിരമുദാരാശ്ചര്യമൊടുമൊരുത മഹേശ്വരൻ
മീലകാശ പലപഞ്ചനീന്ദു ദിനേ ദിനേ.

പരിചിന്നാടു ശിരീശനിതി ശിമിസുതയെ വേട്ടയും
പാരിച്ച സതതം പാരിൽക്കൊടുത്തതും
ഓരിതുമരമിതീ കിമപി മാതി പറകയല്ല ഞാൻ
ഓരോരൊരെന്നിടങ്ങു നിശ്ചയം
ബഹുസുഖമിതു ഗാരി ബഹുമാതപദം പരം
ബ്രഹ്മസദയിലും പ്രാപ്തധിയാം പാടിയാൾ.
ശിരീശനുടെ ചരിതമിതു രാരിതമധുനാ ചയാ
ഗീർവാണപരമദാഷാവിശിശ്രിതം.
കഠിനതയുമിടയിടയിൽ വഞ്ചനമിരുമ്പിനാൽ-
കപ്പൽ മരംകൊണ്ടു കല്ലിടിച്ചുവന്നും.
അദയമിതു ദവജലധിനദവിലടിതും കല്പി-

ലഭ്യമായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും
 മറ്റേതെങ്കിലും വ്യതിയാനത്തിൽ നിന്നും വരുന്ന
 മാറ്റങ്ങൾ! ഭാരതസംസ്കാരസംരക്ഷണം
 പരിണതമായിട്ടുള്ളതിനാൽ നല്ലതായി പാടിയാൽ
 പ്രായേണ സംസ്കാരപ്രകാശത്തിൽ
 അപരനായതിനുപോലെയല്ല സംസ്കാരപ്രകാശം -
 ചാർമയുടെ തിരുത്തലും മറ്റും നാം?
 പ്രകാശത്തിന്റെ തിരുത്തലും മറ്റും നാം?
 ഗീതപ്രസംഗം മുദ്രാസ്തം (ചാർമയുടെ).

ഇതിൽ നിന്നും കല്യാണം നേടുന്നതിന്നും നാം പാടിയാൽ.

ശ്രദ്ധേയം.

എന്ന ചമ്പുതരം വെക്കുന്ന ശുശ്രൂഷ.

അലമുഖമല്ലകാമകം
മലാളിനിതമപി കില റസനം
തിലാശനം ഫലമപി മല
നിഷിദ്ധിമി മപി കില ശയനം.
നിബന്ധനസംജനാകലതയി-
പാപപാതാദിനിബന്ധിതമയസത
പരശിന! നിൻ പാദജന്മത്തിന്ദ
വരമരുള വടക്കുന്നാഥാ.

൧

ആലവുമാണ്ടാളു ജഗൽപര-
മാനപര! പരമേശ്വര മാമനി.
ബാലനിലനകൃപയൊ കില
കാപനൈവന്നരനതന്മയോ!
നല്ലമാറം നന്നമ്മനേ ശിവ!
കാണിന തൊഴുതന്നറന്നു-
പാലയ മാമരുളയൊ മ
വരമരുള വടക്കുന്നാഥാ.

൨

ഇറക്കുകയുണ്ടാകെ തട്ടിച്ചതി
ലഭിപ്പോളമരുള ഹതവിധിയാൽ
വിഹാരത്തി ഏതെങ്കിലും കണ്ണന
നന്മയെ ന മരുളതി പാറ്റയെ.
ന ഖലോ ന അറാമി അന്യപി
കൃഗലോചനമാരിൽ മനോരതി-
വരമരുള മാമരുളയൊ
വരമരുള വടക്കുന്നാഥാ.

൩

ഈശ്വരനായതു നീ കേവല
മാത്രയണിയോസി സദാപദി.
താഴ്വരമാറാമരോദ മാമ
രോമു വര മാമരുളയൊ

കാലപ്പാത പാലായ്ക്കിടം ലഭ്യ
പുതുനോം പുതു തലമുറ.
നേരിട്ടിതെ പൂർത്തയെ! തെ
വരമെല്ല വർക്കുന്നമാ.

ഉപകീഴെഴിവുമാരോടൊപ്പം
 ക്ഷണത്തിനു ജനിപ്പിച്ചു മരിച്ചേക്കാം.
 ഫലമതിനാണെന്തിനെ വന്നത
 മലകൾക്കുവേ! മല വാതപകട-
 മലർമകൾക്കിടയിൽനി മല നില്ക്കും.
 മലയ്ക്കിടയിൽനിന്നിന്നി താൻ.
 ബലവദിതം മലയ്ക്കിതം ധൂണ
 വരെയുള്ള വടക്കുനാന്നാദം.

തോട്ടം പൊതുവായി
 തോട്ടം പൊതുവായി
 കൂടെ ധനം കൂടെ കൂട്ടിപ്പുറം
 പുറംതാൽ വാങ്ങി കൊടുത്തു,
 പൊതുവായി പൊതുവായി
 പൊതുവായി പൊതുവായി
 പൊതുവായി പൊതുവായി
 പൊതുവായി പൊതുവായി
 പൊതുവായി പൊതുവായി

၁၁၁

എത്രയും മതിയാകുമ്പോൾ നിർമ്മാണത്തിന് പതിനഞ്ചു വർഷം കൂടി വേണ്ടതായി വന്നു. അതിനാൽ പതിനഞ്ചു വർഷം കൂടി വേണ്ടതായി വന്നു. അതിനാൽ പതിനഞ്ചു വർഷം കൂടി വേണ്ടതായി വന്നു.

۷۱

ഏകൻ പ്രമാണിതാനന്ദം
പ്രാകണ്ഠം ചമച്ചവനാഭാ
ഭാഗം പുരികാത്തമസ്സുവ
വാഗ്ദാനിതന്ത്രപതി ധാതാ

ശോകം പരിഹൃത്യ വിധായ വി
വേകം മതത്തപമജാനൻ
ആകമ്പത ഏവ ധീരഃ; മമ
വരമജു വടക്കുന്നാഥാ.

൮

ഐക്യവതമേനി നടക്കിലു-
രൈരാവതിപോലെ പിരികിലു-
ഭോരോ ജനതാലുരൊടൊക്കിലു
മാരാലുരൊടൊപ്പമിരിക്കിവ
മാരോമരൊരാപഗയാക്കിലു
മീര്യേലകോട്ടകിലും മിര-
മാരാനിവോർ തവ ചാരികൾ ?
വരമജു വടക്കുന്നാഥാ.

൯

രൈ വഴി പുനരരുതതപസാ
മൊരു പരിണതിയാൽ മുന്നികൂട്ടി
കലായ മുന്നിവരനൊങ്ങിനൊരു
ചാലുതെക്കിലു മെഴുത്തുപുമാ .
സുരമുനീനത! പരിചരണം തവ
രനുഗ്രഹശിഖനാമജപാദി മ
പരിചേതും പരശുഭരമിന
വരമജു വടക്കുന്നാഥാ.

൧൦

രാമിതി ദൈതോ മനസ മതി-
ജമനമിതി രാമതി പ്രീതതി
അമനമിതി നാമനി തേ ശിഖ!

... ..
നാ മതിമതി ശാമഗതതാതാ.
കാമരിപോ! കാമദയാമത
നാമതിനശികാരികളാമോ?
വരമജു വടക്കുന്നാഥാ

൧൧

അദരശിഖിതാതതു നി പര
മോദനസമിദാഹുതി നെ സ്വധി
മോദനസം സവതു ഹൃതാഹുതി
രാദരമമനാ രഭി ഹൃദയേ

ഭൂതപതേ! പൂതപതേ നമഃ.
 പ്രധരജാജാഭേ വാഹനാശ
 പാതകിയെന്നാലുടനീക്കെയ
 വരമരുളു വടക്കുന്നാഥാ.

൧൨

അർക്കിശാകരശിഖിരോചന!
 സമൃദ്ധജ്ഞാവാമന്നിഭേതന!
 പ്രപ്തതിനാം ഹൃദോപാസന!
 അമരമരാനുശോഭശാസന!
 സ്തോ! വിധാ! ജ്ഞാന! ലാഭന!
 ദ്രവ്യരോ ദിവ വ്യാജഭേതന!
 ദശജനേ മാദൃശി ദശന
 വരമരുളു വടക്കുന്നാഥാ.

൧൩

ഹര! ഹവധരാനന്ദമൃതിഗുഹ!
 ശിവ! ശിവാവിഷ്ണുഷ്ണുകുഞ്ജര!
 കരവദ്രുതസ്രവപരശ്വധ
 ഹരിണവരാജ! പരമേശ്വര!
 ശരണയാധവ! ഗാമ രേഷപര!
 ധനദാതാവേ! ധാർമികവാസവ!
 ദമതനയാഭാവ! ജന്മ ശമര!
 വരമരുളു വടക്കുന്നാഥാ.

൧൪

(൨.)

നരാമുഖിന! ഭഗവതേ! വരദാനന്ദനാമരപോതി
 പെരുതായേ മനതാൻ വെട്ടുതലിടുന്നു.
 തരദാമുഖെണ്ണാൻ വരമൻ പാടയുടേണം
 കരുണാവാരിധേ! ശരണ! വടക്കുന്നാഥാ.

൧

മേലക്കാലു ജഗന്നാഥ! നന്മകു ധ്വനമിദമ?
 ഇല്ലാത്തല്ലന ശേഷം തടുത്തീടാത്തു.
 വിഷ്ണുപ്രഭവണശി ഞാനരിയെ വന്നവർ ചെല്ലു
 മതികൂമേ തടുക്കേണം വടക്കുന്നാഥാ.

൨

ശിഷ്യജ്ഞാദ്രവ്യം ദരിദ്ര പാപവെണ്മയ്ക്ക
 കരുണയിൽ മാൻ മഴു സ്രവം തരയുമാന.
 ഇരിക്കേണമൊരുനേരം വിശ്വപാതൻ മനതാരിൽ
 ദർശിക്കുന്നെന്നതിന്നു ഞാൻ വടക്കുന്നാഥാ.

൩

വടക്കുന്നാഥനെക്കണ്ടു മരിക്കേണം നമുക്കിപ്പോ-
 ളൊടുക്കം നിൻ പാത്തികുപിരിക്കാവണം.
 ഗുണംദായക നമുക്കെന്നു പറകിലും ദവാൻപോക്കൽ
 സമസ്തവും വഴക്കുനേൻ വടക്കുന്നാഥാ. ൪
 പരമൻതൻപറ പുരത്തിലവൾ ഞ്ഞൊല്ലായിനി നമ്മെ-
 ള്ളിവൻതന്നെ പുരത്തിലിരുത്തിടേണം.
 ജഗത്തൊക്കെ നിറഞ്ഞുള്ള പരബ്രഹ്മം മനക്കായിൽ
 സ്മരിക്കേണം മരിക്കുമ്പോൾ വടക്കുന്നാഥാ. ൭

(൩)•

അമ്പിളിത്തലും പിമുക്താലയും
 ഉമ്പാലയും ചാർന്നി വിളങ്ങുന്ന
 അമ്പിൾ നല്ല തിരുമുടി കാണണം
 തൃളിവരപത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ! ൧
 ബാവാ ബ്രഹ്മാക്കൊപ്പം വളങ്ങുന്ന
 ഫാലദേശേ തിളക്കും നന്മനവും
 ലീല കോലുന്ന ചിരിപ്പിരുഗളവും
 തൃളിവരപത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ! ൨
 നീലകൊണ്ടു ജഗത്തിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു
 പാലനംകൊണ്ടു സംഹരിച്ചിടുന്ന
 നീലപത്മസമാനന നേരങ്ങൾ
 തൃളിവരപത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ! ൩
 ചാക്കരൈലാസമുദനാലയും
 പാകം മിന്നുന്ന ഭഗവദസരവും
 മനരേ കാണണം ദത്താവലികളും
 തൃളിവരപത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ! ൪
 പന്നഗപതികണ്ഡവദംഗയും
 മിന്നും ഗണ്ഡഭുഗളം മുഖാബ്ജവും
 മുന്നിലാമ്മാർ കാണാത്തതെന്നാലും
 തൃളിവരപത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ! ൫
 കണ്ഠശോഭയും കാലകൂടാഴയും
 കണ്ഠാൽ കൈതുകമേരും തിരുമാരും

* ഭക്തികൾ കർമ്മപരങ്ങളായി സംഭവമുണ്ടു്.

കണ്ടാവൂ നീലകണ്ഠ! ഓഹിരയ!	
തൃളിവാപത്രം വാഴം ശിവ! ശംഭോ!	൬
എപ്പൊഴും സ്വപ്നമാറിപ്പോയെന്നു	
സപ്തമാലകൾ പൊന്നുമാലകൾ	
പുഷ്പമാലകൾ കാണാത്തതന്നെ	
തൃളിവാപത്രം വാഴം ശിവ! ശംഭോ!	൭
മാനം വെച്ചുവെച്ചുവെച്ചു പരം	
മാനമന്ത്രേ വിളക്കും തുളക്കുമ്പും	
മാനസതാരിപ്പെപ്പൊഴും തോന്നണം	
തൃളിവാപത്രം വാഴം ശിവ! ശംഭോ!	൮
വിശ്വമെല്ലാം പ്രളയം ലയിക്കുന്ന	
വിശ്വമേതെ! നിൻ നല്ലതെല്ലാം	
നിശ്ചയം മ. മാനന്തരം തോന്നണം	
തൃളിവാപത്രം വാഴം ശിവ! ശംഭോ!	൯
നാഗചാർവസിതകീർത്തി	
നാഗചാർവസിതകീർത്തി	
നാഗചാർവസിതകീർത്തി	
തൃളിവാപത്രം വാഴം ശിവ! ശംഭോ!	൧൦
കാതികോലുന്ന ജാനമുഗമവും	
കാമബാണധിക്കോത്ത കണ്മാലയും	
ചന്ദ്രനേരം പുറവടി നൂപരം	
തൃളിവാപത്രം വാഴം ശിവ! ശംഭോ!	൧൧
പ്രപഞ്ചമെല്ലാം മഹാമഹം	
പാതം ശോഭകലനം വിമലകൾ	
ആദരവോട് നിത്യം വണങ്ങുന്നൻ	
തൃളിവാപത്രം വാഴം ശിവ! ശംഭോ!	൧൨
മനുഷ്യത്വം തിരുമന്ത്രി	
മനുഷ്യത്വം വണങ്ങു വൃത്തിക്കുന്നൻ.	
തന്മയമായ സ്വർഗ്ഗം വെളിപ്പെടുന്നു.	
തൃളിവാപത്രം വാഴം ശിവ! ശംഭോ!	൧൩
ഏകപദം നിൻ മടിയിൽ മുക്കുന്ന	
വിശ്വമാമണസുന്ദരമാർഗ്ഗം	

ഈശ്വരിതൻ കടാക്ഷമുണ്ടാകണം തൃളിവാചത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ!	൧൪
ഒന്നൊക്കെയെന്നും താരകവൈകിത്യം മറമില്ലാത്ത ഭൂതഗണങ്ങളും ചുറ്റും നിന്നു നൃത്തിപ്പതു കാണണം തൃളിവാചത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ!	൧൫
നാരിൽമാനിനീകാന്തൻ മുക്കുന്തരം സാരസാസനൻതാനും സുരമാതം നാരാദാമുനികൾ ഭവവിപ്പതും തൃളിവാചത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ!	൧൧൮
സിദ്ധചാരണഗന്ധവഹ്നാഗ്രക- സാധുവിദ്യാധരാസ്തോത്രവും നാലമോദം വണങ്ങിനൃത്തിപ്പതും തൃളിവാചത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ!	൧൧൯
കഷ്ടാക്ഷസമന്നഗർഭിനരം തൃണപൈലാമരൈര്യമവീര്യം അകുനീണാനന്ദം വാഴ്ത്തിനൃത്തിപ്പതും തൃളിവാചത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ!	൧൧൯
സുരന്മാർ ചുറ്റേറിയന്മാർ ഭാസുരമാല വേദഗണം കൈമാറി വാസരംതൊറും വാഴ്ത്തിനൃത്തിപ്പതും തൃളിവാചത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ!	൧൧൯
വെട്ടുപിമാമ്മ ഭവഭവ വാളയ്യന്ന കൊള്ളകാളതന്നെത്തുകാത്തിട്ടും കുളിൻ കാണാത്തുതന്നെ പ്രാപനരനും തൃളിവാചത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ!	൧൧൯
മുക്കുന്തരം വാഴും ശിവ! ശംഭോ! നാരിൽമാനിനീകാന്തൻ മുക്കുന്തരം സാരസാസനൻതാനും സുരമാതം തൃളിവാചത്രർ വാഴും ശിവ! ശംഭോ!	൧൧൯

(16)

അനൗദ്യോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ കാര്യവും വേദപരിഭാഷയിലും സാഹിത്യത്തിലും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

നടുക്കുമാറുവാൻ വന്നിരുത്തിയെന്നതിനാൽ നി
ന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ വാടക്കുനാശം.

ബ്രഹ്മം നന്നായതും അതിനും പേര് കിട്ടിയതും
മുഖവുരയിൽ ചർച്ചചെയ്യണം.

ആതിഥ്യ നിവഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ധൈര്യം ഉണ്ടാകട്ടെ! പ്രാണാശ്വാസം! ശബ്ദം! ശബ്ദം! വരുത്തുന്നതും. ൨

ഇരിക്കുന്നു ഗവണ്മെന്റ് വെച്ചുകൊടുത്തുവെക്കും;
അക്കാര സമൂഹം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കും.

ഒരുപക്ഷം പക്ഷം പക്ഷം; തന്റെ ചരിത്രങ്ങൾ
 (മലയാളത്തിൽ) ചരിത്ര വർദ്ധനവ്. ൩

ശബരിമലയിൽ നടത്തുന്ന പരമ്പരാഗതമായ നവരാത്രി പൂജകൾക്ക് കർമ്മശാലകൾക്ക് അനുമതി നൽകണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പ്രതിവാദി, ഓർഡിനേറ്റ് താലൂക്കും ൭. പരമ തത്വം
 ഭാവനയ്ക്കു പ്രദേശം വടക്കുനാ. ൪

[illegible]

ഉരുവൻ പ്രസംഗം; വെട്ടു വെട്ടുമുറുപ്പിപ്പൻ;
നാട്ടിനെല്ലാം ഹൈന്ദവമെഴുവൻ കീർത്തി;
മുഖനീശപാലം വെട്ടുന്നതിൽക്കൊണ്ടു
തീർത്ഥം വെട്ടുന്നതിൽക്കൊണ്ടു.

ഗണിതം കൂടാതെ; പലതരം പരീക്ഷകൾ;
 'വലിയൊരു പരീക്ഷ' വെച്ച് നാൾ;
 പല വലിയൊരു പരീക്ഷ; പലതരം പരീക്ഷ;
 നവീകരണം വെച്ച് വെച്ച് വെച്ച്

എന്താണ് ഇത്? എന്താണ് ഇത്? എന്താണ് ഇത്? എന്താണ് ഇത്?
പ്രതികരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഉറപ്പ്.

ചാർത്തിയും നീയീനിയും മറന്നുകൾക്കും ധ്വനികളിലും
പാതിപോക്കും ഭക്തജനങ്ങൾ! വടക്കുന്നവരോ, ൮

മേതിനാലും ചെറുക്കളും ചുരുങ്ങുന്ന

ശോചനാപാലം ധൂതകൂടം മീതകാക്കോട്ടം

ചാർത്തിയും ശംശരവും വെറും ചരിത്രം അപ്പുറമിളിതം

സർവ്വകാലം നിനയ്ക്കുന്നേൻ വടക്കുന്നവരോ, ൯

ഒഴിഞ്ഞുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

വളിക്കുന്നതൊക്കെയും നീക്കം ചെയ്തതൊക്കെയും

മനക്കാര്യം നിനയ്ക്കുന്നേൻ വടക്കുന്നവരോ

വടക്കുന്നവരോ ചെറുപ്പം വടക്കുന്നവരോ, ൧൦

ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം തീർച്ചയായും ചെറുപ്പം

ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

വടക്കുന്നവരോ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം വടക്കുന്നവരോ, ൧൧

... ..

വടക്കുന്നവരോ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

വടക്കുന്നവരോ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം, ൧൨

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

... .. സമർപ്പണം വടക്കുന്നവരോ, ൧൩

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം

തോറ്റുപോയ ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം ചെറുപ്പം, ൧൪

ശ്രീവിപരം.

പുറം.	വരി	അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.
vii.	൨൪.	പാലപാതം.	പാലപാതം.
"	൨൮.	പുറം.	പുറം.
ix.	൪.	കരവ.	കരവ.
xiv.	൮.	കല്പഹസ്തം.	കല്പഹസ്തം.
3.	൯.	നിധന്.	നിധന്.
4.	൨൩.	നിരസ.	നിരസ.
6.	൩൩.	ബദ്ധ.	ബദ്ധ.
11.	൧൭.	മിതമോ.	മിതമോ.
12.	൪.	ശാശിതകായം.	ശാശിതകായം.
"	൯.	വിസ്തൃതനായ.	വിസ്തൃതനായ.
"	൩൧.	കാലമേ.	കാലമേ.
13.	൧.	ഭദ്രസ.	ഭദ്രസ.
15.	൧൩.	കുറന്നായ.	കുറന്നായ.
18.	൧൯.	കുറവ.	കുറവ.
32.	൨൦.	പ്രതിനിധ്യം.	പ്രതിനിധ്യം.
"	൨൭.	പ്രതിനിധ്യം.	പ്രതിനിധ്യം.
36.	൧൨.	ബാഹ്യം.	ബാഹ്യം.
37.	൧൭.	പ്രതിനിധ്യം.	പ്രതിനിധ്യം.
"	൨൧.	വർദ്ധ.	വർദ്ധ.
39.	൨൧.	വർദ്ധ.	വർദ്ധ.
48.	൧൦.	അതിർസമം.	അതിർസമം.
56.	൧൪.	സംവിധാ.	സംവിധാ.
57.	൧൭.	ഉദാഹരണമിതി.	ഉദാഹരണമിതി.
58.	൨൦.	നിന്നാട്ടം.	നിന്നാട്ടം.
"	൩.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
"	൧൭.	എന്നപ്രവൃത്തം.	എന്നപ്രവൃത്തം.
61.	൨.	സമന്തം.	സമന്തം.
"	൧൮.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
64.	൧൦.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
66.	൨൧.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
74.	൨൦.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
76.	൧൩.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
85.	൧൨.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
90.	൧൨.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
92.	൯.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
93.	൩.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
"	൧൭.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
"	൩൦.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
94.	൧൯.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.
96.	൩.	മേറ്റുപ്രതേ.	മേറ്റുപ്രതേ.

പുറം,	വരി,	അബദ്ധം,	സുബദ്ധം,
99.	൧൭.	കല്പ.	കല്പ.
105.	൧൫.	നമിക്കയ്യ.	നമിക്കയ്യ.
107.	൨൪.	നമിക്കതി.	നമിക്കതി.
111.	൩.	തോൻ.	തോൻ”.
”	൫.	നിറഞ്ഞുതേ.”	നിറഞ്ഞുതേ.
114.	൨.	നേർത്തരം.	നേർത്തിര.
116.	൫.	കുടുംബാവരതേ.	കുടുംബാവരതൽ.
”	൩൦.	കടന്നു.	കടന്നു.
117.	൧.	കുടുംബം.	കുടുംബം.
118.	൨൧.	പുറത്തു.	പുറത്തു.
”	൨൩.	വെളിച്ചം.	വെളിച്ചം.
iv.	൧൭.	നിര.	നിര.

READY FOR SALE.

சென்னை 2-வது தெருவில் கிடைக்கிறது.

	ரூ. ம. ப.
No. 1—மேன்மையானது	0 7 0
No. 2—மேன்மையானது (மேன்மையானது)	0 7 0
No. 3—மேன்மையானது (மேன்மையானது)	0 10 0
No. 4—மேன்மையானது (மேன்மையானது)	0 12 0
No. 5—மேன்மையானது (மேன்மையானது)	0 14 0
No. 6—மேன்மையானது (மேன்மையானது)	0 8 0
No. 7—மேன்மையானது (மேன்மையானது)	0 5 0
No. 8—மேன்மையானது (மேன்மையானது)	1 0 0

